

எங்கள் குருநாதர் போராசிரியர் செ. யோகராசா

எம் நெஞ்சில் இடிவிழுந்த நாள்தான் 2023-ஆம் ஆண்டின் டிசம்பர் 7-ம் நாள். 'போராசிரியர் செ. யோகராசா காலமாகிவிட்டார்' என்ற செய்தி பேரதிர்ச்சியைத் தந்தது. அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து இன்றுவரை நாம் மீளவில்லை.

போராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களிடம் கல்வி கற்றமையை இந்தப் பிறப்பில் பெற்ற உயரிய பேறாகக் கருதுகின்ற அவருடைய மாணாக்கர்களுள் நானும் ஒருவர். அவரை நினைத்து அவரது குடும்பத்தினர், உறவினர்கள் மட்டுமன்றி அவரது

- த. மேகராசா

மாணவர்கள், நண்பர்கள், படைப்பாளர்கள் அனைவருமே கலங்குகிறார்கள். ஒரு பல்கலைக்கழகப் போராசிரியரின் இழப்பை, ஆயிரக்கணக்கானோர் தினமும் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நினைத்து வேதனையுறுவதை முதன்முதலாக நான் காண்கிறேன். அவர் பற்றிய செய்திகள் நாளும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. 'எனக்கு இவ்வாறு வழிகாட்டினார்' என்று ஒருவர் கதைக்க, 'எனக்கு இவ்வாறு எழுதும்படி ஊக்கப்படுத்தினார்', 'நான் இவ்வாறு வருவதற்கு அவர் காரணமா

கவிருந்தார்' என்றெல்லாம் மற்றையவர்களும் மாறிமாறிக் கூறித் தமது மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியவண்ணம் இருக்கிறார்கள். முகநூல்களில் அவரது முகங்களே நிறைந்துகிடக்கின்றன. அவர் பற்றிய பதிவுகளே பகிரப்படுகின்றன. இவ்வாறு அவரது இழப்பால் பலரும் துயர்கொள்வதற்கும் பலரும் அவரைப் பாராட்டுவதற்கும் அவர் என்ன செய்தார்? அவரது பலம் என்ன என்பது முக்கியமானதாகும்.

பேராசிரியர் செல்வையா யோகராசா யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சிப் பிரதேசத்தின் கரவெட்டி - கரணவாய்க் கிராமத்தில் 1949.12.17-ஆம் திகதி பிறந்தார். கரணவாய் வித்தியாலயத்திலும் நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் பாடசாலைக் கல்வியைக் கற்ற அவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சிறப்பு இளங்கலைமாணிப் பட்டத்தை 1972-ல் பெற்றார். தொடர்ந்து முதுதத்துவமாணி, கலாநிதிப் பட்டங்களை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றார். 1960-களிலிருந்து கருணையோகன் என்ற புனைபெயரில் கவிதைகளையும் மெல்லிசைப் பாடல்களையும் எழுதிய ஒருவராகவும் விளங்கினார். மகோ தபால் நிலையத்தில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது ஆசிரியர் நியமனம் பெற்று மலையகத்திலுள்ள கோல்புறுக் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்பித்தார். (இதனால் கோல்புறுக் யோகர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்). அச்சந்தர்ப்பத்தில் அங்கேயே விஜயதிலகி என்பவரைத் திருமணம் செய்ததன் மூலம் மலையகத்திற்கு மணமகனானார். அங்கு கல்வி கற்பித்த காலத்தில் மலையகக் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணியாற்றினார். கல்வியை இடைநிறுத்தித் தோட்ட வேலைகளில் ஈடுபட்ட சிறுவர்களையும் பாடசாலையில் இணைத்து அவர்களுக்குக் கல்வியை ஊட்டினார். கல்வி கற்க வசதியற்ற மாணவர்களுக்கு உதவிகள் செய்து நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளில் மேற்படிப்பைத் தொடரவும் வழிகாட்டினார். மலையக எழுச்சிக்காகப் பல்வேறு மெல்லிசைப் பாடல்களை இயற்றி அவற்றை மாணவர்கள் தினமும் விரும்பிப் பாடும் நிலையை உருவாக்கினார். அவரிடம் கல்வி கற்ற மலையக மாணவர்கள் பலரும் இன்று பல்வேறு பதவிநிலைகளில் பிரகாசிக்கிறார்கள். மலையகத்தில் அவரது தடம் இப்போதும் இருக்கிறது. மலையகத்திலிருந்து இறுதி நிகழ்வில் கலந்துகொள்வதற்காக மட்டக்களப் பிற்கு வருகைதந்த ஒருவர் என்னிடம் கூறினார். சேரின் உடலை இறுதி அஞ்சலிக்காக கோல்புறுக் தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் வைத்திருந்தால் சுமார் இருபத்தைந்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்டோர் பார்வையிட்டு அஞ்சலிக்க வந்திருப்பார்களென்று.

1991-ம் ஆண்டு கிழக்குப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடத்தின் மொழித்துறைக்கான ஆளணியின் முதலாவது விரிவுரையாளராக இணைந்துகொண்டார். 2009-ம் ஆண்டு பேராசிரியராகப் பதவி உயர்வுபெற்ற அவர் ஓய்வுபெற்ற பின்னரும் இறக்கும் வரை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வருகைதரு விரிவுரையாளராகப் பெரும்பணியாற்றினார். மட்டக்களப்பில் வாழ்பதையமைத்துக் கடந்த முப்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக வாழ்ந்துவந்த அவருக்குச் சுவஸ்திகா என்றொரு மகனும் உண்டு. அவர் தனது மனைவி, மகள் ஆகியோரை மிகவும் நேசித்தார். அதேபோன்று மாணவர்கள், படைப்பாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள், விமர்சகர்கள், கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் முதலானோரையும் நேசித்தார். அவரது வாழ்வின் பெரும் பகுதியை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்

மொழியின் வளர்ச்சிக்குமே செலவிட்டார்.

பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களுக்கும் எனக்குமான தொடர்பு இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்பட்டது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் யுத்தத்தால் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட படுவான்கரைப் பிரதேசத்திலுள்ள அரசடித்தீவுக் கிராமத்தில் பிறந்தவன் நான். பாடசாலையில் குறிப்பிட்ட முக்கிய பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்குரிய ஆசிரியர்கள் இல்லாதபோதிலும் அப்போதிருந்த ஆசிரியர்கள் கடின முயற்சியெடுத்து அனைத்துப் பாடங்களையும் கற்பித்து எங்கள் வாழ்விற்கு ஒளியூட்டினார்கள். அதனால் எங்களுக்குக் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் அனைவருமே எங்களுக்குத் தெய்வங்களாகவே தெரிந்தார்கள். அந்த மனநிலையோடு பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பெறுவதற்காகக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றபோது, கற்

பித்த விரிவுரையாளர்கள் அனைவருமே வெவ்வேறு அடிப்படையில் தமது ஆற்றலால் எம்மைக் கவர்ந்தபோதிலும் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் எல்லோரிலும் மேலாக எம்மைக் கவர்ந்தார்.

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் என்பவர் விரிவுரைகளை மட்டும் நிகழ்த்துகின்றவரல்ல. அவர் மாணவர்களின் திறனறிந்து அதற்கேற்ப அம்மாணவர்களை வழிப்படுத்துபவர். குறிப்பாக மாணவர்களின் உளவியலை அறிந்து கற்பித்தலை மேற்கொள்பவர். பிராந்திய வளர்ச்சிக்கு ஆய்வு சார்ந்த பெரும் பணியை முன்னெடுப்பதோடு பிறரையும் அவ்வாறு செய்ய வழிப்படுத்துபவர். தினமும் மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்துபவர். மாணவர்களுக்கு உதவுகின்றவர். இத்தனை பண்புகளையும் நாம் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களிடம் கண்டோம்.

பேராசிரியர் என்போன்ற மாணவர்களின் நிலையை அறிந்து, குறிப்பாக நூல்களை வாங்கி வாசிக்கும்ளவிற்குப் பொருளாதாரப் பலமற்ற சூழ்நிலையை அறிந்து, அவரிடமுள்ள ஆயிரக்கணக்கான நூல்களில் எமக்குத் தேவையான நூல்களை வாசிக்கத் தருவார். கையில் எப்போதும் வைத்திருக்கும் ஒரு குறிப்புக் கொப்பியில் யார் யாருக்குப் புத்தகம் கொடுக்கப்பட்டது என்ற விபரத்தைக் குறித்து வைத்திருப்பார். அவரிடம் நாங்களெல்லாம் புத்தகங்களைப் பெற்றுப் படிக்கும் வாசக

ரானோம். புத்தகம் தருவதால் மட்டும் அவரை நாங்கள் விரும்பினோம் என்று இல்லை. அவரது விரிவுரை வகுப்பே கலகலப்பாக இருக்கும். மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துவார். இடைக்கிடையே வகுப்பைக் கலகலப்பூட்டுவதற்காகக் குறியீட்டு மொழியில் பேசுவார். அதன் அர்த்தம் சற்றுத் தாமதித்தே எமக்கு விளங்கும். மொழி தெரியாதவர்கள் எல்லோரும் சிரிப்பதைப் பார்த்து தாமதமாகிச் சிரிப்பதுபோல நாங்களும் பேராசிரியர் கூறியதன் அர்த்தத்தைத் தாமதமாகவே விளங்கிச் சிரிப்போம். ஆனால் அவர் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் விரிவுரையைத் தொடர்ந்துகொண்டிருப்பார். நாங்களும் அவரின் விரிவுரையின் பின்னால் ஓடுவோம். எங்களது ஒப்படைகளை மிகக் கவனமாகக் கருத்துவாழ்ந்து வாசித்துக் கருத்துக்களைக் கூறுவார். சிறந்ததைப் பாராட்டுவார். ஏனையவர்களையும் அதனை வாசிக்கும்படி வலியுறுத்துவார். புதிய புதிய தகவல்களை வழங்குவார். இக் காரணங்களாலும் நாம் அவரை மிகவும் நேசித்தோம். அவரது பக்தர்களானோம். அவரை அறிவுத் தெய்வமாகப் பார்க்கத் தொடங்கினோம்.

2007-ல் தமிழ்ச் சிறப்புக் கற்கையை முடித்துவிட்டு பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியேறிய பின்னரும் அவர் என்னை எழுதும்படி உற்சாகப்படுத்தினார். நல்ல செயற்பாடுகளைப் பாராட்டுவார். எங்களது ஆசிரிய - மாணவ உறவு முன்னரை விடவும் மிகமிக நெருக்கமாகியது. அவர் இரகசியங்களை மிகவும் காப்பவர். நான் அரசடித்தீவுக் கிராமத்திலிருந்து கல்லடிக்கு வாழ்பதியமைத்துக்கொண்ட பின்னர் பேராசிரியரை அடிக்கடி சந்திக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது. பதினைந்து வருடங்கள் அவருடைய மிகமிக நெருக்கமான மாணவராக இருந்து, நூல்களை வாசிக்கவும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதவும், ஆய்வு மாநாடுகளில் பங்கேற்கவும், இலக்கியக் கூட்டங்களில்

ளில் பேசவும் பங்கெடுக்கவும் தூண்டினார்.

2010-ம் ஆண்டிலிருந்து பேராசிரியருடன் இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் பயணிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். பேருந்து, புகையிரதம், மோட்டார் சைக்கிள் எனப் பேராசிரியருடன் பயணங்கள் தொடர்ந்தன. முதன்முதலில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு ஆய்வரங்கிற்காக இருவரும் இரவுப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். அவர் என்னருகிலிருந்து நூல்களை வாசித்துக்கொண்டே வந்தார். எனக்கும் நூல்களைத் தந்தார். நானும் வாசித்துப் பார்த்தேன். போக்குவரத்தின் போது நூல்களை வாசிப்பது எனக்குப் புதுப்பழக்கமாதலால் அவரைப் போன்று தொடர்ந்து வாசிப்பது சிரமமாக இருந்தது. நான் நித்திரைகொண்டு எழும்போதெல்லாம் அவர் நூல் ஒற்றைகளைப் புரட்டி மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தார். நான் மிகவும் ஆச்சரியத்தோடு அவரை அவதானித்துக்கொண்டு சென்றேன். பேருந்து அதிகாலை 3.30-ற்கு யாழ்ப்பேருந்து நிலையத்தை அடைந்தது. விடிந்த பின்பு கரணவாய் - கரவெட்டிக்குச் சென்று அதன் பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் செல்வதுதான் திட்டம். பேருந்து தரிப்பிடத்தில் பயணிகள் இருக்கையுள்ள இடத்தைக் காட்டி, யாழ்ப்பாணம் வந்தால் விடியும்வரை இதிலிருந்து நூல்களை வாசித்துவிட்டு போவதுதான் எனது வழமை. அதற்கும் சேர்த்துத்தான் வாசிக்கப் புத்தகங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன் என்றார். வெளிச்சமுள்ள இடத்திலிருந்து அவர் உடனே வாசிப்பில் முழுகிவிட்டார். அவருடன் பயணம் செய்த முதலாவது சந்தர்ப்பம் அது வெண்பதால் நான் ஆச்சரியப்பட்டுப் போனேன். பயணக்களைப்பு இல்லாமல் இப்படித் தொடர்ந்தும் வாசிக்கிறாரே என்பதுதான் எனது ஆச்சரியம். பின்னர் அவரது அத்தகைய செயற்பாடு எனக்கு ஆச்சரியம் தருவதில்லை: அவர் பேருந்

துப் பற்றுச்சீட்டிலும் கூட கட்டுரை எழுதுவதற்கான குறிப்புகளை எழுதிக்கொள்வார். பின்னர் அவற்றை விரிவாக்கி கட்டுரையை அமைத்துக்கொள்வார்.

பேராசிரியர் செ. யோககராசா அவர்கள் மிகவேகமாக நடப்பவரும் கூட. யார் போகிறார்கள் யார் வருகிறார்கள், யார் எம்மை அவதானிக்கிறார்கள் என்ற எக்கவனமும் அவரிடமிருப்பதில்லை. நான் அவருடன் நடந்துசென்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டேன், 'இவ்வளவு வேகமாக நடக்கிறீர்களே சேர், அது எவ்வாறு முடிகிறது' என்று. பேருந்துகள் பயணம் செய்யாமையால் குறிப்பிட்ட தூரம் தனது ஊருக்கு நடந்தே செல்லவேண்டியிருந்தமையால் வேகமாக நடந்துசென்று பழகிவிட்டதாகவும், வேகமாக நடப்பதுபோலவே சிந்திப்பது, உணவு உண்பது அனைத்தும் மிகவேகமானது என்றும் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டுக்கும் இடையே தொடர்பு இருக்குதல்லவா என்று பதிலளித்தார்.

ஆய்வுகளில் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டு வந்த அவர் மாணவர்களையும் வழிப்படுத்தினார். உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு ஆய்வரங்குகளில் கலந்துகொண்டு கட்டுரை சமர்ப்பிக்கவும் ஞானம், ஜீவநதி, மகுடம், தேனகம் முதலான சஞ்சிகைகளிலும் பிற ஆய்வுச் சஞ்சிகைகளிலும் கட்டுரை எழுதவும் தொடர்ந்தும் என்னை வழிப்படுத்தினார். எழுதாதபோது 'மேகராசா உனக்குத் தந்த காலக்கெடு முடிந்துவிட்டது. நீ விரைவாக எழுதியே ஆகவேண்டும்' என்று கட்டளையிடுவார். 'இதைப் பற்றி எழுது' என்றும் சொல்வார். 'ஏன் இன்னும் எழுதவில்லை' என்றும் கேட்பார். இன்னொரு விடயம் இவ்வாறு எனக்கு மட்டுந்தான் கூறுகின்றவர் என்றில்லை. ஏனைய அவரது மாணவர்களுக்கும் இவ்வாறே சொல்வதுதான் அவரது இயல்பு. படைப்பாளர்களிடமும் இத்தகைய விடயங்களை எழுதினால் நல்ல தென்று கூறுவார். அவர் கூறி ஒரு படைப்பாளரால் எழுதப்பட்ட நாவல் பரிசுபெற்றமை பற்றியும் நான் அறிவேன். அவர் மாணவர்களையோ, படைப்பாளர்களையோ வரையறுத்துக் கொண்டதில்லை. தமிழ் மாணவர்கள் - முஸ்லிம் மாணவர்கள் என்ற எந்தவிதமான பேதங்காட்டல்களும் அவரிடமிருந்ததில்லை. அதேபோன்றே படைப்பாளர்களையும் பார்த்தார். அவர் ஆய்வினூடாக முன்னோடிகளை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்தினார். அவ்வாறு வெளிப்படுத்தும்போது கூட தமிழரா, முஸ்லிமா என்று பார்ப்பதில்லை. மறைப்பதில்லை. முன்னோடி யாராகவிருப்பினும் வெளிப்படுத்துவார். அதனால் சில தரப்பினரால் அவர் விமர்சிக்கப்பட்டார்.

அவரிடம் பிறருக்கு உதவுகின்ற குணம் அத்தீமமாகவிருந்தது. எந்தப் பேராசிரியரும் அத்தகைய குணம் இருந்ததாக எனது அனுபவத்துக்கு எட்டியவகையில் தெரியவில்லை. அவரிடமோ என்னிடமோ இல்லாத புத்தகங்களை எங்கேயோ கண்டால் அவை அவசியமெனில் பிரதியெடுத்துத் தருவார். ஒரு முறை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து எனக்கு அழைப்பெடுத்தார். 'இப்படி ஒரு புத்தகம் உங்கள் ஆய்வுக்குத் தேவையானது, அது இருக்கின்றதா' என்றார். இல்லை சேர் என்றேன். அடுத்தநாள் என்னை அழைத்து அந்தப் புத்தகத்தின் பிரதிபண்ணப்பட்ட முக்கிய பகுதிகளைத் தந்து ஆச்சரியப்படுத்தினார்.

புதிய புத்தகங்கள் வருகின்றபோது அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து வாங்குவதற்குத் தூண்டுவார். புகலிடத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலரிடமிருந்தும் அவரது வீட்டுக்குப்

புத்தகங்கள் தபாலில் வரும். அவற்றை வாசிக்கத் தருவார். தமிழகச் சஞ்சிகைகளைப் பெற்று வாசிக்கின்ற அவர் அவற்றையும் தருவார். எந்த ஆசிரியரும் செலுத்தாத அக்கறையைப் பேராசிரியர் என்போன்ற அவரது மாணவர்களிடம் செலுத்தினார். அதனால் அவர் எமக்கு மேலானவராகத் தெரிந்தார்.

ஓயாமல் வாசித்துக்கொண்டும் எழுதிக்கொண்டும் இருந்தவர், எத்தகைய விருப்புடன் அவற்றை வாசித்தாரோ அதே விருப்புடன் அதனை மற்றையவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அறிவுக் கொடையாளராகவும் விளங்கினார். எந்த நேரத்தில் தொடர்புகொண்டாலும் பேசக்கூடியவர். அழைப்பைத் தவறவிட்டால் அவரே தொடர்புகொள்வார். அதனால் எந்த நேரத்திலும் அவரிடமிருந்து தேவையான தகவல்களையும் ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. அவர் ஒருபோதும் நேரமில்லையென்றோ, நோய் என்றோ, வேலையிலிருக்கிறேன் என்றோ, இரவாகிவிட்டது நாளை எடுங்கள் என்றோ சொல்லியதில்லை. அவர் வைத்தியசாலையில் இருக்கும் போதும் கிழக்கிலங்கைக் கவிதையின் செல்நெறி குறித்து 20 நிமிடங்கள் தொலைபேசியில் கதைத்தார். நிறைவான தகவல்களைத் தந்து வழிகாட்டினார். அதனால் அவர் பல நூல்களை எழுதியிருந்தும் குறிப்பாக நான் அவற்றைச் சேகரித்து வைக்க எண்ணியதில்லை. சேமித்துவைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமும் வந்ததில்லை. நூலாசிரியரே எமக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கின்றார் என்ற திடமான நம்பிக்கை. அவரிடம் உரையாடி, எழுதியதை அவரிடம் காட்டிச் சரிபார்த்தே அனைத்து ஆய்வு வேலைகளையும் செய்த எமக்கு, அவரது இழப்பு பேரிழப்பாகும்.

பேராசிரியர் நூல்களை வாசிப்பதுடன் மட்டும் நிற்கவில்லை. பெரியவரோ, சிறியவரோ வயது வேறுபாடின்றி அனைத்து ஆராய்ச்சியாளர்களின் உரைகளைக் கேட்பதையும் பெரிதும் விரும்பினார். இவ்வருடம்(2023) ஆவணி மாதம் 7-ம் திகதி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற்ற ஆய்வரங்கின் சிறப்புரையினைத் தமிழகப் பேராசிரியர் மணிகண்டன் அவர்கள் 'தமிழில் அற இலக்கியங்கள்' என்ற தலைப்பிலே 100 நிமிடங்கள் உரையாற்றினார். என்னருகிலிருந்த பேராசிரியர் செ. யோககராசா அவர்கள், உரை நிறைவடைந்ததும் என்னிடம் கூறினார் 'இந்த ஆய்வரங்கிற்கு வராமலிருந்திருந்தால் நான் எவ்வளவு விடயங்களை இழந்திருப்பேன்' என்று. அதே போன்று பேராசிரியராகி ஓய்வுபெற்ற பின்னரும் தனது ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்புகளை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு எங்கெங்கு ஆய்வரங்குகள் நடைபெறுகின்றதோ அங்கெல்லாம் பயணம் செய்தார்.

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியுமென்பார்களே அதற்குப் பேராசிரியரை யாரும் இலக்கணமாக வைக்கமுடியும். அவரது முகத்தில் மெல்லிய புன்னகை இருக்கும். அது குழந்தைகளின் இதயத்திற்கு ஒப்பானது. அவர் மிகவும் நேர்மையானவர். வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு அழைப்பை மேற்கொண்ட அவர் 'மேகராசா, எனக்குத் தரப்பட்ட விசிறிங் மணித்தியாலத்தில் 18 மணித்தியாலங்களைப் படிப்பித்துவிட்டேன். இன்னும் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் படிப்பிக்கவேண்டும். நான் அடுத்தவாரம் வந்துவிடுவேன். இன்னுமொன்று, படிப்பித்த மணித்தியாலங்களுக்குரிய கையொப்பத்தைக் குறித்த ஆவணத்தில் வைக்க கவனமெடுக்கத் தவறிவிட்டேன். நான் வகுப்பெடுக்கவில்லை என்று

ஆகிவிடுமல்லவா? என்ன செய்வது' என்றார். 'சேர் அதை நான் சேரிடம் (துறைத் தலைவரிடம்) சொல்கிறேன். நீங்கள் அதைப்பற்றிக் யோசிக்கவேண்டாம். நீங்கள் வந்ததும் கையொப்பத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம்' என்றேன். 'இல்லை மேகராசா எனது பொறுப்பைச் சரியாகச் செய்யத்தானே வேண்டும்' என்றார். தனது கடமையைச் சரியாக நிறைவேற்றும் ஒழுக்கசீலராக - நேர்மையாளராக அவர் விளங்கினார். இன்னமொன்று அவர் யாரைப் பற்றியும் யாரிடமும் குறை சொல்லியதில்லை. பொறாமைப்பட்டதில்லை. பிறரிடம் குறைகண்டு முகநூலில் எழுதியதில்லை. முகநூலே அவருக்கு இருந்ததில்லை. திருமண வழியின் மூலம் மலையக அரசியல் பிரமுகர்களின் செல்வாக்கு அவருக்கு இருந்தபோதிலும் தன்னிடம் கற்ற மாணவர்கள் உயர் பதவிகளில் இருந்தபோதிலும் அவர் தனது தேவையை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒழுங்கற்ற தன்மையைக் கையாண்டதில்லை. அறத்தையும் ஒழுங்கையும் பின்பற்றினார். ஆசிரியராகப் பணியாற்றியமைக்கான காலத்திற்குரிய ஓய்வூதியத்தைப் பெறுவதற்குரிய ஆவணங்களை அவர் ஒப்படைத்திருந்தும் அந்த ஆவணங்கள் காணாமற் போனமையால் மீளவும் ஆவணங்களைக் கொடுப்பதில் சிரமப்பட்டார். ஆவணங்களை ஒப்படைத்தார். அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். யாருடைய உதவியையும் நாடவில்லை. இறுதிவரையும் அவருக்கான ஓய்வூதியத்தைக் கூட அவரால் பெறமுடியவில்லை.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலைமாணிப் பட்டப் படிப்பைத் தொடர்ந்தபோது ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தையும் ஒரு பாடமாகக் கற்றவர் பேராசிரியர். அது பின்னாளில் அவருக்குப் பெரிதும் கைகொடுத்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார். கலாநிதிப் பட்டத்தினையும் கவிதைத் துறையிலேயே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்ட அவர் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றினார். தனக்கான தனித்துவமான ஆய்வு முறையிலினூடாகப் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். புதுப்புது விடயங்களைக் கண்டறிந்தார். தான் எழுதியது பிழையென்று தெரிந்தும், அதனை ஒப்புக்கொண்டால் தனக்கு அவமானமென்று பிடிவாதம் பிடிப்போருக்கு மத்தியில், அவர் எழுதிய சில ஆய்வுகளை அவரே பின்னாளில் மறு ஆய்வுக்கும் உட்படுத்தினார். அந்த நேர்மையும் அவரிடம் இருந்தது. மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைத் தேடி வாசித்தார். பல துறைகளில் ஈடுபாடு செலுத்திய அவர் பல்கலைக்கழகத்திலே நவீன இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கியம், உலக இலக்கியம், தென்னாசிய இலக்கியம் குறித்தே கூடுதலான நேரங்கள் கற்பித்தல் பணியை மேற்கொண்டார். அதனால் இலக்கியத்தின் தரத்தைக் கணிக்கவும், உலக இலக்கியத்தின் போக்குகளைப் புரிந்துகொள்ளவும், நவீன இலக்கிய விமர்சன முறைகளை அறிந்துகொள்ளவும் அவரால் முடிந்தது.

அவரை ஒரு சிறந்த விரிவுரையாளராகவும் வழிகாட்டியாகவும் பார்த்த எனக்கு பின்னாளில் அவரது பன்மைத்துவ முகம் தெரியத் தொடங்கியது. அவர் ஈழத்துப் படைப்பாளர்களுடன் நெருங்கிய உறவைப் பேணுகின்றவர் என்பது அதிலொன்று. குறிப்பாக ஈழத்துப் படைப்பாளர்களின் நூல்களுக்கு நாற்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக முன்னுரைகளையும், அணிந்துரைகளையும், மதிப்பீட்டுரைகளையும் அவர் எழுதி வந்திருக்கிறார். பேராசிரியரிடமிருந்து பெறுகின்ற முன்னுரை காத்திரமானது என்று படைப்பாளர்கள் கருதினார்கள். அதனால் அவரிடம் முன்னுரை பெறுவதற்காகப் பலரும் காத்திருந்தார்கள்.

அவரும் காலத்தைத் தாமதிக்காது தனது பயணங்களின் போதும் அவற்றைக் கொண்டுசென்று வாசித்து எழுதிக்கொடுக்கின்றவராகத் திகழ்ந்தார். குறித்த படைப்பு எப்பிரதேசத்திலிருந்து வெளிவருகிறது, அப்பிரதேசத்தின் இலக்கிய முன்னோடிகள் யாவருளர்? குறித்த படைப்பாளரின் பின்புலம் என்ன? குறித்த படைப்பு எத்தனையாவது? அப்படைப்பில் என்னென்ன சிறப்புகள் உள்ளன? என்னென்ன குறைகள் உள்ளன என்பனவற்றை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்டதாக அவரது முன்னுரை அமைந்திருக்கும். பெரும்பாலும் புதிய படைப்பாளர்களே அவரிடம் முன்னுரைகளைப் பெற்றார்கள். அவரும் அதனையே விரும்பினார். ஈழத்தில் நவீன இலக்கியம் குறித்த கூடுதல் பரிச்சயம் பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களுக்கு இருந்தது. அத்தகைய ஈடுபாடு அவரது முன்னுரைகளுக்குக் கனதியைக் கொடுத்தது. அவரே அதிக முன்னுரைகளை எழுதிய ஈழத்து ஆய்வாளராகவும் திகழ்கின்றார். பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர்களின் நேசத்திற்குரிய ஆசிரியராகத் திகழ்ந்த அதேயளவிற்குப் படைப்பாளர்களை ஊக்கப்படுத்தி அவர்களின் நேசத்திற்குரிய வழிகாட்டியாகவும் திகழ்பவர் பேராசிரியர் என்பதை நான் உறுதியாக அறிந்துகொண்டேன்.

அதேவேளை அவரது ஆய்வுகளை ஈடுபாட்டோடு தொடர்ந்து வாசிக்கவும் அவரது ஆய்வுகள் தொடர்பாக உரையாடவும் வாய்ப்பிருந்தமையால் அவரது ஆய்வின் முறையியலையும் புரிந்துகொள்ளமுடிந்தது. அவர் பன்மைத்துவ நோக்கில் படைப்பைப் பார்த்தார். ஒற்றைத் தராசு என்ற அளவுகோலைக் கொண்டு இலக்கியப் படைப்பைத் தரநிர்ணயம் செய்யாது ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு விதமான தராசுகளையே பயன்படுத்தினார். அதனால் அவரது மதிப்பீட்டுத் தராசில் ஏதோவொன்று அவருக்குக் கிடைத்தது. அதனை இனங்கண்டார். அவ்வழியில் செல்லுமாறு குறித்த படைப்பாளரை வழிப்படுத்தினார். வாழ்த்தியே படைப்பாளர்களுக்கு முன்னுரைகளை எழுதுகிறார் என்று சிலர் குற்றம் சுமத்திய போதும், அவர் அவரது மதிப்பீட்டு முறைமையில் சரியாகவே நின்றுார். அவரது முன்னுரைகளின் தனித்துவத்தை உணர்ந்தமையாலேயே அவரது உதவியுடன் குறிப்பிட்ட முன்னுரைகளை, 'ஈழத்து நவீன இலக்கியங்கள் - படைப்பாளர்கள் - தடங்கள் (2019)' என்ற நூலாகப் பதிப்பித்தேன். ஆய்வுலகிற்கு அவர் அறிமுகமாகிய ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே ஆய்வுத்துறை சார்ந்து சாதிக்கவேண்டுமென்ற வெறி அவரிடமிருந்தது. 'நிறையத் தகவலை வைத்திருக்கின்றான். அதனை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துவதென்ற முறை தெரியாதிருக்கிறான்' என்று பேராசிரியர் செ. யோகராசா குறித்துப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி கூறியதாக ஒரு கருத்தை அறிகிறேன். அக்கருத்து ஏற்கக்கூடியதே. அது பல்கலைக்கழகத்தை முடித்துவிட்டு ஆய்வுத் துறையில் கால்பதிக்கின்ற பெரும்பாலானவர்களிடமிருக்கின்ற தன்மைதான்.

பேராசிரியர் தம்மீதான விமர்சனங்களை விதண்டாவாதமாக மறுப்பவராகவோ அல்லது எல்லாவற்றையும் ஏற்பவராகவோ இருக்கவில்லை. அதேவேளை தன்னைப் பகீரங்கப்படுத்தி நிரூபிக்கவேண்டுமென்றும் அவர் ஒருபோதும் கருதியதில்லை. ஆனால் மிகச் சாமர்த்தியமாக எதிர்க்கவேண்டியதை எதிர்த்தும் ஏற்கவேண்டியதை ஏற்றும் நடந்துகொண்டார். சிக்கல் தரக்கூடிய வினாக்களை மெல்லிய புன்னகையாலோ அல்லது ஒரு மௌனத்தாலோ கடந்துவிடுவார். அதனால் அவருக்கு பகைவர்கள் என்று யாரும் இருந்ததில்லை.

அவர் பார்வைக்கு மென்மையானவராகவும் ஆய்வுகளை உறுதியாக முன்வைப்பதிலும், தனக்கான கோட்பாட்டு வழியில் செல்வதிலும், தனக்கான கருத்து நிலைப்பாட்டிலும் உறுதிமிக்கவராகவும் திகழ்ந்தார். பதவிகளைப் பொறுப்பெடுத்தால் கற்பித்தலையோ, ஆய்வுச் செயற்பாட்டையோ திருப்தியாகச் செய்யமுடியாதென்பதால் இயலுமானவரை அவற்றையெல்லாம் தவிர்த்தே வந்தார். பலருடைய வேண்டு கோளின்படியே மொழித்துறையின் தலைவராகவும் விளங்கினார்.

பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் ஈழத்தில் மட்டுமன்றி வெளிநாடுகளிலும் நடைபெற்ற ஆய்வரங்குகளில் கலந்துகொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வாசிக்கின்றவராகவும் விளங்கினார். கற்பித்தலை எந்தளவிற்கு மிகவும் நேசித்தாரோ அதேயளவிற்கு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அதனை வெளிப்படுத்துவதிலும் தீவிரமான ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். அவர் இறக்கின்ற இறுதிக்காலத்திலும் கூட கொடும்பு இந்து கலாசார அமைச்சால் நடத்தப்பட்ட ஆய்வரங்கிலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தால் நடத்தப்பட்ட ஆய்வரங்கிலும் கட்டுரைகளை வாசித்திருந்தார். பேராசிரியராகி ஓய்வுபெற்ற பின்னரும் கூட அவர் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பிப்பதிலிருந்து ஓய்வுபெறவில்லை. வைத்தியசாலையில் அவர் இருந்த காலத்திலும் கூட அக்காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற ஆய்வரங்குகளில் கலந்துகொள்ளமுடியவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தியதாக அறிந்தேன். வைத்தியசாலையிலிருந்து மீண்டு வந்ததும் பல கட்டுரைகளை எழுதலாம் என்ற நம்பிக்கையில் அவற்றுக்கான குறிப்புக்களை எழுதிவைத்திருந்தார். அத்தோடு இறக்கும் இறுதிக்கணம் வரையும் வாசிக்கலாம் என்றுகருதி அவர் வைத்திருந்த புத்தகங்கள் தலையணையின் கீழும் கட்டிலிலும் இருந்தன. அந்தளவிற்கு வாசிப்பையும், ஆய்வையும், கற்பித்தலையும் நேசித்தார். குறிப்பாக ஈழத்து நவீன இலக்கியம், நாட்டாரியல், மரபிலக்கியம், பெண்ணியம், இதழியல், சிறுவர் இலக்கியம், இடைக்கால இலக்கியம், மலையக இலக்கியம், புகலிட இலக்கியம் என்று பல்வேறு தளங்களில் ஆய்வுப்பணியை மேற்கொண்ட ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். இவ்வாறு பல்வேறு தளங்களில் ஆய்வுப் பணியை முன்னெடுத்த பேராசிரியராக நான் அறிந்தவரை அவர் மட்டுமே இருந்தார் என்பதையும் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

பல்கலைக்கழகமென்பது சமூகத்தோடு இணக்கப்பாடுடைய பிரதான நிறுவனமாகுமென்பதைப் பேராசிரியர் புரிந்துகொண்டிருந்தார். சமூகமட்ட நிகழ்வுகளில் குறிப்பாக நூல் வெளியீடுகள், பாடசாலை விழாக்கள், கருத்தரங்குகள், ஆக்க இலக்கியப் பயிற்சிப் பட்டறைகள், பொது அமைப்புகளின் கலை இலக்கிய விழாக்கள் அனைத்திலும் அவரது பங்குபற்றுதல் இருந்தது. இன்னொரு வகையில் கூறுவதாயின் அவரது பங்குபற்றுதல் இல்லாத விழாக்களே இல்லையென்றுகூடக் கூறலாம். அதிதியாக அழைத்தால்தான் செல்வார் என்றில்லை. ஒரு பார்வையாளராகக்கூட சென்று யாரையும் இடையூறுக்குள்ளாக்காது எங்கோ ஓரிடத்தில் அமர்ந்துவிடுவார். இதனால் சமூகத்திலுள்ள பலராலும் அறியப்பட்ட ஒருவராகப் பேராசிரியர் திகழ்ந்தார். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் படுவாண்கரைப் பிரதேசத்திலேயே அவர் எமது அழைப்பில் ஐம் பதுக்கும் மேற்பட்ட நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றியிருக்கின்றார். இதேபோன்று மட்டக்களப்பு நகர்ப்பகுதி, அம்பாறை, திருகோணமலை, வடபகுதி, கொடும்பு, மலையகம் என்று நாட்டின்

அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் சென்று தனது பல்கலைக்கழக வகிபாகத்தைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்திய ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். இதன் காரணமாகவும் அவர் பலருக்கும் முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தார்.

அவர் வெறுமனே கல்வியை மட்டும் புகட்டவில்லை. எவ்வாறு சமூகத்தில் நாம் வாழவேண்டுமென்ற வாழ்வியலையும் உணர்த்தினார். பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கக் கற்றுத்தந்தார். விமர்சனங்களைத் தவிர்க்க வழிகாட்டினார். குறிப்பாக மென்மையே வாழுமென்று வாழ்ந்துகாட்டினார். கிழக்கிலங்கைத் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் கூடுதலாக வாழுகின்ற பிரதேசம். யுத்தகாலத்தில் இடம்பெற்ற அசம்பாவிதங்களால் இரு இனங்களுக்கிடையேயும் கசப்புணர்வுகள் உள்ளன. சம காலத்தில் இலக்கியம் - ஆய்வு என்பவற்றினூடாக மனிதநேயத்தையும் சமூக இணக்கப்பாட்டையும் கட்டியெழுப்ப முயன்ற ஒருவராகவும் பேராசிரியர் திகழ்ந்தார். அவ்வகையிலும் அவர் எமக்கு முன்னோடியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் திகழ்ந்தார்.

பேராசிரியரது மாணவர்கள், அவருடன் நெருங்கிய உறவைப் பேணிய படைப்பாளர்கள், விமர்சகர்கள், ஆய்வாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள், அவரது நண்பர்கள் அனைவரும் அவரை உரிமைகொண்டாத் தகுதியுடையவர்கள். அவர் ஒருவருக்கோ, ஒரு குழுவிற்கோ, ஒரு பிரதேசத்திற்கோ, ஒரு சமூகத்திற்கோ உரிமையுடையவராகத் திகழ்ந்தவரல்லர். இன, மத, பிரதேச எல்லைகளைக் கடந்து மனித சமூகத்தை நேசித்த ஒருவராக அவர் திகழ்ந்தார். குறிப்பாகப் பேராசிரியர் என்ற தனது பதவியை முன்னிறுத்தாது சிறுவர் - பெரியவர், தமிழர் - முஸ்லிம், யாழ்ப்பாணத் தமிழர் - கிழக்குத் தமிழர், உயர்ந்தவர் - தாழ்ந்தவர், படித்தவர் - படிக்காதவர் என்றெல்லாம் எவ்விதப் பாகுபாடும் காட்டாது அனைவருடனும் பழகியவர். எந்த அரசியல் குழுவாதங்களுக்குள்ளும் நுழையாதவர். ஆனால் தனக்கென்றொரு அரசியலை உறுதியாகப் பற்றி நின்றவர். யாழ்ப்பாணம், மலையகம், மட்டக்களப்பு என்று இலங்கையின் மூன்று முக்கிய பிரதேசங்களில் ஆழமாகக் கால்பதித்த அவர் அனைவரையும் நேசித்தார். அவர் சிலரால் புறக்கணிக்கப்பட்டார் எனினும், அவர் யாரையும் புறக்கணிக்கவில்லை. உரத்துக் கத்தியும் போராடியும் சாதிக்கவேண்டிய விடயத்தைச் சத்தமில்லாது தனது எழுத்தின் மூலமாகச் சாதித்து விட்டு அமைதியாகவிருந்தார். ஈழத்தின் அரசியற் சூழல் சார்ந்த படைப்புகளையும் ஆய்வுக்குட்படுத்தினார். அவற்றில் தான் சொல்ல விரும்பியதைத் துணிச்சலோடு வெளிப்படுத்தினார். ஆகையால் அவருக்கென்று கோட்பாடு இருந்தது. அவரது வாழ்வியலையும் அவரது எழுத்துகளையும் வாசித்தால் அதனைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

அவர் தனக்கான துறையைச் சரியாகவே தெரிவுசெய்ததாகத் திருப்திப்பட்டவர். புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்ததும் தன்னை நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் சேர்ப்பித்ததாகவும் தனது நண்பர்கள் பலரும் கணித, விஞ்ஞானப் பிரிவுகளைத் தெரிவுசெய்து கல்வியைத் தொடர்ந்த போதிலும் தனது பெற்றோரின் ஆசிரவாதத்துடன் தான் கலைப்பிரிவையே தெரிவுசெய்ததாகவும் சிலவேளை தானொரு வைத்தியராகவோ, பொறியியலாளராகவோ வந்திருந்தால் கூட பிறருக்குத் தெரியாமல் மறைந்துபோயிருப்பேன் என்றும் கூறியிருக்கிறார். உண்மைக்கும் அவர் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றப் பிறந்த பெருமகன்தான். அவரிடம் அதற்குரிய அத்

தனை உயரிய குணங்களும் இருந்தன.

பேராசிரியரது இறுதிக் கிரியையில் கலந்துகொண்டு இரங்கலுரையாற்றிய அவரது இளவயது நண்பர் ஒரு சம்பவத்தைக் கூறினார். தன்னையும் யோகராசா அவர்களையும் அப்போது இந்தியன் ஆமி பிடித்ததாகவும் அதிலே தன்னை விட்டுவிட்டு யோகராசாவைக் கொண்டுசென்றவர்கள் இரண்டு, மூன்று அடிகளை அடித்துவிட்டு பின்னர் விட்டதாகவும், அதன் பின்னர், 'என்னடா உன்னை விட்டுத்து என்னைப் பிடிச்சித்துப் போய்விட்டாங்கள்' என்று யோகராசா அவர்கள் கூறியதாகவும் 'உனக்குடா ஆய்வுநோக்குக் கண். எல்லாத்தையும் கூர்ந்து கவனிக்கிற கண். அதுதான் பிடிச்சிருக்கிறாங்கள்' என்று தான் சொன்னதாகவும் சொன்னார். அவருடன் பழகிய வரை அது மிகவும் சரியானது. அவர் மிகவும் கூர்ந்த அவதானிப்புடையவர். எல்லோரையும் மதிப்பிட்டு வைத்திருந்தார். தன்னை விமர்சித்தவர்களையும் அவர் நேசித்தார். அந்த ஏற்புடையமையும் அவரிடமிருந்தது.

ஏலவே கூறியபடி கற்பித்தலையும், ஆய்வையும், மற்றவர்களை வழிப்படுத்துவதையும் உயிர்மூச்சாகக் கொண்டு செயற்பட்ட பேராசிரியர் செ. யோகராசா தனக்கான கடமையை நிறைவேற்றுவதில் எப்போதும் கவனமாகவிருந்தார். என்னிடம் கூறியதுபோன்று 'இருபது மணித்தியாலங்களில் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் விசிறிநிங் செய்யவில்லையென்பதைத் துறைத்தலைவரிடமும் கூறியிருக்கிறார். மாணவர்களிடமும் அழைப்பெடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். தான் வந்துவிடுவேனென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்.

அவரது வாழ்வின் இறுதி நிமிடத்தில் அவரது மகள் சுவஸ்திகா மகரகம் வைத்தியசாலையில் நின்றார். கடைசியாக அவர் கதைத்த வார்த்தைகளில் ஒன்று, அந்த இரண்டு மணித்தியாலங்கள் வகுப்பெடுக்கவில்லை என்பதும், அம்மாவை நன்றாகப் பார்த்துக்கொள் என்பதுவுமாக இருந்தது. பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் அவரது உயிர் பிரிந்தது. அவரது பிரிவுத்துயர் எங்கும் வேகமாகப் பரவியது.

74 வயதுவரை வாழ்ந்தாலும் 150 வயதுக்கான ஆய்வுப் பணியை அவர் செய்துள்ளார். ஈழத்து நவீன இலக்கியம், தமிழக இலக்கியம், உலக இலக்கியம், மரபு இலக்கியம், இடைக்கால இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம், நாட்டாரியல், இலக்கணம், பெண்ணியம், பின்காலனித்துவம், பின்நவீனத்துவம் உள்ளிட்ட கோட்பாடுகள் சார்ந்து பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். இறுதிக் காலத்திலே ஈழத்தின் இலக்கண முன்னோடிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியிலேயே அதிகம் ஈடுபட்டார். இருபதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களையும் இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். பல நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். தான், தன்குடும்பம், தன் பிரதேசம் என்று வாழாது தமிழ்மொழிக்கே தன்னைத் தியாகம் செய்தார். அவரிழப்பு பேரிழப்பாகும். அவர் வெளியிடவேண்டுமென்ற நூல்களும் கட்டுரைகளும் உள்ளன. அவற்றை வெளியிடுவது அவரது பெரும்பணியை உலகறியச் செய்யும்.

megarajah@thaiivedu.com

செ. யோகராசா (1949– 2023) : ஈழத்துப் பிராந்திய இலக்கியங்களின் கிட்டங்கி – மு. நித்தியானந்தன்

2023-ஆம் ஆண்டு செ. யோகராசாவின் மறைவோடு அஸ்தமிப்பது துயரமானது. கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரே காலத்தில் அறிமுகமான நாங்கள், இருவேறு துறைகள் சார்ந்து எமது கல்வி அமைந்திருந்தபோதும், தமிழ் இலக்கிய ஈடுபாட்டால் மிக நெருக்கமானோம்.

செ. யோகராசா தமிழ் மொழியைச் சிறப்புக் கற்கை நெறியாகப் பயின்றவர். நான் பொருளியலைச் சிறப்பாக எடுத்திருந்தேன். தமிழைச் சிறப்பாகப் பயின்று கொண்டிருந்தோருக்கு 'புனைகதை' (Fiction) ஒரு பாடமாக அமைந்தது, கலாநிதி க. கைலாசபதி அப்பாடத்தின் விரிவுரையாளராக வந்தபோது,

அவரின் விரிவுரைகளை அவ்வாண்டு முழுதும் நான் தொடர்ந்து கேட்டு வந்திருக்கிறேன். இதனாலும், சித்ரலேகா மௌனகுரு, செ. யோகராசா ஆகியோருடனான எனது உறவு நெருக்கமானது. யோகராசாவை நான் ஒருபோதும் அந்தப் பெயரில் அழைத்ததில்லை. எனக்கு அவர் யோகன். கருணையோகன் என்ற பெயரில் அவர் அப்போதே கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்திருந்தார். பல்கலைக்கழகத்தில் ஆரம்பமான எங்கள்

உறவு அவர் மறையும் வரை தொடர்ந்திருந்தது. என்னைத் தேடி அவர் எனது விடுதிக்கு வருவதும், வெள்ளவந்தையில் அவர் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு அவரை நாடி நான் செல்வதும் வழக்கமான விவகாரங்கள்.

பல்கலைக்கழகக் கல்வி முடிந்த கையோடு நான் லேக்ஹ்-வுஸ் நிறுவனத்தில் 'தினகரன்' ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்த போது, யோகன் கறுவாக்காட்டில் தபால் நிலையத்தில் பணியில் அமர்ந்தார். அவர் ஒழுங்காக முத்திரை விற்று, மீதிக் காசைச் சரியாகக் கொடுத்து, கணக்கை முடிக்கிறாரா அல்லது கையிலிருந்து காசைப் போட்டு கணக்கை நேர் செய்கிறாரா என்று நான் கவலைப்பட்டதுண்டு. வாசிப்பும் தேடலும் மிக்க யோகனுக்கு ஆசிரியர் பணி மட்டுமே உகந்தது என்பது எனது கட்டித்த அபிப்பிராயம். ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் அவர் முத்திரை விற்றுக்கொண்டிருந்த யுகத்திற்கு ஒரு முடிவு வந்தது. அவர் ஆசிரியரானார். மலையகத்தில் சிலகாலம் அவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியபோது, அவருக்குப் புதியதோர் உலகம் தரிசனமானது. மலையகம் அவர் புகுந்த இடமானது. பின்னர் வடமராட்சியில் சில காலம் ஆசிரியத் தொழிலில் கழிந்தது. இந்தக் காலங்களில் அவர் தனது முது கலைமாணிப் பட்டத்தையும் கல்வி டிப்ளோமாவையும் முடித்து விட்டிருந்தார்.

பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் பீடாதிபதியாகத் திகழ்ந்தபோது, யோகன் அங்கு தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பதவி பெற்றமை, யோகனின் இலக்கியப் புலமைக்குப் பெருந்தளமிட்டது. மட்டக்களப்பு அவர் மண்ணாகியது. கிழக்கிலங்கையின் இலக்கிய வாசத்தில் அவர் லயித்தார். புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் இவரின் முன்னுரைக்கு கியூவில் நின்றனர். கற்றுக்குட்டிகளின் படைப்பிலும் நயம் கண்டு, குறைகளை நோகாமல் சொல்லி, மயிலிறகால் வருடிக்கொடுக்கும் safe ஆன முன்னுரைக்காரராக யோகன் மாறியிருந்தார். யோகன் 200 நூல்களுக்கு முன்னுரை கொடுத்திருக்கிறார். த. மேகராசா பதிப்பித்திருக்கும் 'செ. யோகராசாவின் ஈழத்து நவீன இலக்கியங்கள்-படைப்பாளர்கள்-தடங்கள்' என்ற நூலில் யோகன் எழுதிய 76 நூல் முன்னுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில், 65 முன்னுரைகள், புதிய எழுத்தாளர்களின் முதற்படைப்புகளுக்கு எழுதப்பட்டவையாகும்.

ஒரு நூல் எழுந்த பிராந்தியம், அப்பிராந்தியத்தின் இலக்கியச் சூழல், வரலாற்றுச் சம்பவங்கள், தொன்மங்கள், வாசிப்பு நிலை, இலக்கிய மன்றங்களின் செயற்பாடு, விமர்சன

வளர்ச்சி, முன்னோடிகளின் ஒத்துழைப்பு, இயற்கை அனர்த்தங்களாலும் உள்நாட்டுப் போரினாலும், அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்த நிலைகள் அப்பிராந்தியத்தின் இலக்கிய ஸ்திரீப் பாட்டிற்கு உணர்வு விளைவித்த தன்மை, இலக்கிய மரபு போன்றனவற்றின் பின்புலத்தில் யோகனின் முன்னுரைகள் அமைகின்றன. இத்தகைய பிராந்திய இலக்கியங்களில் அவ்வப்பிரதேச புனியியல் எல்லைகள், அடையாளம், ஊர்ப்பற்று, ஊர்ப்பெரியவர்களின் மாண்பு, கலாசார முதுசம், குடிவழி அல்லது குடும்ப மரபு, அப்பிரதேச வழக்காற்றியல், தலபுராணங்கள் என்பன பெரும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. யோகனின் அக்கறை இந்தப் பிராந்திய எழுத்துக்களின் மீது கவிந்துள்ளது. பிராந்திய எழுத்துலகு என்பது பெருங் கூடாரம் போன்றது.

இலங்கையில் நம் இலக்கிய வாசிப்பிற்குள் வந்து சேராத பல பிராந்தியங்கள், தொழில் முறைகள், சமூக மாற்றங்கள், முரண்பாடுகள் எவ்வளவோ உள்ளன. கல்முனையிலிருந்து அக்கரைப்பற்று வரையுள்ள, 25 மைல் எல்லைக்குட்பட்ட பிரதேச அலகுகளில் 275,000 மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்களின் வாழ்வியற் கோலங்கள் வேறுபட்டன. தொழில் முறைகள், சமூக உறவுகள், அயலகக் கிராமங்களின் ஊடாட்டங்கள், பொருளாதார முன்னேற்றங்கள், கல்வி வளர்ச்சிகள், அரசியல் நிலைமைகள் என்பன இலக்கியங்களில் இன்னும் போதிய அளவு கொண்டுவரப்படவில்லை.

இத்தகு பிராந்தியங்களில் முகிழ்க்கும் இலக்கிய வெளிச்சங்களை யோகன் அக்கறையோடு அவதானிக்கிறார். இருநூற்றாண்டுக்கும் அதிகமாக அவர் எழுதியுள்ள முன்னுரைகள் தொகுக்கப்படும்போது, புதிய இலக்கிய நிலத்தோற்றங்கள் நம் கண்ணில் படும் நல்ல வாய்ப்பு உருவாகும்.

யோகனின் கட்டுரைகள் அளவிற சிறியன. அனைத்தையும் அவர் bullet points களில் தருவதை வாடிக்கையாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். கொள்ளையான தவல்கள், விபரங்களைக் கொண்ட கிட்டங்கி அவர். இந்தத் தரவுகளை சமூக அசைவியக்கங்களோடும் இலக்கிய மரபின் செழுமையோடும் பொருத்திப் பார்த்து, கோட்பாட்டுருவாக்கம் செய்யும் பண்பினை யோகனின் விமர்சனங்களில் காணமுடியவில்லை.

யோகனின் நுண்ணிய தேடல்கள், பரந்த வாசிப்பு என்பனவற்றிற்கு அவர் தொகுத்தளித்திருக்கும் 'ஈழத்து சிறுவர் அறிவியல் பாடல்கள்', 'ஈழத்து வாய்மொழிப் பாடல் மரபு', 'ஈழத்துச்

சிறுவர் இலக்கியக் களஞ்சியம்', 'ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம்', 'ஈழத்துத் தமிழியல்சார் தமிழ் ஆய்விதழ்கள்' ஆகியன அரும்பெரும் சான்றாகும். ஒரு பெரும் நிறுவனம் மட்டுமே செய்து முடித்திருக்கக்கூடிய பணியினை யோகன் தனியொருவராக நின்று, தேடி, திரட்டி, வகைப்படுத்தி, தொகுத்து இலக்கியக் கருவூலங்களாக நமக்குத் தந்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அத்தகு தேடலும் ஈடுபாடும் அர்ப்பணிப்பும் கொண்ட இன்னொரு ஆய்வாளனை நம் காலத்தில் நாம் இனிக் காண்பதரிது.

இலக்கியமும் வாசிப்புமே யோகனின் மூச்சாக இருந்திருக்கிறது. ஏனைய லௌகீக விடயங்கள் எதுவுமே அவருக்கு ஆர்வத்தைக் கிளர்த்துவதில்லை. என்றும் புன்னகை தவமும் முகமும் எளிமையும் எவரையும் புண்படுத்தாத இனிய பாங்கும் மென்மையும் கருணையும் மிகுந்த யோகன், நாம் வாழ்வில் சந்தித்திராத மிகப் பெருஞ் சவால்களை அவர் தன் வாழ்வில் சந்தித்து மீண்டிருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லியாக வேண்டும். ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத அமைதியான ஆற்றோட்ட வாழ்வாக அவரது வாழ்வு அமைந்திருக்கிறது. உக்கிரமான மோதல்களும் வன்முறைகளும் அபாயமான சூழலும் உயிர்ப்பத்துகளும் இனவெறுப்புகளும் அலைமோதிய ஒரு காலப்பகுதியில், ஒரு சித்தனைப் போல அவர் இலக்கியக் கருமமாகியவாறிருந்திருக்கிறார். 'நானே எழுத வேண்டிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன' என்று அவர் என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்.

இரா. முரளிஸ்வரன் எழுதிய 'ஒரு மருத்துவரின் மருத்துவமனை நாட்கள்' என்ற நூலுக்கு யோகன் எழுதிய முன்னுரையில், முரளிஸ்வரனின் கவிதை வரிகளைச் சிலாகித்து மேற்கோள் காட்டியிருந்தார். அந்த வரிகள் இவை:

**சில வார்த்தைகள்
சொல்லப்படாமல் வாழ்க்கை முடிந்துவிடுகிறது
சில வார்த்தைகள்
கேட்கப்படாமல் வாழ்க்கை முடிந்துவிடுகிறது**

nithiyanathan.m@thaiivedu.com

பேராசிரியர் எச. டயாகராசா - பால. சுகுமார்

தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் எங்கும் தன் எழுத்தாலும் வாசிப்பாலும் நிலைபெறுபெற்ற ஒருவர். முப்பது வருடங்களுக்கு மேலான நட்பும் தோழமையும் அறிவார்ந்த அணுக்கமும் உடையவராக என்னோடு இருந்தவர்.

யோகராசா என்றதும் என் நினைவுக்கு வருவது அவரது தீவிரமான வாசிப்பு. 'வாசிப்பின் காதலன்' என்பேன் அவரை. மட்டக்களப்பில் என் பக்கத்து வீடு. என்ன நடந்தாலும் கலங்காத உள்ளம். ஆனால், என் மகள் அனாமிகாவின் இழப்பில் கலங்கி நின்றவர்.

சென்றாண்டு சேனையூர் அனாமிக்காப் பண்பாட்டு மைய வருடாந்த கலை இலக்கியக் கூடலில் முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு, அவர் திருகோணமலை இலக்கியம் பற்றிப் பேசிய உரை இன்னமும் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய தகவல் பெட்டகம் அவர். அதில் அவரது தேடலின் ஆழத்தை அறியலாம். விரல் நுனியில் எல்லாம் அறிந்து வைத்திருந்தார். காத்திரமான விமர்சனப் பார்வை

இருந்தது என்பதை மறுத்துவிட முடியாது.

குறிப்பாக ஈழத்தின் நவீன தமிழிலக்கியம் பற்றிய புரிதல் அவரிடம் மிகையாகவே இருந்தது என்பேன். ஈழத்துக் கவிதை பற்றிய அவரது ஆய்வு மிக முக்கியமானது.

பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர்களுக்கு வஞ்சகம் செய்யாத பேராசிரியர். ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், விரிவுரைகளைக் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு முன்னமே பாடத்திட்டத்துக்கேற்ப நிறைவு செய்து, விரிவுரையாளர்களுக்கு ஒரு முன்னுதாரணம் என்பேன்.

நான் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக பீடாதிபதியாக இருந்த காலத்தில் அவரது கடமை தவறாத பண்பைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு நேர்த்தியான விரிவுரையாளர்.

என்றும் என் நினைவில்...

bala.sugumar@thaiveedu.com

பேராசிரியர் செ. யோகராசா :

தமிழ் இலக்கிய வெளியில்

ஒரு பரந்த குரல்

- ஜி.பிரி ஹாசன்

ஈழ இலக்கியவெளியில் நான் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுத் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவன் என்றவகையில் பேராசிரியர் செ. யோகராசா எழுத்துரீதியாக எனக்கு முதன் முதலில் தோழர் எம். பௌசர் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்ட 'மூன்றாவது மனிதன்' இதழ் மூலமே 1999-ல் அறிமுகமானார். 1996-ம் ஆண்டு வெளிவந்த மூன்றாவது மனிதன் இதழ் -03 எனக்கு 1999-ல் வாசிக்கக் கிடைத்தது. அந்த இதழில் பேராசிரியர் தமிழகத்தின் புதுவைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியரான மதியழகனைப் பேட்டி கண்டிருந்தார். இலக்கியத்தின் தொடக்க காலகட்டத்தில் தீவிரமான தேடலோடு பயணத்தைத் தொடங்கியிருந்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு மிகவும் எழுச்சியூட்டிய நேர்காணல் அது. மிக ஆழமான கேள்விகள். இலக்கியம் குறித்த நுண்மையான பார்வைகள். ஒரு நல்ல வழிகாட்டலாகவும், கருத்துப் பகிர்வாகவும் அந்த நேர்காணல் அமைந்திருந்ததால் பேராசிரியர் யோகராசாவின் பெயர் என்னில் ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது. பின்னர் மூன்றாவது மனிதன் 07-வது இதழில் 'ஈழச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (1930-1955) ஒரு மறுமதிப்பீடு' எனும் கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். ஒரு சிறிய இரண்டு பக்கக் கட்டுரை தான் என்றாலும், அது ஈழச்சிறுகதை வரலாறு பற்றிய ஒரு மறுவாசிப்பை முன்வைத்தது. புதிய மாற்றுப் பார்வைகளையும், விவாதங்களையும் கோரிய கட்டுரை அது. இதுவும் அந்நாட்களில் எனக்கு மிகவும் பிடித்துப் போனது. இந்தக் கட்டுரையில் மிக முக்கியமான ஒரு பக்கத்தைப் பேராசிரியர் தொட்டிருந்தார். ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்த கதையாடல்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்துக்குள் ளேயே நின்றிருந்தது. இந்தக் கட்டுரையில் பேராசிரியர் ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதையின் வரலாறு குறித்த மேலோட்டமான விதந்தோதல்களைத் துணிச்சலாகத் தகர்த்து, மறைக்கப்பட்டிருந்த இன்னொரு பக்கத்தின் மீது வெளிச்சம் பாய்ச்சினார்.

'ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றம் பற்றி இதுவரை ஆராய்ந்துள்ளோர் பலரும் இலங்கையர் கோன், சி. வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன் ஆகிய மூவரையுமே முன்னோடிகளாக முதன்மைப்படுத்தி வந்துள்ளனர். இம்மூவரதும் கதைகள் பெரும்பாலும் வரலாற்று இதிகாசச் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. தனிமனித அவலங்களையும், உணர்வுகளையும் சமூக யதார்த்தச் சூழலின்றி வெளிப்படுத்தின. அதாவது மனோரதியப் பாங்கில் அமைந்திருந்தன. ஆனால் அண்மைக்கால ஆய்வுகள் மேற்கூறிய முன்னோடி

களுக்குச் சமாந்தரமாக வேறுசில எழுத்தாளர்களை இனங்காட்டுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஆனந்தன், 'சுயா' போன்ற படைப்பாளிகளைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களது படைப்புகள் சமகாலச் சமூகப் பிரச்சினைகள் சிலவற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இவர்களுள் ஆனந்தன் 1939-லேயே முற்போக்கான சிந்தனைகளோடு சாதிப் பிரச்சினையின் ஒரு பக்கத்தை நன்கு படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இந்த மண்ணின் பிரச்சினையை மண்வாசனையோடு முதன்முதலில் எழுதியவர் ஆனந்தன்...'

அவரது இந்த வரிகள் திரும்பத் திரும்ப எழுதி உச்சரிக்கப்படும் கருத்துகளுக்கேதிரான புதிய பார்வைக்கான அவசியத்தை வலியுறுத்துவதாக இருக்கிறது. அடுத்த தலைமுறை புதிய தேடலை விரித்துக்கொண்டு முன்செல்லத் தூண்டுகிறது. எனவே தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகள் சார்ந்து அவர் ஓரிடத்தில் தேங்கி நிற்பதை விரும்பாமல் அகலித்த பார்வைகள் நமக்குள்ளிருந்து மேற்கிளம்ப வேண்டும் என விரும்பினார். 'இங்கு நாம் நினைவுகூரவேண்டியது யாதெனில், இலங்கையர் கோன், சி. வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன் ஆகியோரின் சிறுகதைப் போக்கிற்குச் சமாந்தரமாகச் சமூக நோக்கும் யதார்த்தப் பாங்கும் கொண்ட இன்னொரு போக்கு சமகாலத்தில் நிலவி வந்துள்ளது என்பதே, 'பேராசிரியரின் இத்தகைய மாற்றுப் பார்வைகளும், சிந்தனைத் தெறிப்புகளும் புதிய தலைமுறைக்கான திசைகாட்டியாக வெளிப்பட்டவை என்று நம்புகிறேன்.

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றுப்போக்கில் கண்டுகொள்ளப்படாத பக்கங்களை நோக்கி அவரது ஆய்வுப் பார்வையும் தேடலும் விரிந்திருந்தது. தொடக்ககால ஈழச் சிறுகதைத்துறைக்கு மலையக எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்புக் குறித்த பார்வைகள், கருத்துகள் பெரிதாக இங்கு நிலவவில்லை. ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதைக்கு அங்கிருந்தும் தொடக்ககாலத்தில் கிடைத்த பங்களிப்புகளைப் பொதுவெளியில் பதிவுசெய்தார். புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களின் குரல்கள் மீது பேராசிரியர் யோகராசாவுக்கு எப்போதும் ஈடுபாடு இருந்தே வந்திருக்கிறது என்பதற்கு இதுவும் ஒரு சான்று என்றே தோன்றுகிறது.

'இதே காலப்பகுதியில் - முப்பதுகளில் - மலையகத்திலும் சிறுகதைக்கான ஆரம்ப முயற்சியொன்று மின்னல் கீற்றுப் போலத் தோன்றியது. கோ. நடேசய்யர் மலைநாட்டுத் தொழிலாளர் பற்றி ஓரிரு கதைகள் எழுதியதாக அறியமுடிகின்றது.

எடுத்துக்காட்டாகத் திரு. இராமசாமிச் சேர்வையின் சரிதம் கதையைக் குறிப்பிடலாம்’.

செ. யோகராசா ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு பரந்த குரல் என்ற வகையில் ஈழத்துத் தமிழ், முஸ்லிம் படைப்புலகுடனும், படைப்பாளிகளுடனும் அவர் கொண்டிருந்த உறவும், ஊடாட்டமும் மிகவும் முக்கியமாகப் பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியது என்று நினைக்கிறேன். பேராசிரியரின் இந்தப் பங்களிப்புக் குறித்துப் பேராசிரியர் ரமீஸ் அப்துல்லா, ‘தமிழில், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற வகைப்பாடு ஏற்படுவதற்குப் பேராசிரியர்களான விபுலாநந்தர், கணபதிப்பிள்ளை, வித்தியா நந்தன் ஆகியோர் மிக முக்கியப்பங்கு வகித்துள்ளனர். சமகாலத்தில் அவ்வழியே குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்களுள் மிக முக்கியமானவர் பேராசிரியர் யோகராசா’ என்று ஜீவந்தி இதழில் எழுதுகிறார்.

ஈழ இலக்கியத்தின் பல்வேறு தளங்களிலும் இயங்கிய தமிழ், முஸ்லிம் படைப்பாளிகள் மீது அவர் ஏற்படுத்திய கவனம் மிகவும் முக்கியமானது. கவிதை, சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம் போன்ற தளங்களில் ஈழத் தமிழ், முஸ்லிம் படைப்பாளிகளின் பங்களிப்பைச் சற்று விரிவாகச் சமகாலம் வரை அகலித்த பார்வையோடு பதிவுசெய்த ஒரே பேராசிரியர் செ. யோகராசாதான் என்று உறுதியாகச் சொல்வேன். ஈழத்து விமர்சனத்துறைக்கு எம்.எம்.எம். மஹ்ரூஃப் ஆற்றிய பங்களிப்புப் பற்றி இதுவரை யாரும் பதிவுசெய்ததில்லை என்றே நம்புகிறேன். மஹ்ரூஃபை இலங்கை முஸ்லிம்கள் குறித்த வரலாற்று, சமூக வியல், பண்பாட்டு மானுடவியல் அறிஞராகவும், ஆய்வாளராகவும், வரலாற்றாசிரியராகவும் நாம் அறிந்து வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அவரது ஈழ இலக்கியத்துக்கான விமர்சனத்துறைப் பங்களிப்பு என்பது பலராலும் கண்டுகொள்ளப்படாத சூழலில் அதை முன்னிறுத்தியவர் பேராசிரியர் யோகராசா.

ஈழப் புனைவிலக்கியத்தில் மேலும் பல அங்கீகாரம் மறுக்கப்பட்ட படைப்பாளிகளின் மீது அவரது பார்வை விரிந்தது. மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் பித்தன் இவ்வாறு பேராசிரியரால் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட எழுத்தாளர். ஈழத் தமிழ்ச் சிறுகதையின் தொடக்ககாலப் படைப்பாளிகளுள் ஒரு வரான பித்தன் போதியளவு கவனம் பெறாத ஒருவராக இருந்தார். பித்தனின் கதைகள் தொகுக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தைத் தொடர்ந்தும் அவர் வலியுறுத்தி வந்தார். ‘பித்தன் சிறுகதைகள் மட்டக்களப்புச் சிறுகதை வரலாற்றிலோ முஸ்லிம் சிறுகதை எழுத்தாளர் சிறுகதை வரலாற்றிலோ மட்டுமன்றி ஒட்டுமொத்த ஈழச்சிறுகதை வரலாற்றிலேயே முக்கிய இடம் பெறக்கூடியன’ என்று எழுதினார். பித்தன் கதைகள் குறித்த பேராசிரியரின் இந்தக் கருத்து வெறும் விதந்தோதல் என்று கருதமுடியாது. உண்மையில் பித்தனின் கதைகள் அந்தத் தளத்தில் நின்றவைதான்.

ஈழத்துத் தமிழ் முஸ்லிம் வாழ்வியலை முதன்முதலில் புனைவுக்குள் கொண்டு வந்தவர் சுபைர் இளங்கீரன்தான் என்கிற கருத்து யோகராசாவிடமிருந்தது. அவர் ஈழ எழுத்தாளர்களின் படைப்புலகுடனும், அவர்களின் எழுத்துகளுடனும் தொடர்ச்சியாக ஓர் இடையறாத பயணத்தை நிகழ்த்தி வந்திருக்கிறார். பெரும்பாலான ஈழப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் குறித்து அவரிடம் அபிப்பிராயங்கள் இருந்தன. தென்னிலங்கை எழுத்தாளர் திக்வல்லைக் கமாலின் படைப்புலகு குறித்து ஒரு விரிவான கட்டுரையை ஜீவந்தி இதழில் எழுதினார். எந்தவொரு

பேராசிரியரின் பார்வைக்கும் படாத கமாலின் படைப்புலகு குறித்த முதல் விரிவான கட்டுரை அது என்றுதான் நினைக்கிறேன். தென்னிலங்கைத் தமிழின் ஓசை, பேச்சுப் பாணி, பண்பாடு போன்றவற்றை அவரது படைப்புகளிலிருந்து யோகராசா ஆய்வுரீதியாக முன்வைத்தார்.

அவர் தனிமனித நிலைசார்ந்து ஒரு சிறந்த மனிதாபிமானியாக இருந்தார். எவர் மனதும் புண்படாத வகையில் தன் இலக்கியச் செயற்பாட்டைக் கவனமாக முன்னெடுத்தவர் பேராசிரியர். இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தியல், அரசியல் நிலைப்பாடுகள் என எதையும் அவர் சார்ந்திருந்ததாக நம் மால் யூகிக்க முடியாததாகவே அவரது பொதுவெளி எழுத்துகள் இருந்தன. தனிப்பட்ட வகையில் அவரிடம் அரசியல் நிலைப்பாடுகள் கருத்துநிலைகள் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அதனைத் தன் விமர்சன எழுத்துகளில் அவற்றை அவர் பிரயோகிக்கவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். இதனால் சில சமகாலப் படைப்புகள் சார்ந்து அவரது விமர்சன நோக்குகள் கறாரானதாகத், தீவிர நிலைப்பாடு கொண்டதாக அமையவில்லை. மிக மேலோட்டமானதாக, எல்லாவற்றுக்கும் அங்கீகாரம் வழங்கிவிடுகிற நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டதாகவே அவரது விமர்சனக் கட்டுரைகள் ஆழமற்றுப் போயின. எனது இலக்கியப் பயணத்தின் தொடக்க காலத்தில் முன்றாவது மனிதனில் வாசித்த அவரது ஆரம்பக் கட்டுரைகளில் தெரிந்த ஆழ்ந்த நோக்கும், பார்வையும் சமகாலத்தில் அதே வீச்சுடன் வெளிவரவில்லை என்ற மனக்குறை எனக்குண்டு. கிழக்கில் சில படைப்புகளுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரைகள் மிக மேலோட்டமானவையாக இருந்தன. அந்த எழுத்தாளரின், கவிஞரின் மனம் நோகாமல் விதந்தோதலாகவே எழுதிக் கொடுத்தார். இலக்கியத் தரமற்ற, மிக மேலோட்டமான எழுத்துகளுக்கும் இதனால் ஒரு கவனயீர்ப்பு ஏற்பட்டது. வழமை போன்று விருதுகளும் கிடைத்தன.

அதே நேரம், தீவிர இலக்கியப் படைப்புகளைத் தந்த அரசியல் மற்றும் கருத்தியல் நிலைப்பாடுகள் கொண்ட படைப்புகள் குறித்து அவர் மௌனமாகக் கடந்துசென்ற சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. ஈழ இலக்கியத்தின் அரசியல் உள்ளடக்கம் சார்ந்து இரு போக்குகளாக இருக்கும் புலி ஆதரவு இலக்கியம், புலி எதிர்ப்பு இலக்கியம் எனும் இரு முகாம்களில் அவரது சார்பியம் புலி ஆதரவு இலக்கியத்தின் மீது இருந்ததை நான் அவதானித்திருக்கிறேன். அவருக்குச் ஷோபா சக்தியை விட குணா கவியழகனே உவப்பான படைப்பாளியாக இருந்தார். அது அவரது இலக்கிய அரசியல் நிலைப்பாடு சார்ந்த விடயம். ஆனால் அவர் தன் நிலைப்பாட்டைத் தனது விமர்சனங்களில் வெளிப்படையாகப் பதிவுசெய்யத் தயங்கினார். அது அவரது எதிர்க்கருத்து முகாமினரைக்கூட நோகடித்து விடக் கூடாது என்கிற அவரது மென்போக்கு மனநிலையின் காரணமாகக் கூட நடந்திருக்கலாம்.

ஒரு நல்ல மனிதநேயவாதியாகவே கடைசிவரை வாழ்ந்துவிட்டுப் போன அவரது சில இலக்கிய ஆய்வுகள் இலக்கியத்தில் அவரது இடத்தை என்றும் உறுதிசெய்யக்கூடியன.

jiffry.hassan@thaiveedu.com

'கவனமாகப் போங்கள்'

யோகராசாவுடனான ஓர் அனுபவம்

– கி. மௌனகுரு

1999 செப்ரெம்பர் மாதம் எனது இதயத்தில் சில பிரச்சினைகள் எனக் கண்டறிந்த மட்டக்களப்பு வைத்தியசாலை வைத்தியர்கள் உடனடியாக என்னைக் கொழும்பிற்கு அனுப்பிவைத்தனர்.

கொழும்பில், வைத்தியசாலையில் பரிசோதனைகளை மேற்கொண்ட போது மிகுந்த ஆபத்தான நிலையில் இருக்கின்றேன் என்பதை அறிந்து உடனடியாக என்னை அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் அனுமதித்து விட்டார்கள்.

அடுத்த நாள் அஞ்சியோகிராம் எனும் இருதயப் பரிசோதனை செய்தபோது, எனது இரத்த நாளங்களில் பல அடைப்புகள் உள்ளன எனக்கண்டு, உடனடியாகச் சத்திரசிகிச்சை செய்ய வேண்டும் எனக்கூறி, நவலோகா வைத்தியசாலையில் அனுமதித்தும் விட்டார்கள்.

நான் மிகவும் திகைப்படைந்து போனேன். மரணிக்கப் போகிறேன் என்றுதான் எண்ணிக்கொண்டேன்.

மரணிக்கமாட்டேன் என்று இன்னொரு உணர்வு கூறியது. இன்னும் வாழ வேண்டும் என்ற ஓர் மனதில் தலைதூக்கியது.

ஆப்பிரேஷன் அறைக்குள் கொண்டு செல்லப்படும் போது திரும்பிவருவேன், திரும்பிவருவேன் என்று எனக்கு நானே சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன்.

சத்திரசிகிச்சை வெற்றிகரமாக முடிந்தது. அவர்கள் சொன்ன பயிற்சிகளை ஒழுங்காகச் செய்தேன். மெல்ல மெல்லத் தேறியும் விட்டேன். அச்சமயம் ஒரு கவிதையும் எழுதி இருந்தேன்.

என்னைப் பார்ப்பதற்காக யோகராசா வீட்டுக்கு வருகிறார். அனுபவங்களையெல்லாம் கூறிக் கவிதையை வாசித்துக் காட்டினேன். அதன் சில வரிகள் இவை;

**'நடந்தே கழிய வேண்டும் பயணம்
வாழ்ந்தே கழிய வேண்டும் வாழ்க்கை
வாழ வேண்டும் வாழ வேண்டும்
இறக்கும்வரைக்கும் வாழ வேண்டும்'**

யோகராசாவிடம் வாசித்துக் காட்டிய பின்னர் சிரித்துக் கொண்டு;

'யோகராசா எனக்கு அஞ்சலி ஆற்றுகின்ற அருமையான சந்தர்ப்பத்தை நீங்கள் இழந்துவிட்டீர்களே. நான் இறந்தால் நீங்கள் என்ன உரையாற்றியிருப்பீர்கள் என்று யோசிக்கிறேன்' என்றும் கூறினேன்.

அவர் என்னிடம் சிரித்தபடி இவ்வாறு கூறினர்;

'நீங்கள் தான் எனக்கு அஞ்சலி உரையாற்றுவீர்கள். ஆனால் நீங்கள் என்ன பேசினீர்கள் என்பதையறிய நான் இருக்க மாட்டேனே' என்றார்.

இருவருமே வாய்விட்டுச் சிரித்துக்கொண்டோம்.

யோகராசா எப்போதும் நசிக்கிடாமல் பகிடி விடுவார். அவரது குணம்சங்களில் அதுவும் ஒன்று. நகைச்சுவை உணர்வுள்ளவர்கள்தான் வாழ்க்கையை நன்கு அனுபவிப்பார்கள் என்பது எனது கொள்கை, அனுபவம்.

அஞ்சலியுரை நிகழ்த்தாவிடினும் அவர் என்னைப்பற்றி இரண்டு நூல்கள் எழுதியிருக்கிறார். ஒன்று நான் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்ற போது அவர் எழுதிய நூல். அவருடைய தகவல் சேகரிப்பு அதில் எனக்குத் தெரிந்தது.

பல நாட்களாக என்னுடன் உரையாடியெழுதிய இன்னொரு நூல், 'சங்க காலம் முதல் சமகாலம் வரை' என்பதாகும். இந்த நூலில் அவர் கேள்விகளால் என்னைத் தோண்டியெடுத்திருந்தார்.

நாடகத்தைப் பற்றி எந்தக் கேள்வியும் அதிலே இல்லை. நாடகம் தவிர்ந்த எனது வேலைகளைக் கூறும் நூல் அது.

எனக்கு அஞ்சலியுரை நிகழ்த்தியிருந்தால் அவர் என்ன பேசியிருப்பார் என்பதனை ஓரளவு அந்த நூல்கள் எனக்குக் கூறின.

நான் அவரைப்பற்றி என்ன கருத்துகள் வைத்திருக்கிறேன் என்பதை அறியாமலேயே அவர் போய்விட்டாரே என்பதுதான்

எனது கவலையாக இருக்கிறது.

யோகராசா வாழ்க்கையை நன்கு அனுபவித்தார். நான் 'நன்கு' என்று கூறுவதில் பல அர்த்தங்கள் உள்ளன.

இறுதியில் நானே அவருக்கு அஞ்சலியுரை நிகழ்த்தவேண்டியதாயிற்று. அந்த அஞ்சலியுரை கேட்க அவரில்லை. அவரது மரண வீட்டில் அஞ்சலியுரையில் நான் அவரைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர் அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

பேச்சில் நான் இந்த அனுபவத்தைக் குறிப்பிட்டேன். அவர் உயிருடன் இருந்தபோது, அவரைச் சந்திக்க நான் மஹாகம வைத்தியசாலைக்குச் சென்றேன். சேர்லைன் ஏற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஒரு சிறு குழந்தை போல அவர் மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய உடலின் கால், கை, நெற்றி எனச் சில பாகங்கள் கறுத்திருந்தன.

அவர் அருகிலே மூன்று தாதிகள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். மூவரும் பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களிடம் அவரைக் காட்டி,

'இவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்டேன்.

'இல்லை' என்றார்கள்.

'இவர் ஒரு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்' என்றேன்.

அந்த மூன்று பெண்களின் கண்களும் வியப்பால் விரிந்ததைக் கண்டேன்.

'எங்களுக்கு இது தெரியாதே' என்றார்கள்.

நான் யோகராசாவின் பெருமையெல்லாம் கூறி, மிகவும் பெறுமதியான மனிதர் இவர். அவரை நன்கு கவனித்துக்கொள்ளுங்கள். இது உங்களுக்கு வாழ்க்கையில் கிடைத்த பெருவரம்' என்று கூறினேன். மிகுந்த மரியாதையுடன் அவர்கள் யோகராசாவைப் பார்த்தார்கள்.

நான் அருகில் அமர்ந்து, அவர் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டேன். அதன் மென்மையை அனுபவித்தேன், அவர் தலையைத் தடவினேன். அவர் கண்கள் என்னை நோக்கின. அவர் கண்களில் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவர் புன்னகைத்துக்கொண்டு என்னோடு பேச முயன்றார்.

அவர் வார்த்தைகளிலிருந்து வந்த முதல் வரி, அன்று நான் எழுதிய அந்தக் கவிதை வரிதான்.

**'நடந்தே கழிய வேண்டும் பயணம்
வாழ்ந்தே கழிய வேண்டும் வாழ்க்கை
வாழ வேண்டும் வாழ வேண்டும்
இறக்கும்வரைக்கும் வாழ வேண்டும்'**

அவர் வாயிலிருந்து இந்த வரிகள் வந்தன. அவர் தொடர்ந்து பேசினார்.

'உங்களைப் போலதான் நானும் மனதுக்குள் எண்ணிக்கொண்டி

ருக்கிறேன்'.

'எனக்கு ஒன்றுமில்லை
திரும்பி வருவேன், திரும்பி வருவேன்
திரும்பி வருவேன்' என்றார்.

இதனை அவர் வழக்கமான பகிடித் தொனியில் கூறவில்லை. மிகவும் சீரியலாகத்தான் கூறினார். ஆனால், அவரது அந்த நிலை எனக்கு நம்பிக்கை தருவதாகவில்லை. அவர் திரும்பி வரார் என்றே மனம் கூறியது. அவருடைய உடல், முகத்தோற்றம் எனக்கு நம்பிக்கை தருவதாகவில்லை.

சித்ராவுடன் பேசினார். சித்ராவும் அவரும் நல்ல நண்பர்கள். பல்கலைக்கழக நண்பர்கள். இருவரும் உரையாடுவது சுவ

ராசியமாக இருக்கும். சித்ராவும் அண்மையில் நோயிலிருந்து மீண்டிருந்தார்.

நோயோடு போராடி வெற்றிகண்ட சித்ராவின் துணிவு பற்றி என்னிடம் ஏற்கனவே யோகராசா சிலாகித்திருக்கிறார்.

பல மாதங்களுக்கு முன்னர் உடலாலும் மனதாலும் சோர்ந்து போயிருந்த யோகராசாவைக் கண்ட சித்ரா, 'உடனடியாக உடம்பைப் பரிசோதியுங்கள்' என்று அவரை வற்புறுத்தியது எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. சித்ராவைக் கண்டதும் அந்த வற்புறுத்தல் அவருக்கும் ஞாபகம் வந்திருக்கக்கூடும்.

எங்களைப் பார்த்து அவர் இறுதியாகக் கூறிய வார்த்தைகள்... 'கவனமாகப் போங்கள்' என்பதுதான்.

கவனமாகத்தான் போகிறோம். எத்தனை கவனம் இருந்தும் என்ன யோகராசா, வாழ்வின் பிறப்பு என்பது ஒரு பக்கம் எனில் இறப்பு என்பது மறுபக்கம் தானே ?

maunaguru.s@thaiveedu.com

“சேரும் நானும்”

எனது தந்தைக்கு நிகரானவர்

- அத்தியேசரன் மணிசேசரன்

ஒரு மாதத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நிறையப் பேர் உங்களைப் பற்றி நிறைய எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் என்னால் உங்களைப் பற்றி இன்னும் எழுதக் கூடிய மனநிலையை அடைய முடியவில்லை.

எதை எழுதுவது ?

ஆசிரியர் மாணவன் உறவையா ?

இலக்கிய உறவையா ?

திருமணத்தின் ஊடான பந்த உறவையா ?

எனக்கு என்றும் வழிகாட்டி நீங்கள். சுறுசுறுப்பை உங்களிடம் தான் கண்டேன். 24 மணி நேரம் காணாது என்று கதறும் பேர் வழிகள் மத்தியில் 24 மணி நேரத்தில் எவ்வளவு வேலைகளை நிறைவேற்றலாம் என்பதற்கு நீங்கள்தான் உதாரணம். உங்களிடம் வந்தால் மீண்டும் ஒரு சக்தி கிடைத்து விடும். புதிய சக்தியுடன், புதிய சிந்தனைகளுடன், புதிய தகவல்களுடன், புதிய புத்தகப் பட்டியலுடன் புத்தூக்கத்துடன் திரும்ப நேரிடும்.

1983 சித்திரை மாதம் உங்களைச் சந்திக்கிறேன். குளிர்நாடும் நடுங்கியபடி பசுமலையில் அப்பா உங்களைக் காட்டுகிறார். 2023 நவம்பர் வரை அறிமுகம் ஏதோவொரு வேடந்தாங்கி 40 வருடமும் 7 மாதமும் நீடித்தன. அதற்கிடையில் ஓராயிரம் விடயங்கள். புத்தகங்களுடன் வாசம் செய்ததுதே அதிகம்.

தந்தையுடன் நானும் தங்கைகளும் தம்பியுடன் வசிக்கும் வீட்டிற்கு வரும்போது ஒரு புதிய சொல்லுடனே வந்தீர்கள். அந்த சொல் நன்செயல். அன்றிலிருந்து எங்கள் எல்லோருக்கும் ‘சேர்’ தான் நீங்கள். எங்கள் எல்லோருக்கும், அன்று முதல் கௌரவமான சேர் பட்டத்தைத் தாங்கிவிட்டீர்கள்.

முத்த தங்கை திருமணம் முடித்து கொழும்பில் வாழும்போது கொழும்பில் நீங்கள் தங்குமிடங்களில் அதுவும் ஒன்றாகியது. அப்போது நீங்கள் தங்கைக்கு மட்டுமின்றி தங்கையின் கணவருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் சேராகி விட்டீர்கள்.

இடமாற்றம் பெற்று யாழ்ப்பாணம் சென்றபிறகு அப்பாவிடம் உங்கள் முத்து முத்தான கையெழுத்தில் ஒரு கடிதம். மகன் தந்தைக்கு எழுதிய கடிதம். எங்கள் அப்பா அக்கடிதத்தைப்

பார்த்துப் பூரித்துப் போய்விட்டார். தன்னுடைய முத்த மகன் எழுதிய கடிதமாகவே கருதிப் பல தடவை என்னிடம் காட்டியுள்ளார். எங்கள் அப்பாவின் உள்ளக்கிடங்கைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு நெருங்கிய நண்பரானீர்கள்.

பல வருடங்களின் பின்னர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்துகொண்டதன் பின்னர் மீண்டும் நெருக்கம் கூடியது. எனது திருமணம் பற்றி முதன்முதலாக அப்பாவால் உங்களுக்குத்தான் கடிதம் எழுதப்பட்டது. உங்களிடமிருந்து உடனே வரவில்லை. பின்னர் தாமதமாக மழுப்பலான பதில் ஒன்று வந்தது. முடிவெடுக்கும் நிலையில் நீங்கள் இல்லை என்பதைப் புரிந்துகொண்டார்.

மீண்டும் மட்டக்களப்புக்கு நான் வரவேண்டும், வீடு வாசல்களைச் சொந்தமாகத் தேடவேண்டும். என்பதில் மிகக் கரிசனை கொண்டிருந்தவர்.

20 வருட ‘வனவாசத்தின்’ பின்னர் 2003-ல் மட்டக்களப்புக்கு வந்தபோது, முதன் முதலாக ஒரு நூலுக்கான விமர்சன அரங்கைத் தந்து வழிப்படுத்தியவர். அமரர் எழுத்தாளர் ஆ.மு.சி. வேலழகனின் சில்லிக்கொடி ஆற்றங்கரை நாவலுக்கான விமர்சன உரை சேருக்குப் பதிலாக என்னால் நிகழ்த்தப்பட்டது. இலக்கிய உலகில் பலரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியது.

கட்டுரைகளுக்காகப் பல இடங்களில் என்னை அறிமுகப்படுத்தி ஊக்கப்படுத்தினார். எனது சோம்பேறித்தனத்தால் சில இடங்களில் பங்குபற்றி, சில இடங்களில் தவற விட்டுள்ளேன்.

ஈழத்தில் சிற்றிதழ்கள் மகாநாட்டில் ஒரு கட்டுரை, கிளிநொச்சி மாவட்ட நவீன இலக்கியப் போக்குகள். செங்கையாழியான் தலைமையில் ஒரு கட்டுரையை ஒரு மாதிரி எழுதினேன்.

ஞானத்தின் போர்க்கால இலக்கியங்கள் தொகுப்புக்கும், ஜீவநதியின் இரண்டு தொகுப்புக்கும் கட்டுரைகள் எழுதாமல் தவறவிட்டுவிட்டேன். அதற்குச் சேரால் நோகாமல் சில வரிகள் அவ்வளவே.

குடும்பத்தில் சோக நிகழ்வு நிகழும் சந்தர்ப்பங்களில் நாங்

கள் இருவரும் உறவுக்காரர்கள் எனும் அடிப்படையில் மீண்டும் நெருக்கமாகி விடுவோம். அப்போதும் புத்தகமும் கட்டுரையும் பரபரப்பும் தான். உடலங்களை பல நாட்கள் வீட்டில் வைத்திருப்பதில் அவருக்கு உடன்பாடில்லை. சென்றவரை விட இருப்பவர்களுக்கு அது பெருந் துன்பங்களைக் கொடுக்கும் என்பது அவர் கருத்து, உண்மையும் கூட. துரதிர்ஷ்டவசமாக அவரின் உடலத்தை அவர் விரும்பியோ விரும்பாமலோ மூன்று நாட்கள் வைத்திருக்க வேண்டிய நிலை.

இன்று இவைகளெல்லாம் பெருங் கனவு போல உள்ளது. மீண்டும் வர மாட்டாரா என்ற ஏக்கம். இன்னும் ஒரு 5 வருடங்கள் இருந்திருப்பாராயின் இன்னும் நிறையச் சாதித்திருப்பார். 'மீள மீண்டு வருவேன்' என்ற பெரும் நம்பிக்கையுடனேயே இறுதி வரை இருந்தார். பல திட்டங்களுடனும் பல புதிய தகவல்களுடனும் இலக்கிய உலகிற்குச் சில புதிய விடயங்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனுமே இருந்தார்.

அவரின் இறுதி நிகழ்வின் இரங்கலுரைகளே அவரின் நேசிப்பை, அரவணைப்பை, வழிப்படுத்தலை வெளியுலகிற்குக் காட்டியது.

ஆசிரியப் பணி அர்ப்பணிப்பு மிக்கது. ஒரு பூரணத்துவமான ஆசிரியராகவும், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் பணியில் புதிய சிந்தனைகளுக்கான பல திறவுகோல்களை உருவாக்கிய சிற்பியாகவும், இலக்கிய உலகில் சுறுசுறுப்பையும் தேடலையும் கொண்ட குழாமை உருவாக்கியவராகவும், நல்ல கணவனாகவும், நல்ல தந்தையாகவும் வாழ்ந்தே காட்டிய நல் வழிகாட்டி. அவர் ஒரு பீனிக்ஸ் பறவை. விழ விழ எழுந்தவர். வேறு யாராக இருப்பினும் எப்போதோ காணாமல் போயிருப்பார்கள்.

இழப்பின் வலியும் இடைவெளியும் வார்த்தைகளிலன்றி வாழ்

வில் இனித்தான் உணரும் காலம். என் வாழ்வில் மீள முடியா இழப்புகளில் ஒன்றாக உங்கள் இறப்பும் அமைந்து விட்டது சேர்.

தந்தைக்கு நிகரானவர். சாகா வரம் பெற்றவர். நீங்கள் இல்லா உங்கள் வீட்டிற்குச் செல்ல மனம் வருகுதில்லை.

உங்கள் இழப்பு எனது 56 வருட வாழ்வில் பல பாடங்களை உணர்த்தி, புதிய வழியைத் திறந்துள்ளது.

எனது வார்த்தை ராசி இல்லாதது என உணர்கிறேன். எனது தந்தையை வைத்தியசாலையில் வைத்து பெப்ரவரி 4 வருவதாகக் கூறிச் சென்றேன். அவர், நான் வருவேன் என்ற எதிர் பார்ப்புடன் இருக்கும் போது சனவரி 30 என்னை விட்டுப் பிரிந்தார்.

உங்களுடன் நின்று விட்டு அம்மாவின் கிரியைகளை முடித்து விட்டு அடுத்த வாரம் வருவதாக வந்தேன். அம்மாவின் கிரியைகள் நடைபெறும் போதே நீங்களும் என்னை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டீர்கள். நான் மீண்டும் உங்களைப் பார்க்க வருவேன் என்ற நம்பிக்கையில் இருந்தீர்களோ தெரியாது சேர்.

குறையப் பேசி, நிறையச் சிந்திக்க வைத்த நீங்கள், இன்று சிந்திப்பதை நிறுத்திக் கொண்டீர்கள்.

இன்னும் ஏற்க மறுக்கிறது மனம். எங்கள் மனங்களில் வாழ்ந்து கொண்டேயிருப்பீர்.

manisegaran.s@thaivedu.com

ஒரு மனித நேயனுடன் பயணித்த காலங்கள்

- 'மகுடம்' வி. மைக்கல் கொலின்

**'நள்ளிரவு
மெல்லிய தூறலுடன்
மழையின் வருகை
குளிர் தென்றல்
முகத்தில்
அறைய அறைய
பனைகளின் தேசம் நோக்கி
விரைகிறது பேருந்து
நாளைய
நூல் அறிமுக நினைவுகளினூடு
என் மனம்.
அருகில் அகத்திய முனியாய்
தமிழ் பேராசிரியர் யோகராசா
நித்ராதேவியின் அணைப்பில்
என் தோள் மீது அவர் தலை சாய்கிறது
இந்தக் கவிதை மனம்
சொல்லிக்கொள்கிறது.**

**'தமிழ் என் தோள் மீது
தலை சாய்கிறது
அன்று முல்லைக்கு
தேர் கொடுத்தான் பாரி
இன்று தமிழிற்குத் தோள் கொடுத்தான்
இந்த மைக்கேல்'**

தாய் வீடு பத்திரிகையின் பதிப்பாளரும் ஆசிரியருமான நண் பர் டிலிப்குமார் அவர்கள் கடந்த வாரம் தொடர்புகொண்டு 'அமரர் பேராசிரியர். செ. யோகராசா அவர்கள் பற்றிய ஒரு கட்டுரையை நீங்கள் தான் தரவேண்டும்' எனக் கேட்டபோது என்னுள் பல தலைப்புகள் ஓடத்தொடங்கியது.

செ. யோ. என்ற ஓர் ஆளுமையின் மறைவின் தாக்கம் இன்னும் மனதை விட்டழியாத நிலையில் தமிழ் இலக்கியத்தின் தவிர்க்கவியலாத ஒருவரை, வடக்கு, மலையகம், கிழக்கு என ஊடாடியவரை, குறித்த பிரதேசங்களில் தன் தடங்களை ஆழமாகப் பதித்தவரைப் பற்றி எழுதும்போது அதற்குரிய மிகப் பொருத்தமான ஒரு தலைப்பும் அமையவேண்டும் அல்லவா?

கடந்த இரண்டு வாரங்களாகச் சமூக ஊடகங்களில் பேராசிரியரைப் பற்றிப் பலரும் அஞ்சலிக் குறிப்புகளும், கட்டுரைக

ளும், நினைவுப் பகிர்வுகளுமாக எழுதிக்கொண்டிருக்கையில், அவரது கலை இலக்கியச் சமூகப் பணி பற்றிப் பட்டியலிடப்படுகையில் புதிதாக எதை எழுதுவது? நான்கு வரி பாராட்டி எழுதிவிட்டுக் கடந்து விடக்கூடியவரா அவர்? இப்படியான ஒரு குழப்பநிலையில்தான் மூன்று தசாப்தகாலமான எனக்கும் அவருக்குமான தொடர்பு பற்றி எப்போதும் புன்னகைத்த முகத்துடன், அனைவருடனும் நட்புடன் பழகும் பேராசிரியர் பற்றி, அவரது மனிதநேயம் பற்றி எழுதுவதும் இலக்கியத்திற்கும் அப்பால் தனது குடும்பத்தை நேசித்த நல்ல தொரு குடும்பத் தலைவராக நான் கண்டுகொண்ட நல்ல தொரு மனிதரை அவரது மனிதப் பண்புகளை இங்கு பதிவதே எனது நோக்கமானது. அதனால் இந்தக் குறிப்புக்கு நான் வைத்த தலைப்பு 'ஒரு மனித நேயனுடன் பயணித்த காலங்கள்'.

இந்தத் தலைப்புக்கு அடிப்படையான ஒரு காரணமும் இருந்தது. பலமுறை பல இடங்களுக்கு நூல் வெளியீடு, மற்றும் இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கு நானும் பேராசிரியரும் பேருந்திலும், எனது மோட்டார் சைக்கிளிலும் சென்றிருந்தாலும் 24-10-2018 அன்று எனது 'பரசுராம பூமி' சிறுகதை நூல் அறிமுக விழாவிற் கு நானும் பேராசிரியரும் யாழ்ப்பாணம் சென்ற பயணமே மிகத் தொலைதூர நீண்ட பயணமாகும். அப்பயணத்தின் போது அவர் என் தோள் மீது சாய்ந்து உறங்கியதும் அப்போது நான் எனது கைபேசியில் எழுதி உடனே எனது முகநூலில் பதிவேற்றிய கவிதையே இக்கட்டுரையின் மேலே உள்ள கவிதையாகும்.

1992-ம் ஆண்டு இறுதியில் எனது உயர் கல்விக்காகத் திருகோணமலையிலிருந்து கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வருகை தந்திருந்தேன்.

அப்போது தமிழ்த்துறையில் விரிவுரையாளராகக் கடமையிலிருந்தார் செ.யோ. அவர்கள்.

முகாமைத்துவப் மாணவனான எனக்கும் தமிழ்த்துறைக்கும் அவ்வளவு நெருக்கமில்லையாயினும் 1993-ன் ஆரம்ப காலங்கள் வரை நான் 'ராக்கிங்' எனப்படும் பல்கலைக்கழகப் 'பகிடிவதை'யை அனுபவித்த காலமாதலால் இக்காலங்களில் அவரை அதிகம் அறியமுடியவில்லை. 1993 மார்ச் மாதத்திற்குப் பின்னர் மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற பல இலக்கிய நிகழ்

வுகளில் அவரைச் சந்திக்கவும் உரையாடவும் முடிந்தது.

எனது பாடசாலைக் காலங்களில் நான் வெளியிட்ட 'தாகம்' கலை இலக்கிய இதழ் மற்றும் எனது கவிதை முயற்சிகள் தொடர்பாகச் செ.யோ. அறிந்திருந்ததாலும், அவரது தமிழ்த் துறைக்கு அப்பால் ஒரு மாணவன் கலை இலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொண்டிருந்ததும், அவர் என்னுடன் நெருங்கிப் பழகுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது.

டிசம்பர் 17, 1949-ல் வடமராட்சியின் கரணவாயில் பிறந்த செல்லையா யோகராஜா தனது பட்டப்படிப்பைக் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பூர்த்தி செய்து, தமிழ் சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டத்தைப் (1971) பெற்றுக்கொண்டார். அதே பல்கலைக்கழகத்தில் தத்துவமாணிப் பட்டத்தையும்(1972) பெற்றுக்கொண்டவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா(1984), முதுகலைமாணி(1990),

கலாநிதி(1999) பட்டங்களையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

1976-ல் பட்டதாரி ஆசிரியர் நியமனம் பெற்று நுவரெலியா கோல்புறாக் தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் கடமைபாற்றினார். இக்காலத்தில் அவர் மலையகச் சமூகத்திற்குச் செய்த கல்விப்பணியை எவரும் இலகுவில் மறந்துவிட முடியாது. பல கல்வியாளர்கள் மலையகத்தில் உருவாக, அவரது அர்ப்பணிப்பு மிக்க சேவையை ஆற்றிவந்தார்.

தொழில் நிமித்தமாக மலையகம் சென்ற அவர் மலையகத்தின் மாப்பிள்ளையாக மாறியது சுவாரசியமானது.

1991-ம் ஆண்டு கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழித் துறை விரிவுரையாளராகப் பணியில் இணைந்துகொண்ட அவர். சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகத் தரம் உயர்ந்து 2009-ல் பேராசிரியராக உயர்வு கண்டார்.

இதுவரை இவர் பல நூல்களையும், தொகுப்பு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளமும் வளர்ச்சியும்', 'இன்றைய இலக்கியங்களில் இதிகாசப் பெண் பாத்திரங்கள்' (2003), 'ஈழத்து நவீன கவிதை: புதிய உள்ளடக்கங்கள், புதியதரவுகள், புதிய போக்குகள்' (2007), 'ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம்' (2013), 'ஈழத்து இலக்கியமும் இதழியலும்' (2007), 'பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை' முதலிய நூல்களை இவர் ஆக்கியளித்துள்ளார்.

இதில் 'ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம்' மகுடம் பதிப்பகத்தின் ஐந்தாவது வெளியீடாக வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது 'இன்றைய இலக்கியங்களில் இதிகாசப் பெண் பாத்திரங்கள்' (2003), என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை நூலில் எனது 'வரம்' சிறுகதை பற்றி மிகச்சிலாகித்து எழுதியிருந்தார். 'அகலிகை அக்கதையில் எடுக்கும் முடிவு இதுவரை அகலிகை தொடர்பாக வெளிவந்த மறுவாசிப்புக் கதைகளில் மிகவும் மாறுபட்ட

டதும் துணிச்சலானதுமான முடிவு' என்பது அவரது கருத்தாக இருந்தது. எமக்கு இருவருக்கும் இலக்கிய ரீதியாக அதிக பிணைப்பு வருவதற்கு இச்சிறுகதை மிக முக்கியமானது.

கௌதம சித்தார்த்தனை மறுவாசிப்புச் செய்து நான் எழுதிய 'ஞானம்' என்ற சிறுகதையும், எனது 'பரசுராமபூமி' சிறுகதையும் அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமானது.

பேராசிரியர் செ. யோகராசா பல தொகுப்பு முயற்சிகளிலும், ஆய்வு முயற்சிகளிலும் குறிப்பாகச் சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பாகவும் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

எனது மகுடம் காலாண்டு இதழிற்காகத் தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் முதன் முறையாக ஒரு பேராசிரியரை இன்னுமொரு பேராசிரியர் நேர்கண்ட மிக நீண்ட நேர்காணல் பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு அவர்களைப் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் நேர்கண்டு மகுடம் கலை இலக்கியச் சமூகப் பண்

பாட்டுக் காலாண்டிதழில் வெளியானது.

‘சங்ககாலம் முதல் சமகாலம் வரை’ என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த இந்நேர்காணல் மகுடம் பதிப்பாக நூலாகவும் வெளிவந்தது. இது அதிக பக்கங்களைக் கொண்ட மிக நீண்ட நேர்காணல் மட்டுமன்றி, இதில் பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு அவர்களின் முழுமையான கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகளையும் தனது கேள்விகள் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்திருந்தார் பேராசிரியர் செ.யோ. அவர்கள்.

2012-ல் வெளிவரத்தொடங்கிய எனது மகுடம் கலை இலக்கியச் சமூகப் பண்பாட்டுக் காலாண்டிதழின் ஆரம்ப இதழிலிருந்து பல காத்திரமான ஆய்வு ரீதியான கட்டுரைகளை எழுதிவந்தார் பேராசிரியர் செ.யோ.

அத்துடன் மகுடம் பதிப்பகம் மூலமாக வெளிவந்த எனது ‘பரசுராமபூமி’ சிறுகதைத் தொகுப்பு, ‘இவனைச் சிலுவையில் அறையுங்கள்’ கவிதை நூல், ‘வீணையடி நீ எனக்கு’ நாவல் என மூன்று நூல்களுக்கும் அணிந்துரை எழுதியதோடு எமது மகுடம் பதிப்பகம் மூலமாக வெளிவந்த நூல்களில் 25-க்கும் மேற்பட்ட நூல்களுக்குப் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களே அணிந்துரை எழுதியுள்ளார்.

பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களே ஈழத்தில் அதிக நூல்களுக்கு அணிந்துரை எழுதியவர் என்ற புகழுக்கும் உரியவர். பல இளம் எழுத்தாளர்களுக்குத் தனது அணிந்துரைகள் மூலம் வெளிச்சம் பாய்ச்சியவர்.

தொடர்ச்சியான வாசிப்பும், இலக்கியத் தேடலும், தேடலின் வழியான ஆய்வும், ஆய்வு ரீதியான எழுத்தாக்கமும், எவரையும் காயப்படுத்த விரும்பாத ஆக்கபூர்வமான விமர்சனமும் எனத் தனது வாழ்வில் இடையறாது இயங்கியவர் பேராசிரியர் செ. யோகராஜா அவர்கள்.

பல கலாநிதிகளும் பேராசிரியர்களும் உருவாகுவதற்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் இவர் பலரை வழிப்படுத்தியுள்ளார். இவைகள் எல்லாம் இலக்கிப்பரப்பில் பேராசிரியருக்கு நன்மதிப்பைப் பெற்றுக்கொடுத்திருந்தாலும், விமர்சன ரீதியாக இவர் எழுத்துகள் தொடர்பாகவும், ‘உதவி என்ற பெயரில் ஒன்றுக்கும் உதவாத பல கலாநிதிகளும், பேராசிரியர்களும் உருவாகக் காரணமாகியுள்ளதோடு கேட்பவர் எல்லோரது நூல்களுக்கும் அணிந்துரை எழுதித் தனது பெயரைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார், அவர்களுக்கு அடையாளம் கொடுக்கிறார்’ என்ற குற்றச்சாட்டுகளும் அவர் மேல் சுமத்தப்படாமல் இல்லை. இது தொடர்பாக நான் அவரோடு பேசும்போதெல்லாம் தனது நகைச்சுவை கலந்த புன்சிரிப்பு மாறாத அவரது பதில் அந்தக் கேள்விகளையும், கருத்துகளையும் ஒன்றுமேயில்லாமல் மாற்றிவிடும்.

பேராசிரியர் யோகராசாவின் நகைச்சுவைப் பேச்சு வித்தியாசமானது. அது எல்லோருக்கும் உடன் இலகுவில் புரிந்துவிடாது. அதனை அசைபோட்டுப் பார்க்கும்போதே அதிலுள்ள எள்ளலும், நக்கலும் புரியும்.

பேராசிரியர் செ.யோ அவர்கள் தனது வாழ்நாளில் அதிக காலத்தைப் பயணத்தில் செலவிட்டவர். அது, அவரது தொழில் ரீதியாகவும் இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கான பயணமா

கவும் அமைந்தாலும் தனது பயணங்கள் தோறும் வாசிப்பை நேசிப்பாகக் கொண்டு வாழ்வை வாசித்து முடித்தவர் அவர்.

கலையிலக்கிய ரீதியாக, தொழில் முறை ரீதியாக இப்படி ஒரு பக்கம் பேராசிரியருடையது என்றால், என்னைக் கவர்ந்த அவரது இன்னொரு பக்கத்தையும் சொல்லியாகவே வேண்டும்.

1996-இல் ஏற்பட்ட ஒரு விபத்தின் காரணமாக, அவரது

துணைவியார் தனது வாழ்நாள் முழுமைக்கும் எழுந்து நடமாட முடியாது, சக்கர நாற்காலியே துணை என்று மாறிவிட்ட நிலையில், பொறுப்புமிக்க ஒரு குடும்பத் தலைவராய், நேசிப்பு மிக்க அன்பான ஒரு கணவனாய் அவரது சகல தேவைகளையும் நிறைவேற்றி, அதிகாலை நான்கு மணிக்கு எழுந்து அன்றைய நாளுக்கான வீட்டு வேலைகள், மற்றும் சமையல் வேலைகளைச் செய்து, தனது மகளுக்கான பணிவிடைகளையும் செய்து, தனது கடமைகளையும் செவ்வனே செய்து வந்த ஒரு மனித நேயன்.

தனது குடும்பப் பொறுப்புகளை ஒரு தோளிலும், தனது தொழில் ரீதியான கலையிலக்கியச் செயற்பாடுகள் சார்ந்த பொறுப்புகளை இன்னுமொரு தோளில் சுமந்தாலும் தேனீயைப் போலவும், எறும்பைப் போலவும் எப்போதும் தொடர்ச்சியாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தவர் பேராசிரியர் செ.யோ அவர்கள்.

எப்படி ஒரு மனிதர் தனது குடும்பத்தையும் சமூகத்தையும் நேசிக்க முடியும் என்பதற்கு ஓர் உதாரணம் அவர்.

வடக்கில் பிறந்து, மலையகத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டு, கிழக்கைத் தனது வாழ்விடமாக அமைத்துக்கொண்டாலும் மூன்று மண்ணையும் நேசித்த ஒரு மனிதராக, சகல மண்சார்ந்த மக்களதும் நேசிப்புக்குரிய மனிதராக, அவர் தனது வாழ்நாள் முழுதும் வாழ்ந்து முடித்துள்ளார்.

கலை இலக்கிய ரீதியில் ஒரு தகவல் களஞ்சியமாக, இலக்கியம் தொடர்பாக எவருக்கு எந்த சந்தேகம் வந்தாலும் அதனை நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய ஆற்றலுடன் இருந்தவர் செ.யோ.

அவர் மட்டக்களப்பு மண்ணுக்கு ஆற்றிய சேவைக்கு, அவரது மணிவிழா நாளில், அவருக்குப் பணி நயப்பு விழாவெடுத்து மாபெரும் விழா மலர் ஒன்றினையும் வெளியிட்டோம். இது மட்டக்களப்பு மண் அவரைத் தனது மைந்தனாக ஏற்றுக் கொண்டதற்கு அடையாளமாகியது.

முப்பது வருடகால அவருடனான இலக்கியப் பயணம் டிசம்பர் 07, 2023 அன்றுடன் முடிவுக்கு வந்தது பேரிழப்பாகும். தமிழ் அன்னை தனது நேசிப்புக்குரிய மைந்தனை இழந்து தவிக்கிறாள்.

வாசிப்பைப் போலவே சகல சமூக மக்களையும் நேசித்த மனித நேயனுக்கு எமது மகுட அஞ்சலிகள்.

michael.collin@thaiveedu.com

மலையகத்தின் வேர்களைத் தேடித்தந்த விருட்சம்

பேராசான்

செ. யோகராசா

- மல்லியப்புசந்தி திலகர்

எங்கள் ஊர் மடகொம்பரைக்கான சிறுநகரம். வட்டகொடை.

இந்த வட்டகொடை எனும் பெயரில் இலங்கையில் பல இடங்கள் உண்டு. கொழும்பு - பதுளை ரயில் மார்க்கத்தில் ரயில் நிலையத்துடன் எங்கள் வட்டகொடை அமைந்திருப்பதால் 'ஸ்டேசன்' வட்டகொடை எனும் காரணப்பெயரும் உண்டு. இந்த வட்டகொடை பெயரிலேயே அருகே ஒரு தேயிலைத் தோட்டமும் உண்டு. 1867-ம் ஆண்டு இந்தத் தோட்டம் நிறுவப்பட்டதாக அந்த ஊரின் பெயர்ப்பலகை குறித்து நிற்கிறது. 150 வருடங்களுக்குமேல் பழமையான இந்தத் தோட்டம் மேற்பிரிவு, கீழ்ப்பிரிவு, யொக்ஸ்போர்ட் எனும் மூன்று பிரிவுக

ஊர் பிரசித்தமானது. பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியுடன் பல்கலைக்கழகத்தில் சமகாலத்தில் கற்ற அவரது நண்பர் தி.வே. மாரிமுத்து (ஊடகவியலாளர் சிவலிங்கம் சிவகுமாரின் பெரியப்பா) எனும் கல்வியியலாளரின் தந்தையார்தான் இந்தத் தோட்டத்தில் பெரியாங்க கங்காணியாக இருந்திருக்கிறார். அதற்கு அடுத்த தோட்டமான மடகொம்பரையில் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் தாய் வழித் தாத்தா குமரன் பெரியாங்க கங்காணியாக இருந்தவர். அவருடன் மலையக மக்கள் முன்னணி உப ஸ்தாபகத் தலைவரான வி.டி. தர்மலிங்கத்தின் தந்தை வடிவேல் உப கங்காணியாகவும் கணக்கப்பிள்ளையாகவும் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

ளைக் கொண்டது. மலையகத் தியாகி சிவனு லட்சுமணன் இந்த யொக்ஸ்போர்ட் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்தான். ஆற்றுக்கு அப்பாலமைந்த டெவன் தோட்டக் காணிப் போராட்டத்தில் துப்பாக்கிச் சூட்டில் பலியாகி உயிர் நீத்தார் தியாகி சிவனு-லட்சுமணன்.

வட்டகொடை மேற்பிரிவு, வட்டகொடை ரயில்வே நிலையத்தை ஒட்டிக்கொண்டே இருக்கும் தோட்டப்பகுதி. 'தெப்பத் திருவிழா' எனும் தண்ணீரில் தேரோடும் திருவிழாவுக்கு இந்த

இப்படிப் பல பிரசித்தங்களுக்குப் பேர்போன வட்டகொடை மேற்பிரிவில் மண்டையன் எனத் தோட்ட மக்களால் அழைக்கப்படும் செல்லன் எனும் இயற்பெயரைக் கொண்ட ஒரு தோட்டத் தொழிலாளி வாழ்ந்தார். இவரது மகன் ஜெயகுமார் எனது வகுப்புத் தோழன். இந்தச் செல்லனுக்குக் 'கபாலி செல்லன்' என்றும் ஒரு பெயருமுண்டு. இந்தக் கபாலிச் செல்லன்; ஒரு கலைஞன், பாடகன். சினிமாப் பாடல்களை ஒப்புவித்துப் பாடும் பாடகன் இல்லை கபாலி. ஊர் ஊராகப் பணம் கொடுத்து அழைத்துச் செல்லப்படும் சொந்தப் பாட்டுக்காரன். தானாகப் பாடலியற்றி மெட்டமைத்துப் பாடும் கபாலி செல்லனுக்கு அயல் தோட்டங்களில் நல்ல கிராக்கி இருந்தது. திருவிழாக் காலம் என்றால் இவரை அழைத்துப் போய் பாட்டுக் கச்சேரி நடத்துவார்கள். எந்த ஊருக்குப் போகிறாரோ அந்த ஊரின் பெருமைகளையெல்லாம் தனது பாடல் வரிகளில் கொண்டுவந்து விடுவார்.

'ஏய்க்கிறான்... ஆள

ஏய்க்கிறான்

எங்களை ஏமாளி என்று சொல்லி

ஏய்க்கிறான்...

எந்த நாடு? நம்ம நாடு...

அந்தரத்தில் வாழச் சொல்லி

அனுப்பிருக்கான் சிட்டிசன் காடு...'

இப்படிச் சரளமாக அரசியலை அள்ளி வீசுபவர் இவர். எம்.ஜி. ஆர் இறந்த நாளில் எங்கள் ஊரில் இடம்பெற்ற ஊர்வலம் இரங்கல் கூட்டத்தில் கபாலிச் செல்லனும் பாடுவதாக இருந்தது. அன்றைய கூட்டத்தின் இடையே மழை கொட்டத் தொடங்கிவிட்டது. கூட்டம் கலைந்து செல்லத் தொடங்கியது.

மழை சற்றே குறைந்ததும் 'அடுத்ததாகக் கபாலிச் செல்லன் பாடுவார்' என அறிவித்தல் செய்ய, மரத்தில் கட்டியிருந்த ஒலிபெருக்கியில் ஓங்கி ஒலித்தது கபாலிச் செல்லனின் குரல்.

'மாரி என்றால்... மாரி என்றால்...

மழை பொழியும் மடகொம்பரை புதுக்காட்டிலே

எம்.ஜி.ஆரு இறந்தால்

இயற்கை அழும் தன்பாட்டிலே...'

எனப் பாட ஆரம்பித்ததும் ஊருக்குள் ஒரு பரவசமாகியது. கலைந்த கூட்டமெல்லாம் மீண்டும் கோயில் முன்றலிலே கூடி விட்டன. இப்போதும் எனக்கு உடல் புல்லரிக்கும், நான் விபரிக்கும் இந்தக் காட்சி நடந்தது 1987-ம் ஆண்டாக இருக்க வேண்டும்.

மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவரும் 'மகுடம்' எனும் கலை இலக்கிய இதழ் 2010-க்குப் பின்னதான ஒரு காலப் பகுதியில் மலையகச் சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தது. அந்த

எது திறமைகளை எடைபோடத் தெரிந்திருந்தது. அதனைப் பதிவுசெய்து வைக்கும் உயர்வான எண்ணம் இருந்துள்ளது. இப்படியாக மலையகத்துக்கு அவர் ஆற்றியுள்ள ஆய்வுப் பணிகளுக்குச் சான்றுகள் பல உண்டு.

இரா. சடகோபன் தமிழாக்கம் செய்த 'கசந்த கோப்பி' நாவல் வெளியீட்டின் போதே அவர் என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டார். 5 நிமிடங்கள் மாத்திரம் கிடைத்த வாய்ப்பினை நூல் பற்றிய கருத்துகளுக்கு அப்பால் வெளியீட்டு நிகழ்வில் ஏற்பட்ட ஒரு தவறினையும் சரிசெய்யப் பயன்படுத்திக்கொண்டேன். விழா முடிந்ததும் தட்டிக்கொடுத்தார்.

மட்டக்களப்பு இலக்கியச் சந்திப்பு (சத்துருக்கொண்டான் - 2015) மலையக அரங்கு. அப்போதுதான் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தெரிவாகியிருந்தேன் (சத்தியபிரமாணம் கூடச் செய்திருக்கவில்லை). தெளிவத்தை ஜோசப், மு. சிவலிங்கம், மு. நித்தியானந்தன் (மிக நீண்ட வருடங்களுக்குப் பின்னர் இலங்கை திரும்பியிருந்தார்), இரா. ரமேஷ் ஆகியோருடன்

இதழை வாசித்துக் கொண்டிருந்த என்னை திடீரென 1980-களுக்கு அழைத்துச் சென்ற ஒரு கட்டுரை, கபாலிச் செல்லனை கண்முன் நிறுத்தியது. கபாலிச் செல்லனின் பாடல்களில் உள்ள சிறப்புகள் பற்றி எடுத்துச்சொல்லியிருந்த விதத்துக்கு நானே சாட்சியாக நின்று வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். எழுதப்பட்டிருந்த சில பாடல் வரிகளை நானே முணுமுணுக்க எனக்கு உடல் இப்போதும் புல்லரித்தது. நாம் சிறுவயதில் கேட்டு ரசித்த நம் ஊர்த் தொழிலாளியான கபாலிச் செல்லன் பற்றி இவ்வளவு நேரத்தியான ஒரு கட்டுரை மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்துள்ளதே என எழுதியவர் பெயரைத் தேடினேன். 'செ. யோகராசா' என்றிருந்தது.

சி. சுப்பிரமணியம், சி.வி. வேலுப்பிள்ளை, தி.வே. மாரிமுத்து, வி.டி. தர்மலிங்கம், சி.எஸ். காந்தி எனக் கற்றறிந்த ஆளுமைகளையே ஊரின் பெருமை என எண்ணிக்கொண்டிருந்த எனக்குள் ஒரு புதிய திசையைக் காட்டியிருந்தார் பேராசிரியர் செ. யோகராசா. யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் ஒருவருக்கு வட்டகொடை எனும் மலையகத் தேயிலைத் தோட்டத்தில் சாதாரண தொழிலாளியாக வாழ்ந்துகொண்டு அயல் ஊர்களில் நடக்கும் சின்னச் சின்ன விழாக்களில் பாடிக் கொண்டிருந்த 'கபாலிச் செல்லன்' போன்ற எளிய மனிதர்க

நானுமாக 'மலையக அரங்கு' ஒன்றை ஒழுங்குசெய்து பேசினோம். எங்கள் அரங்குக்குத் தலைமை தாங்கியவர் பேராசான். செ. யோகராசா. இன்றுவரை இலக்கியச் சந்திப்பு நண்பர்கள் விதந்து பேசும் ஓர் அரங்காக அந்த 'மலையக அரங்கம்' நெஞ்சில் நிறைந்துள்ளது.

தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதிய 'நாங்கள் பாவிக்காக இருக்கிறோம் அல்லது 1983' நாவல் அறிமுகத்தை வாழைச்சேனையில் நடத்துவதற்குக் 'காகம்' நண்பர்கள் ஒழுங்குகளைச் செய்திருந்தனர். மாலை நேரம் பாடசாலை மண்டபம் ஒன்றில் கூட்டம். நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக ஒரு வருட அனுபவத்தோடு இப்போது கிழக்குக்குச் சென்றிருந்தேன். நூல் குறித்துப் பேச செ. யோகராசாவும் வந்திருந்தார். விழா தொடங்க முன்னர், இரவுணவு நேரம், என் நாடாளுமன்ற அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள நேரிட்டது. விழா முடிந்ததும் எமது அடுத்தடுத்த நாள் நிகழ்ச்சி நிரல்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்ட பேராசிரியர், அடுத்த நாள் காலையிலேயே எங்களோடு ஒரு மோட்டார் சைக்கிளை ஒட்டிக்கொண்டு தானும் இணைந்து கொண்டார். முதலாவது தரிப்பிலேயே 'மோட்டார் சைக்கிளை ஓரமாக நிறுத்துங்கள். ஏறுங்கள் எங்களோடு' என எனது வாகனத்தில் ஏற்றிக்கொண்டோம். மூன்று நாட்களாகப் பல கதைகள், உரையாடல்கள், சிரிப்புகள், சீரியஸ்

பேச்சுகள் எனச் சந்தோஷமாக நாட்கள் கழிந்தன. விடைபெறும் நாளில், 'திலகரும் தெளிவத்தையும் எங்கள் வீட்டுப்பக்கமும் வருவீர்களா?' என்றார். அதற்கென்ன! எனப் பேராசிரியர் வீட்டை நண்பர்கள் சகிதம் அடைந்துவிட்டோம். அவரே கைப்படத் தேநீர் தயாரித்து எங்கள் எல்லோருக்கும் தந்தார். துணைவியாரின் சுகயீனம் பற்றியும் தெரிந்துகொண்டோம். உங்கள் எல்லோர் முன்னிலையிலும் திலகரிடம் ஒரு வேண்டுகொள் விடப்போறன் எனப் புதிர் போட்டார். எல்லோரும் ஆவல்கொள்ள எனக்குள் ஒரு பதட்டம் வந்தது. என்னவாக இருக்குமென யோசித்துக்கொண்டிருந்த என்னை அவரது அடுத்த கேள்வியே ஆச்சரியம் கொள்ளச் செய்தது. இந்த மூன்று நாட்களாக நானும் உங்க கூடச் சுத்தியது ஏன் தெரியுமா? நாங்கள் ஒவ்வொருத்தரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டோம். யாரிடமும் பதில் இருக்கவில்லை. 'இந்தப் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களோட எல்லாம் நமக்குப் பழக வாய்ப்பில்லை. அந்த உலகத்தில என்ன நடக்குது என்று நாம அறிய வாய்ப்பில்லை. நம்ம நண்பர் என்றதால் திலகர்ட்ட அந்த வாய்ப்பு அமைஞ்சது... அதனாலதான் வந்தேன். திலகர்ட்ட கன தகவல்களை எடுத்துக்கொண்டன். அடுத்தது அவர் இயல்பாக அந்தச் சூழலை நமக்குள்ளே கொண்டு வாறார். ஒரு அந்நியத்தன்மையில்லாமல் சுவாரஷ்யமா அவர் முதல் நாள் சொன்ன கதைகளைக் கேட்க... இந்த வாய்ப்பைத் தவறவிடக்கூடாதென நான் நல்லா பயன்படுத்திக் கொண்டான். திலகர் எங்களுக்கு ஒரு உதவி செய்யணும்'

மீண்டும் கோரிக்கை, உதவி எனப் பேராசிரியர் முன்வைக்க நான் மேலும் குழப்பமடைந்தேன்... என்னவாக இருக்கும்? என்பதுதான் காரணம்.

'எங்களோட இந்த மூன்று நாடும் பகிர்ந்துகொண்ட அந்தக் கதைகள், சம்பவங்களைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக்கவேணும். இதுதான் எனது கோரிக்கை' என்றாரே...

'இதுதானா...' என நான் வாய்விட்டுச் சிரிக்க என்னையும் மீறிய தெளிவத்தையாரின் சிரிப்பு எல்லோரையும் சந்தோஷத்தில் ஆழ்த்தியது.

'பகிடிக்கு இல்ல... ஒரு இலக்கியவாதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகப் போனாத்தான் இப்படி சுவாரஷ்யமாக அதனைச் சொல்ல முடியும். கட்டாயம் எழுதுங்க' என்று தனது கோரிக்கையை மீண்டும் உறுதி செய்தார்.

எதிர்காலத்தில் அவரது கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வாய்ப்புக் கிட்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு ஒரு புறம் இருக்க தனக்குக் கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களையெல்லாம் ஒரு ஆய்வாளராக எவ்வாறு அவர் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை எண்ணும்போது இன்னும் ஆச்சரியமாகவே உள்ளது.

2017-ம் ஆண்டு மீண்டும் கொழும்பில் ஒரு மேடை. கோ. நடேசய்யரின் 'இலங்கை இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் அந்தரப் பிழைப்பு' எனும் அரசியல் நாடக நூற் பிரதியை அந்தனி-ஜீவா மறுபதிப்புச் செய்திருந்தார். திண்டுக்கல் காந்தி கிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழக ஆய்வு மாநாட்டில் நானே அந்த நூலை வெளியிட்டு வைத்திருந்தேன். அதன் அறிமுகக் கூட்டம் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம்பெற்றபோது பேராசிரியர் செ. யோகராசா ஆய்வுரை நிகழ்த்த நான் கருத்துரை

வழங்கினேன். 50 பிரதிகளையும் வாங்கி அந்தனி ஜீவாவை ஊக்குவித்தேன். தனது ஆய்வுரையில் 'கோ. நடேசய்யர் ஈழத்தின் முதல் அரசியல் நாடக ஆசிரியர்' எனும் ஓர் ஆய்வுக் கூற்றினைப் பேராசிரியர் செ. யோகராசா முன்வைத்தார். ஏற்கனவே 'திருமதி. மீனாட்சியம்மை நடேசய்யரே ஈழத்தின் முதலாவது பெண் கவிஞர்' எனும் கூற்றினையும் பேராசிரியர் யோகராசா முன்வைத்துள்ளார். இவ்வாறு மலையகத்தின் வேர்களைத் தேடித் தேடி ஆய்ந்தறிந்து அவற்றுக்கு விலாசம் கொடுத்த பெருவிருட்சமாகப் பேராசிரியர் யோகராசாவை அடையாளம் காட்டமுடியும்.

அவருடனான உரையாடலுக்காக அதிகாலை நேரத்தை ஒதுக்கியிருந்தேன். பெரும்பாலும் காலை 5 மணியளவில் தொலைபேசி எடுப்பார். தனக்குத் தேவையான தகவல் எதுவோ அதனை மாத்திரம் மிகச்சுருக்கமாகப் பேசிவிட்டு அழைப்பைத் துண்டித்துவிடும் நாகரிகத்தைத் தொடர்ச்சியாகக் கடைபிடித்து வந்தார். ஒருமுறை அழைப்பெடுத்தவர் 'பரமஹம்சதாசர் தான் மலையகத்தில் முதலாவது புதுக்கவிதை எழுதியவர் என்று சொல்லலாமோ? உங்களது ஆலோசனை என்ன?' என எனது அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டார். 'வாழ்ந்த பிரதேசம், பாடிய காலம், பாடுபொருள் என்றெல்லாம் பார்க்கும்போது பரமஹம்சதாசரை மலையகப் புதுக்கவிதையாளராக அடையாளம் காட்டுவதில் சிக்கல் உள்ளது... எனது ஆய்வுத் தேடல்களின்படி வண்ணச்சிறகு அரு. சிவானந்தன் தான் மலையகப் புதுக்கவிதைப் பிதாமகன் என்பேன்' என எனது வாதத்தை முன்வைக்க... 'ம்ம்... நீங்க சொல்ற பக்கத்தையும் பார்க்கிறன்... உங்கட கவிதை இலக்கியச் செல்நெறி தொடர்ச்சியாக வாசிக்காட்டிலும் அவ்வப்போது படிக்கிறன். அருமையான வேலை ஒன்றைச் செய்றீங்கள். கட்டாயம் நூலாக்கம் செய்து விடுங்கள். இல்லாட்டிக்குத் தேடிய தகவல்களெல்லாம் வீணாகப் போயிடும்' என அறிவுரை கூறினார். 'கட்டாயம் நூலாகும் சேர். நீங்கள்தான் முன்னுரை எழுத வேணும் என விரும்புறன்...' என ஒருசில பாகத்தின் பிரதிகளையும் அவருக்கு அனுப்பி வைத்தேன். அவர் விரும்பி ஏற்றுக்கொண்ட பணி நிறைவு பெறாமலேயே இன்று எம்மை விட்டுப் பிரிந்துள்ளார்.

2020-ம் ஆண்டு முதல் கொரானா முடக்க காலத்தில் வீரகேசரியில் ஒவ்வொரு வாரமும் எழுதிய நூலறிமுகக் குறிப்புகளைத் தொகுத்து செப்ரெம்பர் மாதம் 'மலைகளை வரைதல்' எனும் நூலாக வெளியிட்ட கையோடு ஒக்ரோபர் மாதம் அக்கரைப்பற்றில் நண்பர் சிராஜ் தொடங்கிய, 'பேஜஸ் புத்தக இல்லம்' அக்கரைப்பற்றுப் புத்தகக் காட்சியில் பேராசான் செ. யோகராசாவைச் சந்திக்கக் கிடைத்தது. 'ஆங்கில நூல்களைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்வது அருமையான பணி. அதனை நூலாக்கியும் கொடுத்துள்ளீர்கள் சிறப்பான பணி...' என வாழ்த்தினார். 'இப்போது நாடாளுமன்றத்தில் இல்லை தானே... நல்ல நேரமிருக்கும் என்னுடைய கோரிக்கையையும் ஒருக்கால் கவனியுங்கோ' எனப் பழைய வேண்டுகோளை மறக்காமல் நினைவூட்டினார்.

2023 சுகவீனமுற்றவராக மகரகமத் தேசிய வைத்தியசாலையில் படுக்கையில் கிடந்தவரை பார்க்கச் சென்ற என்னிடம்... மலைகளை வரைதல் பகுதி இரண்டு எப்போது வரும் என்ற வினாவுடன்தான் பேச ஆரம்பித்தார். நானே மறந்து விட்டிருந்த எனது மலைகளை வரைதல் இரண்டாம் பாகத்தை (எஞ்

சிய கட்டுரைகள்) தான் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்த நிலையிலும் ஞாபகப்படுத்தி என்னை ஆச்சரியத்துக்குள்ளாக்கினார். தனது வைத்தியசாலை அனுபவங்களை நூலாக எழுதவுள்ளதாகவும் அதன் அத்தியாயங்கள் குறித்து ஆலோசித்தார். தான் இருக்குமிடம் எதுவென்பதற்கு அப்பால் தனது பணி என்ன? என்பதில் சீரிய கவனத்துடன் இயங்கியவராகப் பேராசான் செ. யோகராசாவை அடையாளம் காட்ட முடியும். தனது பக்கத்துப் படுக்கையில் பார்க்க நாயிற்றவராகக் கிடந்த பெளத்த துறவி ஒருவர் குறித்து அதிக மனவிரக்கம் கொண்டவராக இருந்தார். அவருக்காகவே ஒரு அத்தியாயத்தை எழுத எண்ணம் கொண்டிருந்தார். தன்னை இறுதி நாட்களில் வைத்தியசாலையில் கவனித்துக்கொண்ட தனது மலையக மாணவர்கள் உட்பட, அனைத்து மலையக மாணவர்கள் மீதும் எப்போதும் அவருக்கு அதீத அன்பு இருந்தது.

என்பதுகளில் ஆசிரிய நியமனம் பெற்று அக்கரப்பத்தனை மண்ராசி பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் நல்லாசிரியராக மாணவர்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் வழிகாட்டியாக மாணவர்கள் மத்தியில் பெருமதிப்பைப் பெற்றுள்ளார். மலையகச் சமூகத்தோடு இரண்டறக் கலந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்துள்ள அவர் அந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்த குடும்பம் ஒன்றில் தனது வாழ்க்கைத் துணையையும் தேடிக்கொள்ள, மலையகத்து மருமகனும் ஆனார். மலையக மக்கள் முன்னணியின் முன்னாள் செயலாளர் நாயகமாகத் திகழ்ந்த எஸ். விஜயகுமாரின் சகோதரிகள் எழுவரில் மூத்தவரையே பேராசிரியர் செ. யோகராசா மணமுடித்திருந்தார்.

எனக்கு நன்கு அறிமுகமான பிரான்ஸிஸ், சண்முகராஜா, பரமசிவம், ரவி போன்ற பேராசிரியர் யோகராசாவின் மாணவர்கள் அவர் மீது அதிக அன்பும் மதிப்பும் வைத்திருந்தனர். பரமசிவம் தனது மகளின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்துக்குப் பேராசிரியரையே பிரதம விருந்தினராக அழைத்திருந்தார். அவர் கொழும்பு வருவதென்றால் அதற்கான பஸ் ஒழுங்குகளைச் செய்து கொடுப்பது, தங்குமிடம் ஏற்பாடு செய்வது எனத் தங்கள் ஆசிரியரைத் தாங்கிப் பிடித்துக்கொள்ள அவரது மாணவர்கள் எப்போதும் தலைநகரில் தயாராகவே இருந்தனர். அந்த எண்ணம்போலவே அவரது இறுதிநாட்களில் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக அவருக்குப் பணிவிடைச் செய்யும் பணியை பிரான்ஸிஸ் போன்ற அவரது மாணவர்கள் முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொரு நாளும் வைத்தியசாலை செல்வது அவரது மருத்துவ அறிக்கைகளைப் பெறுவது எனத் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்ட நண்பர் பிரான்ஸிஸிடமே நாங்கள் அவரது உடல் நிலை குறித்துக் கேட்டு அறிந்துகொண்டோம்.

வைத்தியசாலையில் நேரம் கடத்த அவர் வாசிக்கட்டுமே என நான் கொடுத்தபோது வாங்கித் தலையிணையின் கீழ் வைத்துக்கொண்ட தமிழகன் எழுதிய 'களுகங்கை முதல் காவிரி வரை' எனும் நூலையே அவர் இறுதியாக வாசித்திருக்க வேண்டும். அதேநேரம் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி எழுதி வெளிவராத சில கட்டுரைகளைத் தொகுத்துத் தான் வெளியிட்ட நூல் அச்சாகி இந்தியாவிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றதாகக் கேள்வியுற்றுத் தனது மனைவிக்கு அதுகுறித்து அறிவித்து அந்த நூலைப் பெற்று, படுக்கையில் இருந்தவாறே அதனைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார் எனும் செய்தியையும் அவரது

துணைவியார் என்னுடன் பகிர்ந்துகொண்டார்.

தான் மலையகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தது, நன் மாணாக்கர்களைப் பெற்றது பெரும்பேறு என என்னுடனான இறுதி உரையாடலின்போதும் வைத்தியசாலையில் பகிர்ந்துகொண்டார். மலையகத்தைத் தன் மனதார நேசித்தவர் என்கிற வகையில் மலையகம் குறித்த அவரது பார்வையும் பங்களிப்பும் எப்போதும் உயர்வானதாகவே இருந்தது. மலையகம் குறித்த உயர்வான பார்வையைக் கொண்டிருந்த பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களுக்கும் இதுபோல இறுதிநேரப் பணி விடை செய்வதற்கு மலையகத்தவர்களான நாங்கள் பேறு பெற்றோம். அதேபோல அவரது மாணவரான பேராசிரியர் செ. யோகராசாவின் அந்திம காலத்திலும் அவருக்குப் பணி விடை செய்யும் பாக்கியம் நன்றியறிதலாக மலையகத்துக்கே வாய்த்தது.

எனது தலைமையில் இயங்கும் 'மலையக அரசியல் அரங்கம்' அமைப்பின் ஈராண்டுப் பூர்த்தி விழாவை இரண்டு அமர்வுகளாகக் கொழும்பில் நடத்தியதொடு கலாநிதி. குமாரி ஜெயவர்தன, அந்தனிஜீவா ஆகியோருக்கு நடேசய்யர் - மீனாட்சியம்மை ஆகியோர் நினைவாக வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கிக் கௌரவம் செய்வதை நண்பர் பிரான்ஸிஸ் ஊடாக அறிந்துகொண்டு அவர் அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்தியே மலையகம் குறித்தான அவரது இறுதிப் பார்வையாக இருக்க வேண்டும். அதனை விழாவில் நண்பர் பிரான்ஸிஸ் வாசிக்கத் தயாராக இருந்தபோதும் நேரம் வாய்க்காததால் வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. எனினும் நண்பர் பிரான்ஸிஸ் பகிர்ந்துகொண்ட அந்த இறுதி வாழ்த்துச் செய்தியை இங்கே பகிர்ந்துகொள்வது பொருத்தமானது.

'இந்திய முதல் மந்திரியாக இருந்த நேருஜி ஒரு முறை - பூதம் போல இந்தியா தூங்குகிறது. அது ஒரு காலத்தில் விழித்தெழும்பும் என்று குறிப்பிட்டார். அது இப்போது உண்மையானது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் மக்கள் மிகவும் உயர்ந்த நிலையை அடைவார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். அதேபோன்று இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் சிறுபான்மை இனத்தவர் மூவரிலும் மலையக மக்கள் இன்றுபோலத் தம்மை வெளிப்படுத்தாதவர்களாக இருந்தனர். இப்போது அந்த சிந்தனையில் மாற்றம் வந்துள்ளது. அதன் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றே இங்கே நடக்கவுள்ள இருநிகழ்வுகளும் ஆகும். இத்தகைய வலுவான, வளமான நிகழ்ச்சியை ஒன்று சேர்ப்பதில் பெரும் பாடுபட்டவர்களுக்கும் அலுப்பும் சலிப்பும் இல்லாமல் பங்கெடுப்பவர்களுக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்'

அவரது இறுதி வார்த்தைகளாக அமைந்த இந்த வாழ்த்துச் செய்தியில் குறிப்பிட்டது போலவே மலையகம் குறித்த ஆய்வு முயற்சிகளுக்காக அவர் பட்ட பாடுகளையும் அவரது பங்களிப்புகளையும் என்றும் மலையகம் மறவாது, மீனாட்சியம்மை முதல் கபாலிச் செல்லன் வரை மலையகத்தின் வேர்களைத் தேடித்தந்த விருட்சமாகப் பேராசான் செ. யோகராசா மலைகளில் வாழ்வார்.

thilagar@thaiveedu.com

ஆழ் கடலைவெ ஒரு மந்தர்

– நிலாந்தி சசிசுமார்

ஆழ் கடலைப்பற்றி ஓர் கிணறு பேசலாமா? அவ்வாறு தான் இருக்கும் நான் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களைப் பற்றிப் பேசுவது. இருப்பினும் அவரின் மறைவு என்னைக் கொஞ்சம் ஆட்டிப் பார்த்ததால் பேச விழைகிறேன்.

ஆம்... அந்த ஆழ்கடல் கொஞ்சம் என்னிடம் வந்தது. அது 2018-ம் ஆண்டு தை மாதம், எனது கவிதைத் தொகுப்பின் வெளியீடு எனும் சுனாமியின் போது. இலக்கிய உலகைப் பற்றி எதுவும் தெரியாமல் மனதில் தோன்றியதையெல்லாம் குறிப்புப் புத்தகத்தில் எழுதிக்கொண்டு வீட்டோடு அடைபட்டுக் கிடந்த எனக்கு ஏற்பட்ட விபரீத ஆசை, எழுதியவற்றைப் புத்தகமாகப் பார்க்கவேண்டும் என்பது. அதற்காக நான் மகுடம் பதிப்பகத்தை நாடினேன். அதன் பொறுப்பாளர் மைக்கேல் கொலின் அவர்கள் எனது கிறுக்கல்களையெல்லாம் தொகுத்து, சிலவற்றைத் தவிர்த்து, பலவற்றைத் திருத்தச் செய்து, கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட ஆயத்தம் செய்தார்.

சரி பிழை பார்க்க முதல் புத்தகம் என் கையில் வந்தபோது தான் அந்த அணிந்துரையின் அடியில் பேராசிரியர் செ. யோகராசா என்ற பெயரைப் பார்த்தேன். அவரைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. அவரின் அணிந்துரையில் அவர் குறிப்பிட்டிருந்த தன் சுருக்கம் இதுதான். 'இவர் புது அறிமுகம். அறிமுகம் செய்து வைத்த மகுடத்திற்கு வாழ்த்துகள். இவரின் கவிதைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை சில. மாற்ற வேண்டியவை பல. அதற்கு இவர் செய்ய வேண்டியது வாசிப்பு மட்டுமே'. இந்த அணிந்துரையை வாசித்த போதே அவரைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவல் என்னை ஆட்கொண்டது.

வெளியீட்டு நாளும் வந்தது. மைக்கேல் அண்ணா அழைத்திருந்த அனைவரும் வந்திருந்தனர். அவர்களை அப்போது தான் நான் முதன் முதலாகப் பார்க்கிறேன்; அறிகிறேன். என் கண்கள் மட்டும் இதில் எவர் யோகராசா சேராக இருக்கும் என்றே தேடியது. இறுதியாக, அணிந்துரை வழங்க இடோ பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் என அழைத்தபோது அங்கே வந்து நின்றது ஒரு வாமன ரூபம். நான் சற்றும் எதிர்

பார்க்காத, என் கற்பனையை உடைத்தது அந்தத் தோற்றம்.

அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். உருவத்திற்கும் பேச்சுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அவரின் பேச்சின் ஆழத்தைப் பார்த்தேன், அதில் இருந்த அக்கறையை உணர்ந்தேன். படைப்பாளர்களை ஊக்குவிப்பதிலும் பார்க்க அவர்களைச் சரியான பாதையில் திருப்பி விடவேண்டும் என்பதில் குறியாக இருந்தது அவரது பேச்சு.

நிறைகுடம் தழம்பாது என்பார்கள். அதற்கு மிகப் பொருத்தமான உதாரணம் இவரே. பேச்சில் அலட்டலோ சந்தேகமோ துளியும் இல்லை. தேவையானவற்றை அளவோடு சொல்லும் ஆற்றலும் அறிவும் அதிகமாகவே இருந்தது. சிரிக்காமல் நக்கல் பண்ணும் குசம்பும் கொஞ்சம் இருக்கத்தான் செய்தது. ஆனால் அதைப் புரிந்துகொண்டு சிரிப்பதற்குள் பல விடயங்களைச் சொல்லிச் சென்று விடுகிறார்.

இந்தக் குறுகிய மனிதருக்குள் இவ்வளவு அறிவும் தேடலும் நினைவாற்றலும் எப்படி விரிவடைந்து கிடக்கின்றது என ஆச்சரியப்பட்டுப் போனேன். அதிர்வில்லாத அவரது பேச்சில் ஆணித்தரமான கருத்துகளும் ஆதாரத்துடனான மேற்கோள்களும் நிறைந்திருந்தது. அவரை என் மானசீகக் குருவாக வரித்துக்கொண்டு, நிகழ்வின் முடிவில் என்னிடம் அவர் கூறிய அறிவுரைகளைச் செவிகளில் வாங்கிக் கொண்டேன்.

அதன்பின் பல இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். அத்தனை நிகழ்வுகளும் அவரது உரை இல்லாமல் நிகழவில்லை. எந்த நிகழ்வுக்கும் வரவோ, உரை நிகழ்த்தவோ அவர் மறுத்ததும் இல்லை. பெரியவர்களோ சிறியவர்களோ இலக்கியம் சார்ந்து எவர் பேசினாலும் அவர்களுடன்

உரையாடத் தயங்கியதில்லை. அவருடன் பேசக் கிடைத்த அத்தனை தடவைகளும் அவர் கூறிய ஒரே அறிவுரை; 'வாசியுங்கள் கருத்துப் புரிய வாசியுங்கள். வாசித்தவற்றை யோசியுங்கள் பின் பதிவு செய்யுங்கள். அப்போதுதான் எழுத்து வசப்படும்'. இவ்வறிவுரையே என்னைக் கவிதை தாண்டிக் கட்டுரைக்குத் தாவச்செய்ததென்றால் மிகையாகாது. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் இதழியல் கற்கைநெறியைக் கற்ற போது அவரது மாணவியாக இருக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது என் பாக்கியம்.

அவர் ஓர் அற்புதமான மனிதர், அதிசயமான மனிதப் பிறவி. அனைத்தும் தெரிந்திருந்தாலும் எதுவும் தெரியாதவர் போல் நடந்துகொள்ள ஒரு சிலரால் மட்டுமே முடியும். அப்படிப்பட்ட அந்த மனிதரை நான் ஆழ்கடலுடன் ஒப்பிடுவதில் பெருமை கொள்கிறேன்.

ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உலகம் ஒரு நடமாடும் அறிவுப் பெட்டகத்தை இழந்துவிட்டது. எம்மைப் போன்ற வளர்ந்து வரும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பெரும் இழப்பே. ஈடிணையற்ற ஒரு பொக்கிஷம்.

அவரை மதிப்பவர்கள் செய்ய வேண்டியது வாசிப்பதை நேசிப்பதைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லையென்பேன். அதுவே அவருக்கு நாம் கொடுக்கும் நன்றிக்கடன்.

nilanthys@thaiveedu.com

ஈழத்து நவீன இலக்கியப் பிற்புலத்தில்

பேராசிரியர் செ. யோகராசாவின்

பார்வையுட்பதிவு

- சி. ரமேஸ்

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய மரபில் நவீன இலக்கியப் பிற்புலத்தில் சிந்தித்துச் செயற்பட்ட விமர்சகர்களில் முக்கிய, முதன்மையான ஆளுமையாக விளங்கியவர் பேராசிரியர் செ. யோகராசா ஆவார். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழியியல்துறைத் தலைவராகச் செயற்பட்ட இவர் நாவல், சிறுகதை, மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, நவீன கவிதைகளில் ஆழமான பரிச்சயம் கொண்டவர். கருணையோகன், பசுமலையோகன் என்ற பெயரில் கவிதைகளை எழுதியவர். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருபத்தைந்தாண்டுகள் பணியாற்றிய செ. யோகராசா அவர்கள் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அதிகம் உழைத்தவர். நவீன தமிழ் இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம், மலையக இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம், பெண்கள் இலக்கியம், நாட்டாரியல் இலக்கியம், கல்வியியல் உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் ஆய்ந்தறிந்த அனுபவங்களைக் கட்டுரைகளாகவும் நூல்களாகவும் தந்தவர்.

யோகராசா 1949 டிசம்பர் 17-ல் யாழ்ப்பாண மாவட்டம், வடமராட்சி, கரணவாய் என்னும் ஊரில் செல்லையா, இலட்சுமித்தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியைக் கரணவாய் வித்தியாலயத்திலும், உயர் கல்வியை நெல்லியடி, மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் பயின்று, பின்னர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1971-ல் தமிழில் இளங்கலைச் சிறப்புப் பட்டத்தையும், 1972-ல் இளமெய்யியல் பட்டத்தையும் பெற்றார். 1972 முதல் பல்வேறு இடங்களில் அஞ்சலக முகாமையாளராகப் பணியாற்றிய யோகராசா அவர்கள் 1976-ல் ஆசிரியப் பணியில் சேர்ந்தார். நுவரெலியா மாவட்டத்திலுள்ள கோல்புறாக் என்று அழைக்கப்படுகின்ற பசுமலைக் கிராமத்தில் (அக்கரப்பத்தனை) அமைந்துள்ள பாடசாலையில் கடமையாற்றினார். இக்கல்லூரியில் சு. முரளிதரன் போன்ற ஆளுமைகளை உருவாக்கிய இவர் தன்னலமற்ற மனிதராகவும் சமூகச் செயற்பாட்டாளராகவும் கடமையாற்றினார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1984-ல் கல்வி டிப்ளோமாப் பட்டத்தைப் பெற்ற இவர் 1990-ல் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் வழிகாட்டலின் கீழ் முதுகலைப் பட்டத்தையும் பெற்றார். அதன் பின்னர் 1999-ல் முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றார். 1991-ல் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியலில் விரிவுரையாளராக இணைந்த செ. யோகராசா அவர்கள் 2009-ல் பேராசிரியரானார்.

பேராசிரியர் செ. யோகராசா ஆசிரியர் எழுதிய நூல்களாக

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளமும் வளர்ச்சியும், இன்றைய இலக்கியங்களில் இதிகாசப் பெண் பாத்திரங்கள், ஈழத்து நவீன கவிதை, ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கியமும் இதழியலும், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை முதலானவற்றைக் காணலாம். இவர் தொகுத்து வெளியிட்ட நூல்களாக ஈழத்து வாய்மொழிப் பாடல் மரபு, மாற்று நோக்கில் சில கருத்துகளும் நிகழ்வுகளும், புதுத்துளை நூறு (பயிற்சிப் பட்டறைக் கவிதைகள்), ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியக் களஞ்சியம், ஈழத்துச் சிறுவர் அறிவியல் பாடல்கள், ஈழத்துச் சிறுவர் பாடல் களஞ்சியம் முதலானவற்றைக் கூறலாம். கிழக்குப் பல்கலைக்கழக ஊழியர் சங்கத்தினால் காலாண்டு இதழாக 1982 முதல் வெளியிடப்பட்டுவரும் 'கிழக்கொளி' சஞ்சிகையிலும், மட்டக்களப்புப் பிரதேசச் செயலகத்தால் வெளியிடப்பட்டு வந்த தேனகம் சஞ்சிகையிலும் மட்டக்களப்புப் பிரதேச அறிஞர்களைக் கண்டுபிடித்து அறிமுகப்படுத்தி வைத்த தோடு நில்லாது ஈழத்தின் நாவல், நாடகம், சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பாகவும் விரிவாக எழுதினார். கிழக்கொளி (வைகாசி - ஆடி 1993) இதழில் இவர் எழுதிய கண்ணகி வழக்குரையில், கண்ணகி என்ற கட்டுரை கண்ணகி வழக்குரை கூறும் பதினொரு காதைகளின் வாயிலாக நுண்மதியும் அனுபவ அறிவும் கொண்ட கண்ணகியைக் காட்சிப்படுத்த முனைகிறார். கிழக்கொளி (ஐப்பசி - மார்ச்சி 1993) இதழில் வெளிவந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் முடிவில் ஈழத்துச் சிறுகதை என்ற கட்டுரை கிழக்கிலங்கை நாவலாசிரியர்களான பித்தன், வ.அ. இராசரத்தினம், எஸ்.பொ. போன்ற படைப்பாளிகளை ஆளுமைகளையும் எமக்கறிமுகம் செய்கிறது. 'இருபதாம் நூற்றாண்டு முடிவில் ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியம் (கிழக்கொளி: 09.07.2000) கட்டுரை ஈழத்தில் எழுந்த சிறுவர் இலக்கியம் குறித்த விரிவான செய்திகளைத் தருகிறது. ஈழத்துச் சிறுவர் பாடல்கள் குறித்த வளர்ச்சி 1918-ல் வெளிவந்த பாலபோதின் தொகுப்போடு தொடங்குகிறது எனக் கூறுவது ஆய்வுக்குரியது. 'இருபதாம் நூற்றாண்டு முடிவில் ஈழத்து நவீன நாடக வளர்ச்சி' என்ற கட்டுரை கிழக்கொளி (03.01.2003) பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, வித்தியானந்தனின் நாடக இலக்கிய முயற்சிகள் குறித்துப் பேசுவதோடு நில்லாது 1980-களில் ஏற்பட்ட தமிழ் தேசியப் போராட்டச் சூழலில் வெளிவந்த நாடகங்கள் குறித்தும் பேசுகின்றன. 07.04.2009 இதழில் எழுதிய இருபதாம் நூற்றாண்டு முடிவில் ஈழத்து வாசகர்கள் என்ற கட்டுரை வித்தியாசமான நோக்கில் எழுதப்பட்டது. இக் கட்டுரையில் வாசகர்களைக் காத்திரமான நோக்குடைய வாசகர்கள், பொழுது போக்குடைய வாசகர்கள் என இரண்டா

கப் பிரித்தாராய்வர். காத்திரமான வாசகர்களை மேலும் இரண்டாகப் பிரிப்பர். தேடல் தாகத்துடன் இடையறாது வாசிப்போர். தேடல் தாகத்துடன் அவ்வப்போது வாசிப்போர். இதுபோல வாசகர்களை மேலும் இரண்டாகவும் வகைப்படுத்துவர். எழுத்தாளராகவுள்ள வாசகர், உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களாகவுள்ள வாசகர். உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களாகவுள்ள வாசகரைப் பெண் வாசகர், கிராமப்புற வாசகர் என இரண்டாகப் பிரித்து இக்கட்டுரை ஆராயும். ஆனால் இப்பிரிப்பு நடைமு

றைக்குச் சாத்தியமானதா - இல்லையா என்பது ஆய்வுக்குரியது. ஆடி - புரட்டாசி 2008 கிழக்கொளியில் விபுலாநந்தர் குறித்து எழுதிய 'விபுலாநந்தர் வாழ்வின்னிலே' என்ற கட்டுரை விபுலாநந்தர் தொடர்ச்சியான வாசிப்புப் பழக்கத்தையுடைய வராக இருந்தமையையும் பாரதி மீது ஈடுபாடு கொண்டவராகவும் தேசியப்பற்று மிகுந்தவராகவும் இராமகிருஷ்ண விஜயம், பிரபுத்த பாரதி, வேதாந்த கேசரி முதலான சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராகவும் இருந்தமையையும் எடுத்துரைக்கிறது. சிறுகதை எழுதுவோம் (கிழக்கொளி : ஐப்பசி - மார்கழி - 2008) என்ற கட்டுரை மாணவரின் ஆக்கத்திறனை விருத்தி செய்யும் வகையில் எழுதப்பட்ட கட்டுரை ஆகும். பாரதியார் புகழ் பரப்பிய முதற் பெண்மணி பத்மாசனி அம்பாள் என்பதை 'பாரதி புகழ் பரப்பிய முதல் புலமையாளர் ஈழத்துப் பண்டிதை பத்மாசனி அம்மையார்' (புரட்டாதி - மார்கழி : 2010) கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

தேனகத்தில் வெளிவந்த மட்டக்களப்புப் புகலிட இலக்கியம் (தேனகம் -1997), என்ற கட்டுரை ஈழத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்ற கவிஞர்கள், நாவலாசிரியர்கள், சிறுகதை

யாசிரியர்கள் குறித்துப் பேசுகிறது. ஈழத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்று அம்மண்ணில் கவிதை இலக்கியங்களைப் படைத்து ஈழத்திலக்கியத்துக்குப் பெருந் தொண்டாற்றிய கவிஞர்களாக ஈழத்துப் பூரடனார், ஞானமணியம், வே. கருணாநிதி முதலானோரை இனங்காட்டும் இக்கட்டுரை புகலிடச் சிறுகதைகள் ஊடாக ஈழத்திலக்கியத்துக்குத் தொண்டாற்றிய ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், எஸ். பொன்னுத்துரை, செல்வமதிந்திரன், கல்லாறு சதீஸ், கருவாஞ்சிக்குடி யோகன் முதலானோரையும் இனங்காட்டுகிறது. புகலிட நாவலாசிரியை ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் நாவல்களைக் கோடிட்டுக் காட்டி நிற்கும் இக்கட்டுரை நாடகமுயற்சிகள், இதழியல் முயற்சிகள், திரைப்பட முயற்சிகள், மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் மற்றும் கட்டுரை முயற்சிகள் குறித்தும் பேசுகிறது. தேனகத்தின் வாயிலாக மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப்பணிகள் பலவற்றை ஈழத்திலக்கியத்துக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவராகச் செ. யோகராசா அவர்களைக் கூறலாம். 2000-ம் ஆண்டு தேனகத்தில் புரட்சிக்கமாலின் சிறுகதைகளை மதிப்பிட்ட செ.யோ., 2001-ம் ஆண்டு தேனகத்தில் மட்டக்களப்புப் பிரதேச நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகள் குறித்தும் எழுதியிருந்தார். தமிழ் தேசியத்துக்குப் பங்களிப்புச் செய்த மட்டக்களப்பு கவிஞர்கள் குறித்து இவரெழுதிய தமிழ்த் தேசியமும் மட்டக்களப்புப் பிரதேச கவிஞர்களும் என்ற கட்டுரை தமிழர்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் அதற்கெதிராகக் குரல் கொடுத்த நீலாவணன், ராஜபாரதி, ஆரையூர் அமரன், ஜீவா ஜீவரத்தினம், எருவில் முர்த்தி, புரட்சிக்கமால், திமிலைத்துமிலன், காசிஆனந்தன் முதலான கவிஞர்கள் குறித்தும் பேசுகிறது. மொழியுரிமை, ஸ்ரீ எதிர்ப்பு, சிங்களமொழி எதிர்ப்பு, தேசிய விடுதலை என்பவற்றை முன்னிறுத்தி செ.யோ-வால் எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை ஈழத்துக் கிழக்கிலங்கை மக்கள் தமிழ் தேசியத்தின்பாற் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினையும் எமக்குணர்த்தி நிற்கிறது.

2004-ம் ஆண்டு தேனகத்தில் எழுதிய 'புலவர்மணி பெரியதம் பிப்பிள்ளை மட்டக்களப்புப் பிரதேச நவீன கவிதையின் உற்றுக்கால்' என்ற கட்டுரை புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களை பகவத்கீதை வெண்பா, விபுலாநந்தர் மீட்சிப்பத்து, மண்ணூர் பதிகம் என்பன மரபுவழிக் கவிஞராகக் காட்டினாலும் சமூகத்தின் சிறுமை கண்டு இவர் பாடிய கவிதைகள் இவரை நவீன கவிஞர்களுள் ஒருவராகவே இனங்காட்டி நிற்பதனை இக்கட்டுரை விளக்கி நிற்கிறது. 2006-ம் ஆண்டு தேனகத்தில் எழுதிய 'ஈழத்து இயற்கை அனர்த்த இலக்கியங்கள்' என்ற கட்டுரை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அறியப்படாத பக்கங்கள் பலவற்றைத் திறந்து நிற்கின்றன. மக்கள் வாழ்கின்ற பிரதேசங்கள் சுனாமி, புயல், வெள்ளப்பெருக்கு, சூறாவளி முதலான இயற்கை அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் ஈழத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் குறித்தும் பேசும் கட்டுரையாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்புப் பிரதேசப் பாரம்பரியக் கல்வி வளர்ச்சி - சில அவதானிப்புகள் என்ற தலைப்பில் தேனகத்தில் இவர் எழுதிய கட்டுரை திண்ணைப் பள்ளிக் கல்விமுறை குறித்துப் பேசுகிறது. மட்டக்களப்பின் பாரதி சஞ்சிகையின் முக்கியத்துவம் குறித்து செ.யோ. எழுதிய 'பாரதி சஞ்சிகை முன்று பார்வை என்ற கட்டுரை எம். எம். சாலிஹ் எழுதிய 'சதிகாரி' என்ற சிறுகதை குறித்தும் ஜி.எம். செல்வராஜ் அவர்களுடைய கவிதை குறித்தும் பாரதியில் வெளிவந்த கட்டுரை இலக்கியம் குறித்தும் விரிவாகப் பேசுகிறது. மண்முனை வடக்கு நவீன கவிதைகள் குறித்துச் செ. யோகராசா அவர்கள் எழுதிய மண்முனை வடக்கு நவீன

கவிதை: மரபும் மாற்றமும் என்ற கட்டுரை மக்களின் வாழ்க்கைப் புலத்தை நவீன கவிதை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தி நின்றது என்பதைக் காட்டி நிற்பதை வெளிப்படையாகக் கூறிச் செல்கிறது.

நாட்டாரியல் ஆய்வுகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட ஒருவராகப் பேராசிரியர் செ.யோ காணப்படுகிறார். இவருடைய நாட்டாரியல் ஆய்வுகள் முச்சந்தி இலக்கியம் என்ற பெயரிலும் ஈழத்து வாய்மொழிப்பாடல் மரபு என்ற பெயரிலும் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. ஈழத்தில் வெளிவந்த முக்கிய நூல்களில் ஒன்றாக 'ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம்' காணப்படுகிறது. இந்நூல் வெளிவருவதற்கு முன்னரே செ.யோ அவர்கள் ஈழத்து வாய்மொழிப்பாடல் மரபு என்ற நூலையும் எழுதியிருந்தார். இந்நூலுக்கான அணிந்துரையைப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் எழுதி இருந்தார். திருவிழா, சந்தைக் காலங்களில் வீதிகளில் பாடப்படும் பாடல்கள் குறித்து ஆய்வினை, பாணர்களின் மரபுகளுடன் ஒப்பிட்டு செ.யோ மேற்கொண்டிருந்தார். மட்டக்களப்பு, மலையகப் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் இவ்வாய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. 'ஈழத்து வாய்மொழி மரபு' என்ற நூல் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணப் பண்பாட்டுத் திணைக்களம் கல்வி, பண்பாட்டு அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை இளைஞர் விவகார அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்டது. மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, பொலநறுவை, திருகோணமலை, மலையகம் ஆகிய ஊர்களில் வழக்கிலிருந்த Semi oral எனப்படும் எழுத்துநிலை பெற்ற வாய்மொழிப் பாடல்களைத் தொகுத்து இந்நூலைச் செ. யோகராசா வெளிக்கொணர்ந்திருந்தார். இப்பாடல்கள் வேளாண்மைச் செய்கை பற்றிய பாடல்களாகவும் இயற்கை அனர்ந்தங்கள் குறித்த பாடல்களாகவும் இறைவணக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களாகவும் நாட்டுவளம் கூறும் பாடல்களாகவும் தேர்தலைப் பாடும் பாடல்களாகவும் சிறைமீட்டும்மிப் பாடல்களாகவும் காணப்படுகின்றன. நாட்டாரியல் குறித்த கட்டுரைகளை எழுதியவராகவும் செ.யோ காணப்படுகின்றார். மட்டக்களப்பு எண்ணெய்ச் சிந்து: ஒரு பன்முக நோக்கு என்ற கட்டுரை மட்டக்களப்புப் பண்பாட்டுச் சூழலில் எண்ணெய்ச் சிந்து பெறும் முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துக் காட்டுகிறது. பேராசிரியரால் எழுதப்பட்ட மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலுள்ள தனித்துவமான ஊஞ்சல் பாடல்கள் என்ற கட்டுரை ஊஞ்சலாடும் போது பாடப்படுகின்ற பாடல்கள் வெறும் பொழுதுபோக்கான பாடல்களன்று. அவை அறிவையுடும் பாடல்களாகவும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களாகவும் அமைவதனையும் இக்கட்டுரை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

இன்றைய இலக்கியங்களில் 'இதிகாசப் பெண் பாத்திரங்கள்' என்ற நூல் 2003-ல் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த நூலாகும். இந்நூல் இதிகாசங்களில் எடுத்தாளப்படும் நளாயினி, சீதை, அகலயை ஆகிய பாத்திரங்கள் இலக்கியங்களில் எவ்வாறு பேசப்பட்டுள்ளன என்பதை இருபத்தைந்து இலக்கியப் படைப்புக்களின் வாயிலாக ஆய்வுக்குட்படுத்துகின்றன. சு.து. யோகியாரின் கவிதை, புதுமைபித்தன், பிரபஞ்சன், சம்பந்தன், மு. தளையசிங்கம், கருணாநிதி, ராஜாஜி, கோ. சுந்தராஜன் முதலானோரின் சிறுகதைகள், வ. ராவின் நாவல், ந. பிச்சமுர்த்தியின் உயிர்மகள் புதுக்கவிதை, தேனூரானின் கூத்து, இ. இரத்தினம், சில்லையூர் செல்வராஜனின் வானொலி நாடகங்கள் முதலான படைப்புகளின் வாயிலாக ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறார். ஈழத்திலக்கியப் பரப்பில் பேசப்படவேண்டிய

நூல்களில் இதுவும் ஒன்று.

இலக்கியத் தேட்டம் : ஈழத்து நவீன இலக்கியம் என்ற நூல் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியீடாக 2000 ஆண்டளவில் வெளிவந்தது. நவீன இலக்கியம் குறித்துப் பரவலாகப் பேசப்படாத நிலையில் இந்நூலை எமக்கு முன்னோடி நூலாக அமைந்தது. இந்நூலில் நவீன கவிதை குறித்துப் பரிசீலிக்கிறார். 1945 - 1960-ம் ஆண்டு காலகட்டத்தைத் திராவிடப் போக்கு, வெற்றோசைப் போக்கு, புதுக்கவிதைப் போக்கு எனப் பிரித்து ஆராய்வார். 1960 முதல் 1970 வரையிலான காலகட்டத்தைப் புதுக்கவிதைப் போக்கு, முற்போக்குக் கவிதைப் போக்கு எனப் பிரித்து நோக்குகிறார். 1970 - 1980-ம் ஆண்டு வரையிலான காலகட்டத்தைச் சமூகச்சார்பு, பொதுவுடைமைச் சிந்தனைகள், கற்பனாவாதப் பண்புகள், கலைப் பெறுமானம் கலைத்துவமும் குன்றிக் காணப்படல் எனப் பகுத்தாராயும் செ.யோ 1980 முதல் 1990 வரையிலான காலகட்டத்தில் 'அரசியல் எதிர்ப்புக் குரலே' மேலோங்கிக் காணப்பட்டதாகக் கூறுவார். ஈழத்து கவிதைகளில் பெண்நிலைவாத நோக்கும் புகலிட அனுபவங்களும் நிறைந்து காணப்பட்டதான செ.யோ கூற்று பொய்யில்லை. சிறுகதைகளைப் பொறுத்தவரை இந்நூலில் 1930-களோடு சிறுகதைகள் தொடங்குவதாகக் கூறுகிறார். முற்போக்கு அணி சார்ந்த சமூக நோக்குடைய எழுத்தாளர்கள் (டானியல், கணேசலிங்கன், அகஸ்தியர், நீர்வை பொன்னையன்) முற்போக்கு அணி சாராத சமூக நோக்குடைய எழுத்தாளர்கள் (அ.செ.மு, திக்குவல்லை கமால், எஸ். பொ. வ.அ. சுதாராஜ், அ. முத்துலிங்கம்) என இரண்டாகப் பிரிப்பார். ஈழத்து நாவல்கள், விமர்சனங் குறித்தும்; இந்நூல் ஆய்வு செய்கிறது. ஈழத்தின் நவீன இலக்கியத்தை வெளியுலகுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிய நூல் என்னும் வகையில் முக்கியமான நூலாகும்.

ஈழத்துச் சிறுவர் பாடல்கள் குறித்து வெளிவந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து செ. யோகராசா அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட நூலை 'ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியக் களஞ்சியம்' ஆகும். இந்நூலில் 'தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் சிறுவருக்கான இலக்கியம்' (பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி), 'தமிழில் குழந்தைக் கவிதைகள்' (பேராசிரியர் க. கைலாசபதி), 'சிறுவர் இலக்கியம்' (செ. நவசோதி), 'சிறுவர் இலக்கியம் சில சிந்தனைகள்' (செ. கணேசலிங்கன்), 'ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்கள்' (கனக. செந்திநாதன்), 'தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்துக் கவிஞர்களின் குழந்தைப் பாடல்கள்' (பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா), 'ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்கள்: ஒரு பார்வை' (த. துரைசிங்கம்), 'ஈழத்துச் சிறுவர் அறிவியல் பாடல்கள்' (பேராசிரியர் செ. யோகராசா), 'சிறுவர் உளப்பண்பும் இலங்கையில் தமிழில் சிறுவர் இலக்கியமும்;' (ஏ. இக்பால்), 'இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சி: ஒரு கண்ணோட்டம்' (பேராசிரியர் செ. யோகராசா), 'ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்ந்துள்ளது?' (பேராசிரியர் செ. யோகராசா), 'குருவியின் தலைமீது பனங்காயைச் சுமத்தலாமா? குழந்தைக் கவிதைகள் பற்றிய சில சிந்தனைகள்' (கல்வயல் வே. குமாரசாமி), 'சிறுவர் விமர்சனம்: அனுபவத்தினூடான மனப்பதிவு' (பேராசிரியர் செ. யோகராசா), 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசச் சிறுவர் பாடல் வளர்ச்சி: ஒரு நோக்கு' (வே. செவ்வேட்குமரன்), 'மட்டக்களப்புப் பிரதேசச் சிறுவர் இலக்கியத்தின் முன்னோடி எஸ்.இ. கமலநாதன்' (பேராசிரியர் செ. யோகராசா) முதலான கட்டுரைகளோடு சிறுவர் இலக்கியங்களுக்கு எழுதப்பட்ட முன்னுரைகளும் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்

பாக வெளிவந்த ஆழமான நூல்களில் இதுவுமொன்றாகும்.

'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்: வளமும் வளர்ச்சியும்' என்னும் ஆய்வு நூலைத் தந்த பேராசிரியர் இந்நூலில் பத்துக் கட்டுரைகளினூடாக ஈழத்து நாவல் இலக்கியத்தை ஆய்வுக்குட்படுத்துகின்றார். 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் எழுபதுகள் வரையான வளர்ச்சியும்: மறுமதிப்பீடு' 1976 மல்லிகையில் வெளிவந்த கட்டுரை ஆகும். 1885-ல் மோகனாங்கி நாவலுடன் ஆரம்பிக்கும் இக்கட்டுரை கணேசலிங்கத்தின் நாவல்கள் பட்டியலுடன் முடிவுக்கு வருகிறது. கருப்பொருள், பாத்திரவார்ப்பு, நாவலின் பேசுபொருள், சம்பவங்களின் வாயிலாக ஈழத்து நாவல்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தும் செ.யோ அவர்கள் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைமுறையில் இடம்பெறும் அடிப்படையிலும் பிரச்சினைகளைக் குறித்தும் பேசுகிறார். 'எழுபதுகளில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள்' எனும் தலைப்பில் இடம்பெறும் கட்டுரை அலையில் வெளிவந்த போதிலும் அதன் தலைப்பு மாற்றப்பட்டுள்ளது. கார்த்திகை மாதம் 1975-ல் வெளிவந்த அலையில் இக்கட்டுரை 'எழுபதுகட்குப் பின் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள்' என்ற தலைப்பின் கீழ் வெளிவந்தது என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்து நாவல் தொடர்பாக வெளிவந்த இக்கட்டுரை பெறுமதியான கட்டுரைகளில் ஒன்றாகும். வர்த்தக அடிப்படையில் நிறுவனரீதியாக நாவல்கள் வெளிவரும் நிலையை இதில் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். 'எண்பதுகளில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள், ஒரு புதிய அலை', தொண்ணூறுகளில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்: புதிய போக்குகள் முதலான கட்டுரைகள் ஈழத்தின் அரசியல், சமூக மாற்றங்களை நாவல்கள் எவ்வாறு பிரதிபலித்துச் சென்றன என்பதனை நினைவு கூருகிறது. குறிப்பாகப் 'பெண் விடுதலையை' நாவல்கள் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தின என்பதையும் இக்கட்டுரை ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது. 'மட்டக்களப்பின் முதல் நாவல்: அரங்க நாயகி', 'நாற்பதுகளில் எழுதப்பட்ட ஈழத்து நாவல்' அணிச்ச மலரின் காதல்', 'மார்க்சிய நோக்கில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள்: செ. கணேசலிங்கன் நாவல்கள் பற்றிய அவதானிப்பு', 'ஈழத்துச் சாதிய நாவல்களின் பின்புலத்தில் டானியலின் நாவல்கள்: கானல், அடிமைகள் பற்றிய சில குறிப்புகள்', 'எண்பதுகளில் வெளிவந்த ஒரு நாவல்: 'மரக்கொக்கு' என்பன ஈழத்து நாவல் இலக்கியத்தின் போக்கினையும் ஆளுமைகளின் சிறப்பினையும் ஈழத்திலக்கியத்துக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஈழத்திலக்கிய வரலாற்றை ஒரு பாடமாகக் கற்றமையாலும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் அதனை ஒரு பாடமாகக் கற்பித்தமையாலும் நவீன கவிதைகள் குறித்துப் பேசியும் விவாதித்தும் வந்ததையாலும் அது குறித்து ஆழமான தேடலை மேற்கொண்டமையாலும் நவீன கவிதை குறித்துப் பரந்த அறிவு செ.யோ அவர்களிடம் காணப்பட்டது. இதன் விளைவே 'ஈழத்து நவீன கவிதை - புதிய உள்ளடக்கம் - புதிய தரவுகள் - புதிய போக்குகள்' என்ற நூல். ஈழத்துக் கவிதையின் வளர்ச்சியை இருபத்தி நான்கு கட்டுரைகளுக்கூடாக விபரிக்கும் இந்நூல் நவீன கவிதையின் தோற்றம், முக்கிய ஆளுமைகள்; கோட்பாடுகள் குறித்துப் பேசுகிறது. இந்நூல் ஈழத்து நவீன கவிதையின் புதிய உள்ளடக்கம், அதன் புதிய போக்குகள் குறித்துப் பேசுவதுடன் கவிதைகளைப் பிரதேசரீதியில் பகுத்தும் ஆராய்கிறது. இந்நூலில் இடம்பெறும் 'ஈழத்து நவீன கவிதை ஊற்றுகளும் ஓட்டங்களும், கிளைகளும்' என்ற கட்டுரை நவீன கவிதைக்கான அறிமுகமாக அமைகிறது. 19-ம் நூற்றாண்டின்

நவீன கவிதையின் ஊற்றாகச் சரவணமுத்துப் பிள்ளையின் தத்தை விடு தூதை அடையாளப்படுத்தும் இக்கட்டுரை இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன கவிதையின் திறவுகோலாக அமைந்த பாவலரின் கவிதை முயற்சி குறித்தும் ஆராய்வதுடன் 1930 காலப்பகுதியில் மறுமலர்ச்சிக் குழுவினரின் வருகையைத் தொடர்ந்து நவீன கவிதையில் உள்ளடக்க, உருவ ரீதியாக ஏற்பட்ட புதிய மாற்றங்கள் குறித்தும் விரிவாகப் பேசுகிறது. பாரதி(மண்தூர்), உதயன் (மட்டக்களப்பு), எரிமலை(திருகோணமலை), பாரதி(கொழும்பு) முதலான சஞ்சிகைகள் நவீன கவிதைகளுக்கு ஆற்றிய பங்களிப்புகளைச் சுட்டி நிற்கும் செ.யோ-வின் கட்டுரை நவீன கவிதை முயற்சியில் சில்லையூர் செல்வராஜன், முருகையன், சண்முகம் சிவலிங்கம், எம்.ஏ. நுஃமான், தா. இராமலிங்கம், மு. பொன்னம்பலம் போன்ற இலக்கிய ஆளுமைகளின் பங்களிப்புக் குறித்தும் எடுத்துரைக்கிறது.

ஈழத்து நவீன கவிதை ஊற்றுகளும் ஓட்டங்களும், கிளைகளும் என்ற கட்டுரையின் தொடர்ச்சியினை ஈழத்தில் நவீன கவிதையின் தோற்றமும் மறுமலர்ச்சிக் குழுவினரும் என்ற கட்டுரையிலும் காணலாம். பேராசிரியர்கள் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி போன்றவர்கள் முற்போக்கு இலக்கியத்தை முன்னிறுத்தி ஈழத்திலக்கிய வளர்ச்சியை நோக்கிய நிலையில் பேராசிரியர் செ. யோகராசா 'மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகளை முன்னிறுத்தி ஆராய்ந்த முதல் பேராசிரியர் ஆவார். சமூக சீர்திருத்தம், தேசாபிமானம், சமூக விடுதலை என இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பக் கவிதைகள் பயணித்த நிலையில் உணர்ச்சிகளையும் அனுபவத்தையும் சேர்ந்தே வெளிப்படுத்தும் மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களின் நவகவிதைகளை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்திய செ.யோ அவர்கள் மஹாகவி, அ.ந. கந்தசாமி, சாரதா முதலான மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களின் ஆளுமைத் திறன்களைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்துகிறார். இக்கட்டுரை மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகளின் மேலோங்கி நிற்கும்; பேச்சோசைப் பண்புகள் குறித்தும் ஆராய்கிறது. செ.யோ-வின் இக்கட்டுரையே செ. சுதர்சன் போன்றவர்கள் மறுமலர்ச்சி இதழ்களைக் கண்டடைந்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கும் இன்று மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள் நூலாக்கம் பெறுவதற்கும் காரணமாக அமைந்தன எனலாம். இதன் தொடர்ச்சியைச் செ.யோ அவர்களின் 'ஈழத்து இலக்கியச் சஞ்சிகைகளும் நவீன கவிதையின் தோற்றமும் மதிப்பீடும்' என்னும் கட்டுரையிலும் காணலாம். இக்கட்டுரை நவீன கவிதையின் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்த ஆரம்பகால இதழ்களான மறுமலர்ச்சி, பாரதி (கொழும்பு), பாரதி(மண்தூர்), எரிமலை(திருகோணமலை) முதலான இதழ்களை முன்வைத்தும் ஆய்வு செய்கிறது. கவிதைகள் வாயிலாகப் பொதுமக்கள், தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்திய இதழ் என்னும் வகையிலும் முற்போக்குக் கருத்துகளைக் கொண்டதும் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளைப் பிரசுரித்த இதழ் என்னும் வகையிலும் 'பாரதி'-யை(கொழும்பு) முன்வைத்து ஆய்வு செய்யும் இக்கட்டுரை மண்தூரிலிருந்து வெளிவந்த 'பாரதி' சமூக நோக்குமிக்க கவிதைகளைப் பிரசுரித்த மையையும் ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது.

'ஈழத்தில் புதுக்கவிதையின் தோற்றம்' என்ற கட்டுரை தமிழகச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த புதுக்கவிதைகளை ஆரம்பகால ஈழத்துப் புதுக்கவிதை முயற்சிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது. 13.06.43-ல் வெளிவந்த வரதரின் 'ஓர் இரவிலே' என்ற கவிதையே ஈழத்தில் வெளிவந்த முதலாவது புதுக்க

விதை என்ற தரவினைப் பகிரும் இக்கட்டுரை புதுக்கவிதையின் உள்ளடக்கம் பற்றிக் கூறுவதுடன் பாரதிச் சஞ்சிகையில் எழுதிய 'க', விஜயன், தங்கம், ராம்; முதலானவர் எழுதிய புதுக்கவிதைகள் குறித்தும் பேசுகிறது. 'ஈழத்துத் தமிழ்ப் புதுக்கவிதை தோற்றம், வளர்ச்சி, தேக்கம்' என்னும் பெயரில் புதுக்கவிதை தொடர்பான பிறிதொரு கட்டுரையொன்றினையும் செ. யோகராசா அவர்கள் 1980 ஆவணியில் வெளிவந்த மல்லிகை இதழில் எழுதியுள்ளார். ஈழத்தின் புதுக்கவிதையின் தோற்றத்தினை மறுமலர்ச்சி குழுவினருடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராயும் இக்கட்டுரை புதுக்கவிதைகளின் தோற்றத்துக்கான காரணங்களை விரிவாக ஆராய்வதுடன் ஈழகேசரி புதுக்கவிதைகளை வசனகவிதைகள் எனக்கூறி அவை பிரசுரிப்பதற்குத் தகுதியற்றவை எனக் கருதியதையும் வாசகனுக்கு அறியத் தருகிறது. எழுத்தின் நேரடி, மறைமுகப் பாதிப்பால் மேற்கிளர்ந்த ஈழத்துக் கவிஞர்களான தருமுசிவராம், மு. பொன்னம்பலம், கே.எஸ். சிவகுமாரன் போன்றோரின் கவிதைகள் குறித்து ஆராயும் இக்கட்டுரை ஈழத்துப் புதுக்கவிதையின் தனித்துவமான இயல்புகளையும் தொட்டுச் செல்கிறது.

ஈழத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் காத்திரமான இலக்கியப் பணியை ஆற்றிய பத்திரிகையாக ஈழகேசரி விளங்குகின்றது. நா. பொன்னையாவால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஈழகேசரி 1939 முதல் 1958 வரை வெளிவந்தது. இக்காலப்பகுதியில் ஈழகேசரி ஈழத்து நவீன இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய பணிகளைச் சொல்லளவில் அளவிடமுடியாது. ஈழகேசரி தொடர்பான ஆய்வுகள் ஈழத்தில் பேரளவில் முன்னெடுக்கப்படாத நிலையில் இவ்வாய்வை முன்னெடுத்தவராகச் செ.யோ அவர்கள் காணப்படுகின்றார். சாதி எதிர்ப்பு, மது ஒழிப்பு, கோயிலில் பலியிடல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் முதலான சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளை உள்வாங்கி வெளிவந்த ஈழகேசரி கவிதைகள் குறித்தும் இந்நூல் பேசுகிறது. அல்லையூர் மு. செல்லையாவின் கவிதைகளுக்கூடாக இரட்டைத் தேசியத்தின் தன்மைகள் குறித்தும் இந்நூலில் இடம்பெறும் இப்பகுதியில் விரிவாக ஆராயப்படுகிறது. இது தவிர ஈழகேசரி தொடர்பாகப் பிறிதொரு கட்டுரையொன்றினையும் செ.யோ அவர்கள் ஞானம் பொன்விழா மலரில் எழுதியுள்ளார். 'ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சியின் ஆரம்பகால வரலாற்றில் ஈழகேசரிக் கவிதைகள்' என்ற தலைப்பில் செ.யோ எழுதிய இக்கட்டுரை ஈழகேசரி கவிதைக்கு ஆற்றிய பணியை மதிப்பிடுவதுடன் ஆரம்பகால ஈழத்துக் கவிஞர்களான மனுப் புலியார், அகிலேஸ்வரசர்மா, மு. நல்லதம்பி, அல்லையூர் மு. செல்லையா, நாவலியூர் நடராசன், யாழ்ப்பாணன், சோமசுந்தரப்புவர், வேந்தனார், மஹாகவி, அ.ந. கந்தசாமி, வரதர், சாரதா முதலானோர் ஈழகேசரி பண்ணையில் ஊற்றெடுத்த கவிஞர்கள் என்பதையும் இனங்காட்டிச் சென்றது. சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துகளை முன்வைத்தும் தமிழ்த் தேசியத்தை வலியுறுத்தியும் ஈழகேசரி ஆற்றிய பணிகளை இக்கட்டுரை நன்காராய்கிறது.

மீனாட்சியம்மாள், சாரதா, அ.ந. கந்தசாமி, ஆரையூர் அமரன் முதலான ஈழத்தின் கவிதை முன்னோடிகளையும் எம்.ஏ. நுஃமான், சிவசேகரம், வில்வரத்தினம், சோலைக்கிளி போன்ற ஈழத்தின் கவிதாளுமைகளையும் எடுத்துரைக்கும் நூலாக ஈழத்து நவீன கவிதை - புதிய உள்ளடக்கம் - புதிய தரவுகள் - புதிய போக்குகள் என்ற நூல் விளங்குகிறது. மலையகத்தின் முதற் கவிதாயினியாக மீனாட்சியம்மாள் நடேசயரின் பணி

களை முதன் முதல் விரிவாக எடுத்தாராய்ந்தவர் பேராசிரியர் செ. யோகராசா ஆவார். ஈழத்தின் முதற் பெண்கவிஞர் மீனாட்சியம்மை நடேசயர் என்ற கருத்தை இக்கட்டுரை யூடாக செ.யோ முன்வைக்கிறார். ஈழத்தில் மலையகத்தின் முதல் பெண்கவிஞர் மீனாட்சியம்மை நடேசயர் என்ற செ.யோ-வின் கருத்து ஏற்புடையது. ஆனால் 'ஈழத்தின் முதற் பெண்கவிஞர் மீனாட்சியம்மை நடேசயர் இல்லை என்பதை அவருக்கு முன்னரே கவிதை இலக்கியத்தில் தடம் பதித்த பத்மாசனி அம்பாளை ஆதாரம் காட்டி மறுப்பார் பா. ம-காலிங்கசிவம் 'ஈழத்தில் முதற் பெண்கவிஞரும் முதற் பெண் மொழிபெயர்ப்பாளருமான பண்டிதை பத்மாசனி அம்பாள்', சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011 இலங்கை சிறப்பு மலர், 2011). பத்மாசனி அம்பாள் எழுதிய புலோலி பசுபதீசுவரர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி 1925-ல் வெளிவந்திருக்க 1930-களுக்குப் பின் எழுதிய மீனாட்சியம்மை நடேசயரை முதற் பெண்கவிஞராகக் கொள்ளமுடியாது என்பது பா. மகாலிங்கசிவத்தின் ஆய்வின் முடிவாகும். பத்மாசனி அம்பாளை மரபுவழி வந்த பெண்கவிஞராகக் கொள்ளலாமேயன்றி அவரை நவீன ஈழத்துக் கவிதைகளின் முன்னோடியாகக் கருதமுடியாது என விமர்சிக்கும் இன்றைய ஈழத்து ஆய்வாளர்கள் பாடுபொருளாலும் கூறுமுறையாலும் நவீன கவிதைகளைத் தந்த மீனாட்சியம்மை நடேசயரே ஈழத்தின் முதலாவது பெண்கவிஞராகக் கூறுவர். (41-வது இலக்கியச் சந்திப்பு. மல்லியப்புசந்தி திலகர் உரை). அகிலம் இதழில் செ.யோ அவர்கள் சமூகத்தைப் பாடிய ஆரம்பகாலப் பெண்கவிஞரான மீனாட்சியம்மை நடேசயருடன் இணைத்து சேனாதிராசா கொலை வழக்கைப் பாடிய திருநெல்வேலி வித்யா அம்மையாரையும், போலி தேச உபகாரிகளை எதிர்த்துப் பாடிய மயிலிட்டி சி. ஞானாம்பிகை முதலானோரையும் ஆழமாக நோக்கியுள்ளார்.

இந்நூலில் இடம்பெறும் பிரதேச அடிப்படைகள் என்ற பகுதி 'மலையகக் கவிதைகள்', 'தமிழிலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்து நவீன கவிதை', 'தமிழ்த் தேசியமும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கவிஞர்களும்' என்னும் கட்டுரைகளைத் தன்னுள் உள்ளடக்கியது. மலையகக் கவிதைகள் என்னும் கட்டுரை 1930-களில் ஈழத்து மலையகக் கவிதைகளுக்கு வித்திட்ட கோ. நடேசயர், மீனாட்சியம்மையார் முதலானவர்களின் பணிகளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதுடன் சக்தி அ. பாலையா, தமிழோவியன், குறிஞ்சிநாடான், சண்முகநாதன், மல்லிகை சி.குமார், குறிஞ்சித் தென்னவன், முரளிதரன், தம்பையா, சிவ. ராஜேந்திரன், பன்னீர்ச் செல்வம், முதலானவர்களின் கவிதைகளுக்கூடாக மலையகக் கவிதைகளின் எழுச்சியையும் எடுத்துரைக்கிறது. இந்நூலில் இடம்பெறும் 'கோட்பாட்டு நோக்கு' என்னும் பகுதி 'இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதைகளில் பெண்களும் பெண்கவிஞர்களும்', 'ஈழத்துக் கவிதைகளில் எதிர்ப்புக்குரல்', 'உருவ நோக்கில் ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சி' என்ற கட்டுரைகளைக் கொண்டது.

ஆறாவதாக இந்நூலில் இடம்பெறும் 'பொதுப்பார்வை' என்ற பகுதியில் 'ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதை ஒரு புதிய அலை', 'தமிழிலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்து நவீன கவிதை', 'ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சி', 'இன்னும் சில பக்கங்கள்', 'ஈழத்து நவீன கவிதையின் வளம் நோக்கி' போன்ற கட்டுரைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் புலம்பெயர் கவிதைகள் ஈழத்துக் கவிதைகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள், பெண் விடுதலை, அரசியல் நிலை, சமத்துவம் முதலான விடயங்கள் ஈழத்துக்

கவிதைகள் எவ்வாறு வெளிப்படுத்திச் சென்றன முதலான விடயங்களைப் பேசிச் செல்கின்றன.

இந்நூலில் இடம்பெறும் ஏழாவதும் இறுதிப்பகுதியுமான பகுதி, 'அண்மைக் காலப் போக்குகள்' என்ற தலைப்பின் கீழ் முதல் கட்டுரையாக அமையும் 'தொண்ணூறுகளுக்குப் பின்னர் ஈழத்தில் நவீன கவிதை முயற்சிகள்' என்ற கட்டுரை, கவிதை மொழி ஈழத்துக் கவிதைகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினை ஆழமாக நோக்குகின்றது. விரிவாக எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை சரிநிகர் காலம், புதிய பிரதேச அறிமுகம், புதியபோக்குகள், வித்தியாசமான முயற்சிகள், புதிய தலைமுறைப் பெண்கவிஞர்கள், புதிய வடிவங்கள், மொழிபெயர்ப்புகள், நிறுவனஞ்சார் வெளியீடுகள் என்னும் பகுதிகளுக்கூடாகத் தொண்ணூறுகளுக்குப் பின்னரான ஈழத்துக் கவிதைகளின் போக்கையும் ஈழத்துக் கவிதாளுமைகளையும் ஆராய்கிறது. ஈழத்திலக்கியத்துக்குப் புதிய உத்திமுறைகளுக்கூடாக ஆழமான, அனுபவபூர்வமான கவிதைகளைத் தந்த பத்திரிகையாக சரிநிகர் அறியப்படுகிறது. செ.யோ அவர்களால் இக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்படும் நட்சத்திரன், செவ்வந்தியன், அஸ்வகோஸ், ஆத்மா, வாசுதேவன், றஸ்மி முதலானோர் இன்றும் பேசப்படும் கவிதாளுமைகளாக அறியப்படுகின்றனர். தமிழ் மக்களால் சரிநிகர் பத்திரிகை மறக்கப்பட்ட சூழலில் அதன் கவிதை முயற்சிகளை அடையாளப்படுத்தும் கட்டுரையாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. இக்கட்டுரையில் புதிய பிரதேசமாக வன்னி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இப்பிரதேசத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய கவிஞர்களாக நிலாந்தன், கருணாகரன், அமரதாஸ், அம்புலி, முல்லைக்கமால், அநாமிகன், ஆதிலட்சுமி முதலானோர் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றனர். இக்கட்டுரை முஸ்லிம் தேசியம், இடப்பெயர்வு, இயற்கை அனர்த்தம், சிறை அனுபவங்கள் குறித்தும் பேசுகிறது. இக்கட்டுரையில் புதிய வடிவங்களைத் தாங்கிவந்த இ.சு. முரளி, பொன். கணேசமூர்த்தி முதலானோரின் குறுங்கவிதைகளும் நிலாந்தனின் 'வன்னி மான்யம்', மு.பொ-வின் 'பொறிக்குள் அகப்பட்ட தேசம்', றஸ்மியின் 'இருகிராமங்களைத்தின்ற ஆடு' மஜீத்தின் 'சுள்ளிக்காடும் செம்பொடையானும்' றியாஸ் குரானாவின் 'வண்ணத்துப் பூச்சியாகப் பிறந்த கதைக்குரிய காலம்' முதலான நெடும்பாடல்களும் நோக்கப்படுகின்றது. இக்கட்டுரையில் புதுவை இரத்தினதுரையின் 'உலைக் கலம்' தொகுப்பில் இடம்பெறும் கவிதைகளும் கூர்மையாக நோக்கப்படுகிறது. புதுவை இரத்தினதுரை என்னும் வியாசரால் எழுதப்பட்ட உலைக் கலம் என்பது விசாகனின் உலைக் கலம் (ஈழத்து நவீன கவிதை - புதிய உள்ளடக்கம் - புதிய தரவுகள் - புதிய போக்குகள்-பக்.219) என்று தவறுதலாக அச்சடிக்கப்பட்டிருந்ததும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. ஆயினும் 1990-களுக்குப் பின் ஈழத்துக் கவிதையின் இயங்கு தளத்தையும் அதன் போக்கையும் அறிந்துகொள்ள இக்கட்டுரை எமக்குத் துணை செய்கிறது. இலங்கையில் நவீன கவிதைகள் குறித்து வெளியான முதலெழுந்த நூல் என்ற அடிப்படையில் பேராசிரியர் செ. யோகராசாவின் ஈழத்து நவீன கவிதை - புதிய உள்ளடக்கம் - புதிய தரவுகள் -புதிய போக்குகள் என்னும் நூல் கனதியான தகவல்களைத் தருகிறது. செ.யோ-வின் ஆழ்ந்த தேடலையும் நிறைந்த வாசிப்பையும் இந்நூல் சுட்டி நிற்கிறது. ஈழத்து நவீன கவிதையின் தோற்றம் குறித்தும், அதன் கோட்பாடு குறித்தும், ஆளுமைகள் குறித்தும் விரிவாக ஆராயும் இந்நூல் ஈழத்துக் கவிதையின் உள்ளடக்கம், உணர்த்தும் முறை குறித்தும் ஆழ்ந்து நோக்குகிறது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாறை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் பல்

லைக்கழகத்தில் தமிழ் கற்கை தொடரும் மாணவருக்கும் இந்நூல் நிறைந்த பயனுடையது.

புலம்பெயர் கலாசாரமும் புகலிட இலக்கியமும் (பண்பாடு - 1995 ஆனி) என்ற கட்டுரை புலம்பெயர் மக்களின் வாழ்க்கை முறையைக் கவிதைகளுக்கூடாக ஆராயும் ஆரம்பகாலக் கட்டுரைகளில் ஒன்றே ஆகும். அகதிவாழ்வு, ஆட்கடத்தல், குழந்தையைப் பிரிந்து கண்காணாத இடத்தில் வாழும் தகப்பனின் மனவுளைச்சல், செய்தொழில், இனவாதம், புகலிட வாழ்வின் கெடுபிடிகள், பெண்நிலைவாதம் முதலானவை இக்கட்டுரையில் புலம்பெயர் கவிதைகளுக்கூடாக ஆராயப்படுகின்றன. புகலிடக் கவிதைகளில் இடம்பெறும் புதிய உவமைகள், படிமங்கள், குறியீடுகள் போன்றவற்றையும் இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகிறது. புகலிட இலக்கியங்கள் எடுத்தாராயப்படாத காலகட்டத்தில் புகலிடக் கவிதைகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிய கட்டுரை இதுவென்றால் அது மிகையில்லை.

ஈழத்தில் பாடல்மரபு சார்ந்த கவிதைகள் குறித்தான ஆய்வுகள் பேரளவில் முன்னெடுக்கப்படவில்லை. மலையகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேராசிரியர் தில்லைநாதன், பேராசிரியர் அருணாசலம், சு. முரளிதரன், மல்லியப்பசுந்தி திலகர் முதலானோரால் இவ்வாய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டாலும் அதனை ஓரளவுக்குக் கண்டடைந்தவராகப் பேராசிரியர் செ. யோகராசா காணப்படுகின்றார். அவ்வகையில் மலையகத் தொழில்சார் கவிஞர் கபாலிச் செல்லன் கவிதைகளைக் 'கவிஞர் கபாலிச் செல்லன் கவிதைகள் சில குறிப்புகள்' என்ற கட்டுரையூடாக ஆவணப்படுத்திய ஒருவராகவும் பேராசிரியர் விளங்குகின்றார். தொழிலாளர் வாழ்வினைத் தத்ரூபமாகப் பாடிய கபாலிச் செல்லனின் கவிதைகளை அறிமுகப்படுத்தும் இக்கட்டுரை அவர் பாடல்களில் இடம்பெறும் வர்க்க எதிர்ப்பு, சமூக ஏற்றத் தாழ்வு, அரசியல்வாதிகளின் இரட்டை முகம் முதலானவற்றையும் ஆராய்கிறது.

தற்கால ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியும், முஸ்லிம் கவிஞர்களும் 'புலம்பெயர் கலாசாரமும் புகலிட இலக்கியமும், 'ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சி ஒரு மதிப்பீடு', 'ஈழத்துக் கவிதை', 'சுதந்திரத்திற்குப்பின் ஈழத்துக் கவிதை மாற்றமும் வளர்ச்சியும்', 'எதிர்ப்பு இலக்கிய நோக்கில் ஈழத்து நவீன கவிதை', 'ஈழத்தின் புதுக் கவிதை வளர்ச்சி - ஒரு கண்ணோட்டம்', 'மலையகத்தில் மக்கள் இலக்கியம் கவிதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சில அவதானிப்புகள்', 'இந்திய அமைதிகாக்கும் படையின் செயற்பாடுகள் பற்றிய இலக்கியப் பதிவுகள்', 'சமகால ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை ஒரு கண்ணோட்டம்', 'ஈழத்துக் கவிதை', 'ஈழத்தின் புதுக் கவிதை வளர்ச்சி - ஒரு கண்ணோட்டம்' முதலான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இவரால் எழுதப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. இக்கட்டுரைகள் ஈழத்துக் கவிதைகளின் பாடுபொருளையும் அதன் அமைப்பையும் விளங்கிக் கொள்வதற்குத் துணை செய்கின்றன.

மகுடம் 2012 ஏப்ரல் - ஜூன் இதழில் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில், 'தாமரைத் தீவான் தடங்கள்' என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை சோ. இராசேந்திரம் எனப்படும் தாமரைத் தீவானின் இலக்கியப் பணியோடு இயைந்த வகையில் காணப்படும் கவிதைப் பணிகள் குறித்தும் விரிவாக ஆராய்கிறது. 1950-களில் சிங்களமொழி எதிர்ப்பு முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட சூழலில் தமிழ் மீது கொண்ட

பற்றினால் கவிதை இலக்கிய உலகுக்குள் நுழைந்த தாமரைத் தீவான் மக்களின் வாழ்க்கை மீது படிந்த ஆறாத் துயர்களைக் கவிதையாகப் படைத்தார் என்பதை செ.யோ-வின் இக்கட்டுரை தாமரைத் தீவானின் இலக்கியப் பின்புலத்தை மையமாகக் கொண்டு ஆராய்கிறது. கபாலிச் செல்லன், தாமரைத் தீவான் போன்று கவனிக்கப்படாத, பேசப்படாத கவிஞர்கள் குறித்துத் தமிழ் இலக்கியப் புலத்தில் ஆழமான ஒரு பார்வையைச் செ.யோ செலுத்தியுள்ளார். அவ்வகையில் தோழர் இஸ்மாயில், புலவர் பூபாலப்பிள்ளை, புலவர் குழந்தை முதலானோர் முக்கியமானவர்கள்.

1960-களில் ஈழத்துக் கவிதை இலக்கியத்துள் புகுந்த யூ.எல்.-எம். இஸ்மாயிலின் ஆளுமையை அவரின் கவித்துவத்தைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தி அடையாளப்படுத்திய ஒருவராகப் பேராசிரியர் செ. யோகராசா காணப்படுகின்றார். கிழக்கிலங்கை வாசிகளால் தோழர் இஸ்மாயில் என அழைக்கப்பட்ட இவர் 'கூன் நிமிர்கிறது' தொகுப்பின் வாயிலாகவும் சமவுடமைக் கருத்துகளின் வாயிலாகத் தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொண்ட போதிலும் இவரை ஈழத்து தமிழ் இலக்கியச் சமூகம் பெரிதும் கண்டுகொள்ளவில்லை. இத்தகைய சூழலில் ஜீவநதி 50-வது இதழில் வெளிவந்த செ.யோ அவர்களின் கட்டுரை முற்போக்குக் கவிஞராக இவரை அறிமுகப்படுத்தியது. நெசவுத் தொழிலாளர், மலையகத் தோட்டத்தொழிலாளர், மீன்பிடித் தொழிலாளர், விவசாயிகள், பெண் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கை முறைகளைப் பாடிய இவரின் கவிதைகள் சாதிப் பிரச்சினைகளை முன்வைத்தும் கிழக்கு மாகாணப் போடிகளின் வல்லாட்சியை எதிர்த்தும் பாடப்பட்டதையும் பேராசிரியர் எடுத்துக்காட்டி விளக்குகிறார். பேராசிரியரின் இக்கட்டுரை தோழர் இஸ்மாயிலின் தூய சிந்தனையையும் மனித நேயத்தையும் உணர்வின் வாயிலாக நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

கவனிக்கப்படாத, கவனிக்கப்பட வேண்டிய புலவர்கள் என்ற கட்டுரை (தென்றல் - தை - பங்குனி 2015) புலவர் பூபாலப்பிள்ளை பாடியுள்ள பாடல்கள் குறித்த ஒரு அறிமுகத்தைத் தருகிறது. சமகால அரசியல் வரலாற்றைப் புலவர் பாடிய 'வன்செயல் கும்மி'-யை மையப்படுத்தி இக்கட்டுரையில் செ.யோ ஆராய்கிறார். சிங்களத், தமிழ் உறவுகள் சீர்குலைந்தமையையிட்டு புலவர் வருந்தும் வருத்தமும் தேர்தல் காலங்களில் தமிழ் மக்களின் உணர்வுகள் வீட்டுச் சின்னத்தின் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கத்தையும் இக்கட்டுரை தமிழ்த் தேசியத்தின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

இலங்கையில் 1950-களில் மொழிப் பிரச்சினை முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்ட சூழலில் இதனை மையப்படுத்தும் வகையில் மன்னார் மாவட்டத்தில் காத்திரமான கவிதைகள் எழுச்சி பெறத் தொடங்கின. அவ்வகையில் தமிழ்மொழியின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் சிறப்பையும் ஆழ வலியுறுத்திக் கவிதைகளைப் புனைந்தவராகப் புலவர் குழந்தை காணப்படுகின்றார். சிங்கள மொழி எதிர்ப்பு, சிங்கள ஆட்சி எதிர்ப்பு என வெளிப்பட்ட இவரின் கவிதைகள் அறப் போராட்டத்துக்கான அறைகூவல்களாகவும் ஒலித்தன. கலைத்தவசி இதழில் இவரெழுதிய, 'மன்னார்ப் பிரதேச நவீன கவிதை முன்னோடி கவிஞர் குழந்தை' என்னும் கட்டுரை தமிழுக்குப் பணிசெய்த குழந்தை செபமாலை அவர்களின் தமிழ் பற்றை ஆழ வெளிப்படுத்தும் ஆவணமாகும்.

அனலைக் காதர் கவிதைகள் குறித்த பதிவொன்றையும் செ.யோ அவர்கள் செய்துள்ளார். செ.யோ அனலைக் காதரின், 'விதி வரைந்த கோலங்களுக்கு' எழுதிய அணிந்துரை அனலைக் காதரை ஆற்றல் மிக்க கவிஞராகத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னிறுத்துகிறது. 1960-களில் தமிழ் கவிதை இலக்கியத்துக்குள் நுழைந்த அனலைக் காதர் பெரும்பாலான வாசகரால் அறியப்படாத ஒருவராகவே காணப்பட்டார். செ.யோ-வின் இவ்வணிந்துரையை உள்வாங்கி வெளிவந்த மல்லிகை (டிசம்பர்-2006) இதழ் அனலைக் காதரின் சமூகப் பார்வையின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் உணர்வுபூர்வமாக எடுத்துரைக்கிறது. இது போன்று எஸ். புல்பானந்தனின், 'இரண்டு கார்த்திகைப் பறவைகள்' தொகுப்புக்கு எழுதிய அணிந்துரையும் ல்லிதாசனின், 'செம்மாதுளம்பூ'-த் தொகுப்புக்கு எழுதிய அணிந்துரையும் கவிஞர் பாலமுனை பாறுக்கின், 'தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா' என்ற குறுங்காவியத்துக்கு எழுதிய அணிந்துரையும், மற்றும் அவரின் 'எஞ்சிய பிரார்த்தனையோடு' என்னும் நூலுக்கு எழுதிய வாழ்த்துரையும் ப. சுஜ-ந்

தனின், 'மறுக்கப்பட்ட நியாயங்கள்' தொகுப்புக்கு எழுதிய முன்னுரையும் ஆழ்ந்து நோக்கப்படவேண்டியவை.

மல்லிகை 22-வது ஆண்டுமலரில் எழுதிய, 'சமகால ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை ஒரு கண்ணோட்டம்' என்ற கட்டுரை 1978 - 1983 காலப்பகுதியில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் பரிணாம வளர்ச்சியை ஆய்வு செய்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த தமிழாராய்ச்சி மாநாடும் இனக்கலவரங்களும் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட தாக்கத்தை அனுபவப் புலத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தும் இக்கட்டுரை காலி வீதி, வெலிக்கடைச் சிறை முதலானவற்றில் அரங்கேற்றப்பட்ட வன் கொடுமைகள், புவரசங்குளம், குமுதினிப் படுகொலைகள் முதலானவற்றுடன் பெண் விடுதலை, பெண்ணிலைவாதம் முதலானவற்றையும் உணர்வுபூர்வமாக ஆராய்கிறது.

ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்களிப்பினைத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டிய முக்கிய

மானவர்களுள் பேராசிரியரும் ஒருவர். இவருடைய பல்வேறு கட்டுரைகள் ஈழத்துப் பெண்கவிகள் தொடர்பாக எழுதப்பட்டவையாகும். நவீன வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தில் கிழக்குப் பெண் கவிஞர்கள், தமிழக - இலங்கைப் பெண் கவிஞர்கள் ஓர் ஒப்புநோக்கு முதலான கட்டுரைகள் ஈழத்துக் கவிதை இலக்கியத்தில் பெண் கவிஞர்களின் பங்களிப்பினை ஆழமாக மதிப்பிடுகின்றன. நவீன வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தில் கிழக்குப் பெண் கவிஞர்கள் கட்டுரையில் அக்கரைப்பற்று கிராமத்தின் கவிதைப் பாரம்பரியம் சிறப்பாக நோக்கப்படுகிறது. 1800-களின் முற்கூற்றில் அக்கரைப்பற்றில் வாழ்ந்த வள் எரிநாயகி, ஜனாபா கலுங்கர் பாத்திமா முதலானோரின் பாடல்களைப் பொருண்மை நோக்கில் ஆராயும் இக்கட்டுரை காத்தான்குடி வெள்ளம்மா, கல்முனைக்குடி சீனி உம்மா முதலானோரின் பாடல்கள் பாடப்பட்ட நோக்கு, பாடிய முறைமை என்பவற்றையும் விளக்கமாகக் கூறிநிற்கிறது. இது போன்று மலையக வாய்மொழிப் பாடல்களையும் செ.யோ அவர்கள் எடுத்து ஆராய்ந்துள்ளார். ஞானம் மூன்றாவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழில் இவரேழுதிய, 'மலையகப் பிரதேச அரை - வாய்மொழிப் பாடல் பாரம்பரியம்' என்னும் கட்டுரை 1930-களில் மலையகத்தில் தோற்றம் பெற்ற வி.எஸ். கோவிந்தசாமித் தேவர், ஏ.எம். ராமையா, கே.கே. ஜில், ஆர்.எஸ். பெரியாம்பிள்ளை, கா.சி. ரெங்கநாதன், எம்.பி. வேல் சாமிநாதன் முதலானவர்களை மலையகத்தின் வாய்மொழிக் கவிஞர்களாக இனங்காணுகின்றது. கவிஞர்கள் பாடிய சமூகப் பிரச்சினைகளை - சமூகக் குறைபாடுகளைச் சுட்டி ஆராயும் இவ்வாய்வு இக்கவிஞர்களின் பக்திப் பாடல்களையும் ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது. தமிழ்நாட்டிலிருந்து கூலிகளாக அழைத்து வரப்படும் தொழிலாளர்கள்; அவர்கள் எதிர்நோக்கும் அல்லல்கள், அரசியல் விவகாரங்கள், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் என விரிந்து செல்லும் இவ்வாய்வு அரை வாய்மொழிப் பாடலின் வடிவ வகை குறித்தும் அரை வாய்மொழிப் பாடல் மரபின் சமூகப் பயன்பாடு குறித்தும் சிந்திக்கிறது.

தமிழக - இலங்கைப் பெண்கவிஞர்கள் ஓர் ஒப்புநோக்கு என்ற கட்டுரை நவீன கவிதையின் பெண்கவிஞர்களை அறுபதுகளில் வைத்து நோக்குகிறது. இக்கட்டுரையில் சங்கரி, சிவரமணி, சன்மார்க்கா, ரங்கா, மஞ்சரா ஏ. மஜீட், ஓனாவை, ரே-னு காநவரட்ணம், ஊர்வசி முதலான ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளுடன் திலகவதி, பொன்மணி வைரமுத்து, கனிமொழி முதலான தமிழகப் பெண்கவிகளின் கவிதைகளும் எடுத்து ஆராயப்படுகின்றன. மேலும் இக்கட்டுரையில் சீதனக் கொடுமை, ஆணாதிக்க எதிர்ப்பு என விரியும் புகலிடப் பெண் கவிஞர்களின் தொகுப்பான 'மறையாத மறுபாதி' நூலில் இடம்பெறும் கவிதைகளும் பேராசிரியர் அவர்களால் கூர்ந்து நோக்கப்படுகின்றன. பெண் எழுத்தாளர்களின் கவிதைகளை வடிவம், பொருள் அடிப்படையில் நோக்கும் இக்கட்டுரை நவீன இலக்கிய ஆய்வாளர்களின் இலக்கிய முயற்சிகளுக்குப் பயனுடையதாக அமைந்தன எனலாம்.

ஈழத்துப் பெண் போராளிகளினது படைப்புகள் சில அவதானிப்புகள் என்ற நிவேதினி (கார்த்திகை-2005) இதழில் வெளியான கட்டுரை பெண் போராளிகளினது நாவல், சிறுகதைகளுடன் இணைத்து அவர்களால் எழுதப்பட்ட கவிதைகளையும் நுண்ணாய்வு செய்கிறது. புதிய அனுபவங்கள், பேசுபொருட்களுக்கூடாக விரியும் இக்கவிதைகள் நாளாந்த வாழ்க்கையின் அனுபவங்களைப் பேசுகின்றன. சக போராளிகளினது நேசம், தாய்ப்பாசம், இராணுவக் கெடுபிடிக், தமிழ் விடுதலை

உணர்வு, சர்வதேச அரசியல் விவகாரங்கள் என விரியும் இக்கவிதைகள் பேராசிரியர் அவர்களால் நுண்ணாய்வு செய்யப்படுகின்றது. ஈழத்தின் வரலாற்று உருவாக்கங்களை ஆவணப்படுத்திய இக்கட்டுரை பெண்களின் அரசியல் விடுதலைப் போராட்டங்கள், பெண்களின் வீரம், பெண்ணிலைவாதம் குறித்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்வோருக்கு மிக்க பயனுடையதே ஆகும்.

மண்தூர் அசோகா சிறுகதைகளுக்கூடாக நன்கறியப்பட்ட அளவுக்கு கவிதைகளுக்கூடாக அவர் பெரிதும் அறியப்படவில்லை. இவரை ஈழத்து இலக்கியத்துக்குக் கவிஞராக அடையாளப்படுத்தியவர் செ.யோ ஆவார். பெண்நிலைவாத நோக்கில் எழுதப்பட்ட இவரின் கவிதைகள் மெல்லிசைப் பாடல்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. இவரின் பெரும்பாலான கவிதைகளுக்கு வானொலியும், சனசமூக நிலையங்களும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தன. அசோகாவுடன் மட்டும் நின்று விடாத செ.யோ அவர்கள் மண்தூரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மண்தூர் தேசிகன், எஸ். புல்பானந்தன் முதலான கவிஞர்கள் குறித்தான ஆய்வுகளிலும் ஈடுபட்டவர்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பழமை வழியில் வீறு நடை போட்ட விபுலாநந்தருடைய கவிதைகளைப் பொருண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகைபிரித்து ஆழமான தொரு ஆய்வை மேற்கொண்டோருள் முதன்மையானவர் செ.யோ ஆவார். கனடாவிலிருந்து வெளிவந்த விபுலம் சிறப்பிதழில், 'ஆய்வு நோக்கில் சுவாமி விபுலாநந்தரது கவிதைகள்' என்ற தலைப்பில் இவரேழுதிய கட்டுரை விபுலாநந்தரது சமகாலக் கவிதைப் போக்குகளை உற்றுநோக்குவதுடன் அவருடைய தனித்துவமான பண்புகளையும் ஆழமாக எடுத்தாய்கின்றது. இக்கட்டுரையில் விபுலாநந்தருடைய கவிதைகள் சமயம் சார்ந்தவை, வாழ்த்துப்பா, இரங்கற்பா, பொது, மொழிபெயர்ப்பு என்ற வகையில் செ.யோ அவர்களால் நோக்கப்படுகிறது. மொழிப்பெயர்ப்புத் துறையினூடாகத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு புதுவழிகாட்டியவர் என்ற நோக்கிலும் கவிதையாக்கத்தில் பழைமைக்கும் புதுமைக்கும் இடைப்பட்டவராக விளங்கியவர் என்ற நோக்கிலும் விபுலாநந்தரின் இலக்கிய ஆளுமையை இக்கட்டுரை நிறுவிச் செல்கின்றது. இதன் விரிவினை 'விபுலாநந்தர் கவிதைகள் ஒரு கண்ணோட்டம்' என்ற தலைப்பில் சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா நினைவு மலரில் செ.யோ எழுதிய கட்டுரையில் காணலாம்.

திரையிசைப் பாடல்கள் தொடர்பாகவும் பேராசிரியர் ஆராய்ந்துள்ளார். 'தற்காலத் திரைப்படப் பாடல்கள் சில குறிப்புக்கள்' (மல்லிகை - ஆகஸ்ட், 1984) என்ற கட்டுரை தமிழ் சினிமாவின் நிகழ்கால மாற்றங்களுக்கூடாக வெளிவந்த திரைப்படப் பாடல்களைப் பழைய திரைப்படப் பாடல்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது. பாலுணர்ச்சிகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து எழுதப்படும் பாடல்களைக் கண்டிக்கும் இக்கட்டுரை இடைக்காலப் பாடல்களில் புதுக்கவிதை, நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் தாக்கம் இடம்பெற்றமையையும் இசைக்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவத்தையும் சுட்டிநிற்பதுடன் தமிழ்ப் பாடல்கள் மனோரம்மியமான கற்பனைகளால் வழிநடாத்தப்படுவதையும் கூறிநிற்கிறது.

பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் 'கவிதை மொழிபெயர்ப்பு' ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டவர். ஈழம் தொடர்பான

மொழிபெயர்ப்பு ஆய்வுகளை நேர்த்தியாகச் செய்தவர் செ.யோ ஆவார். மறுபாதி முதலாம் ஆண்டு இதழில் இவர் எழுதிய ஈழத்தில் - தமிழில் - கவிதை மொழிபெயர்ப்பு சில அவதானிப்புகள் என்ற கட்டுரை 1906-இல் விபுலாநந்தரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு முதல் 2009-ல் வெளிவந்த ஹெக்கிராவ ஸுலைகாவின் மொழிபெயர்ப்பு வரை ஈழத்தில் தமிழில் நிகழ்ந்த கவிதை மொழிபெயர்ப்புகள் குறித்துப் பேசுகிறது. மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளை உள்ளடக்கரீதியில் அணுகும் இக்கட்டுரை மொழிபெயர்ப்பு நுட்பங்கள், மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியால் வாசகர்கள் பெற்ற பயன்கள் குறித்தும் பேசவில்லை என்பதையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. மூலக் கவிதைக்கும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் குறித்தும் இக்கட்டுரை நுட்பமாக ஆராயவில்லை என்பது கட்டுரையின் குறைபாடாகக் கருதப்பட்டாலும் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பாக ஈழத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளை விரிவாகச் சுட்டிநிற்கும் ஆய்வு என்னும் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை முதன்மையானது. யாழ்பல்கலைக்கழகத்தில் வேல் நந்தன் முதலானோர் 'கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்' குறித்து முதமாணி ஆய்வுகளைத் தொடர்வதற்கும் அதனைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் இக்கட்டுரையே அடிப்படையாக அமைந்தது எனலாம்.

செ. யோகராசா அவர்கள் கருணையோகன் என்னும் பெயரில் கவிதைகளையும் எழுதியவர். இவருடைய கவிதைகள் மல்லிகை, இளந்தென்றல், படி, சிரித்திரன் முதலான சஞ்சிகைகளிலும் வீரகேசரி, மித்திரன், தினகரன் முதலான பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. 1970-களில் வெளிவந்த இளந்தென்றல் சஞ்சிகையில் ஆலயப் பிரவேசத்தை வலியுறுத்தி இவர் எழுதிய 'நாவுக்கரசரே வாருமையா' கவிதை சாதியின் பெயரால் மனிதம் இழிவுபடுவதைச் சாடுகிறது. தமிழகத்தில் மாத்திரமன்றி ஈழத்திலும் உயர்சாதியினர் தொழிலின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தினரைச் சாதியின் பெயரால் ஒடுக்கினர். அம்மக்களுக்கு ஆலயப்பிரவேசம் மறுக்கப்பட்டது. 'ஆவுரித்து தின்னும் புலையரேனும் சிவநெறியில் நிற்பாராயின் அவரே யான் வணங்கும் கடவுள்' என்றார் நாவுக்கரசர். அந்நாவுக்கரசரை விளித்துப் பாடும் இக்கவிதை அங்கதவுணர்வுக்கூடாகப் போலி ஆன்மீகவாதிகளின் இரட்டைமுகத்தைத் தோலுரித்துக் காட்டும் கவிதையாகவும் இதுவுள்ளது.

**'ஐயா! நாவுக் கரசரே!
அடியே னுமக்கு விண்ணப்பம்
மெய்யா கவேகேட் கின்றேன்
மீண்டும் மானிட வடிவுகொண்டு
ஐயா! ஈழம் வந்திங்கே
ஆண்டவன் கோயிற் தாழ்த்திநந்து
உய்ய வழி காட் டிடவேண்டும் ...
கோயிற் குருக்கள் உள்ளே நாம்
கும்பிடச் செல்ல விடுவாரோ?
வாயிற் கதவு பூட்டி நடு
வழியில் நிற்பார் கடவுளென ஓர்
தாயின் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் நாம்
தடுத்து வைத்தல் இது முறையோ?
நாயி னிழிந்தோ ராக எமை
நடத்தி வைக்க இவர் யாரோ?'**

கருணையோகன் என்ற பெயரில் இவர் எழுதிய கவிதைகள் மனிதநேயத்தை வலியுறுத்துபவை. மனிதரைச் சக மனிதர்

நேசிப்பதை நோக்காகக் கொண்டவை.

மலையகப் பெண் தொழிலாளிகள் வாழ்க்கையில் பட்ட இடர்களை வெளிப்படுத்தும் 'மென் குளிரும் மலை நதியும் கேளீரோ!' என்னும் கவிதை ஆகஸ்ட் 1981 தாரகை இதழில் வெளிவந்தது.

உச்சி மலையில் ஏறி, கொட்டும் பனியில் கொழுந்தெடுங்கும் தொழிலாளிகள் வறுமைக்குள் சிக்குண்டு வாழ்வைக் கரியாக்கிக் கொண்டு நாட்டை செழிப்பாக்க அவர்படும் இன்னல்களை' மென்னுணர்வுத் தளத்தில் இக்கவிதை பதிவு செய்கிறது.

'படி' இரண்டாவது இதழில் வெளிவந்த 'சுடுநெருப்பும் கட்டெறும்புகளும்' என்னும் கவிதை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் வித்தியாசமான புதிய முயற்சி எனலாம். உரைநடை வடிவில் எழுதப்பட்ட இக்கவிதை வடிவரீதியிலும் கவிதைமரபுக்குப் புதியது. கவித்துவமான உரைநடைக்கூடாகக் கவிதைக்குள் கவிதையாக உருப்பெறும் இக்கவிதை மட்டக்களப்பின் அசாதாரண சூழலுக்கு முகம்கொடுத்த மக்களின் வாழ்க்கைத் துயர்களை விளக்கி நிற்கிறது.

மரண உள்வலத்தின் வழி சாதியத்தைச் சாடும் கவிதையே 1970 ஜனவரி மல்லிகையில் வெளிவந்த 'உயர்திரு கந்தசாமியும் மரண உள்வலமும்'. வாழ்வு நிலையில்லாதது எனக் கூறும் இக்கவிதை அதே வேளை சாதியத்திற்கு எதிரான சாவுமணியாகவும் ஒலிக்கிறது. செ.யோ அவர்களால் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் விரிவான ஆய்வொன்றுக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டும். இவரின் பெரும்பாலான கவிதைகள் பத்திரிகைகளுக்கூடாகவே அறியப்பட்டன. கவிவரங்குகளில் அவர் பாடிய கவிதைகளும் வெவ்வேறு நோக்குக்காக எழுதப்பட்ட கவிதைகளும் பெரும்பாலும் பிரசுரம் பெறவில்லை. இக்கவிதைகளைக் கண்டெடுத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் பிரசுரிக் குமேயானால் ஈழத்தின் சிறந்த கவிஞர் ஒருவரை ஈழத்திலக்கியம் கண்டடையும்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் கவிதையைச் சிறப்பாக ஆராய்ந்து ஒரு புதுப் பாதையைத் தமிழுக்கு வகுத்தவர் செ. யோகராசா ஆவார். பண்டிதர் வீரகத்தியிடம் யாப்பினை ஆழமாகக் கற்றதனால்; மரபுக்கவிதை குறித்தான ஆய்வுகளை செம்மையாகச் செய்தவர். பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் பூலோகசிங்கம் முதலியோரிடம் கற்றமையால் இவருடைய நவீன கவிதை குறித்தான ஆய்வுகளும் நேர்த்தி மிக்கவை. நிறைந்த அனுபவத்தின் ஊடாகவும் ஆழமான வாசிப்பினூடாகவும் புலமையைப் பெற்ற இவர் தமது ஆய்வுகள், படைப்புகளுக்கூடாக பெரும்வீச்சை ஏற்படுத்தியவர். விஸ்தீரணமிக்க இவரின் ஆய்வுகள் ஆழ்ந்த மனிதத்தேடல்களின் வாயிலாகப் பெறப்பட்டவை. ஆகையால் இவருடைய திறனாய்வு குறித்தான பார்வைகள் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் விரிவாக ஆராயப்படவேண்டும். அவ்வாறு விரிவாக ஆராயப்படும்பட்சத்தில் ஈழத்து இலக்கியம் புதிய எல்லைகளைக் கண்டடையும்.

ramesh.s@thaiveedu.com